

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εβδομαδιαία Έκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015 Προσκύνησις τῆς Τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἁγ. Πέτρου, Νεονίλλης μάρτυρος καὶ 3 ἐγγόνων τῆς, Δάνακτος μάρτυρος ΕΤΟΣ ΝΕ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2053

Ἐπιτέλους! Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπερρίσκει τὴν Ἀγιοκατάταξιν τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Νικολάου. Ἡ ἀπόφασίς ἐπρεπε νὰ εἶχε ληφθῆ πρό τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ κ. Βαρθολομαίου εἰς

τὰ Ἱεροσόλυμα ἢ ὀλίγον ἀργότερον, ἀλλὰ ἀνεβλήθη διὰ λόγους σκοπιμότητος, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σχέσηιν μὲ τὸν ἀντιπασιζόν καὶ τὸν ἀντικομμουνιστικὸν τοῦ Γέροντος Παΐσιου. Εἰς ἀνακοινωθέν τῆς Ἀρχιερατικῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τονίζονται τὰ ἀκόλουθα: «Συνήλθεν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος εἰς τὴν τακτικὴν συνεδρίαν αὐτῆς σήμερον, Τρίτην, 13ην Ἰανουαρίου 2015, πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμένων θεμάτων. Κατ' αὐτὴν, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος: α) ὁμόφρονως ἀποδεχθεῖσα εἰσήγησιν τῆς Κανονικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέγραψε εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸν μοναχὸν Παῖσιον Ἀγιορείτην (...). Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ Μ.Μ.Ε. ἔδωσαν μεγάλην δημοσιότητα εἰς τὴν Ἀγιοκατάταξιν τοῦ Γέροντος Παΐσιου τονίζοντα: «Τὰ θαύματά του, ἡ ἰσχυρὰ ζωὴς γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἡ ἐνόρασις, οἱ προφητεῖαι καὶ ἡ γλυκύτητα στὴν ἀνθρώπιν ἔπαφῃ, καταφόνη γιὰ χιλιάδες πνευμένους ψυχῆς. Ἡ ἡμέρα τῆς κοίμησός του στὶς 12 Ἰουλίου θὰ εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ γιορτάζεται ἡ μνήμη του». Διάφοροι ἐπίσης ἐφημερίδες παρουσίασαν πολλὰς ἀπὸ τὰς προφητείας καὶ τὰ θαύματα ποὺ ἔχει κάνει. Ἡ ἐφημερὶς «δημοκρατία» δημοσίευσε πολλὰ σταθερὰ ἀπὸ τὸν ὁσιακὸν βίον του, ἐπισημαίνουσα μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ο ΟΣΙΟΣ Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης (κατὰ κόσμον Ἀρσένιος Ἐξενιθὴς) γεννήθηκε στὶς 25 Ἰουλίου 1924 στὰ Φάρασα τῆς Καππαδοκίης. Ὁ πατέρας του ὀνομαζόταν Πρόδρομος καὶ ἡ μητέρα του Εὐλαμπία. Εἶχε ὀκτὼ ἀδελφία. Στὶς 7 Αὐγούστου 1924, μία ἐβδομάδα προτοῦ οἱ Φαροσιώτες ἐκδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους, βαρβάρους ἀπὸ τὴν ἐρητίαν τῆς ἐνορίας του, Ἀρσένιον, τὸν ὁποῖο Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία ἀναγνώρισε ἀργότερα ὡς ἅγιο. Ὁ Ἀρσένιος ἐπέμεινε καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ δικό του ὄνομα, γιὰ νὰ ἀφήσει καλόγερο στὸ πόδι του», ὅπως εἶχε χαρακτηρίστικα ἀναφέρει. Ὑστερα ἀπὸ περηνανήσεις στὴν Ἑλλάδα, ἡ οἰκογένεια Ἐξενιθῆ κατέληξε στὴν Κόνιστα, ὅπου ὁ Ἀρσένιος τελείωσε τὸ δημοτικὸ σχολεῖον. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀναμετρῶνται οἱ ἐκπρόσωποι τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς Μπίλντερμπεργκ

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕἰΣ ΤΑΣ ΕΚΚΛΟΓΙΚΑΣ ΣΥΜΠΛΗΡΗΓΑΔΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ «ΕΚΚΛΗΣΙΟΜΑΧΩΝ» ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΘΕΩΝ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ Ι. ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΚΕΛΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ὁ Γέρων Γαβριὴλ τοῦ Ἁγ. Ὁρους «ξεσκεπάζει» ὅλας τὰς αἱρέσεις τοῦ παπισμοῦ καὶ ἐξηγεῖ διατὶ ὁ Πάπας εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου

• ΕΥΧΟΜΕΘΑ Αἰ «ΚΕΦΑΛΑΙ» ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΝΑ ΕἶΝΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ, ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΕἰΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΕἶΝΑΙ ΜΑΖΟΝΟΙ.

Μία ἀποκαλυπτικὴ συνομιλία, εἰς τὴν ὁποῖαν τονίζει ὅτι ὁ Παπισμὸς δὲν ἔχει μυστήρια, διότι δὲν εἶναι Ἐκκλησία. Χαρακτηρίζει τὸν Πάπαν Πρῦταν ὄλων τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν, νοθευτὴν τῶν ὁρθῶν δογματῶν τῆς Πίστεως, καινοτόμον καὶ μεταρρυθμιτὴν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν παραδόσεων. Διατὶ Πατριάρχη, Αρχιεπίσκοποι καὶ κληρικοὶ παραβιάζον τὸν Ἱερόν Κανόνα, τὰς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων. Αἱ λειτουργικαὶ φριέσαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ μετὰ τῶν Παπικῶν ὑπενθυμίζον τὸ Ἰουδαϊκὸν συνέδριον τοῦ Καϊάφα. Δὲν ἀφελόμενον ὑπακοῆν εἰς τοὺς πνευματικὸς μας, ὅταν οὗτοι δὲν ὀρθοτομοῦν τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας.

Ἡ συνομιλία

Παραθέτομεν κατωτέρω ὁλόκληρον τὴν συνομιλίαν, ἢ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τὴν 18ην Νοεμβρίου εἰς τὴν Πυλαίαν Θεσσαλονίκης. Αὕτη εἶχε ὡς ἀκόλουθος:

«- Γέροντα Γαβριὴλ εὐλογεῖτε.

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ εἰςὰς καὶ ὅλους τοὺς δικούς σας σὲ ὅλη σας τὴν ζωὴ καὶ σὲ ὅλη τὴν αἰωνιότητα.

Εὐχομαι νὰ χαρίσῃ ὁ Θεὸς σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰρήνην καὶ μετάνοια. Ὅταν ἀνάστηθε ὁ Κύριός μας ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητὲς Του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΘΗΚΗΣ ΑΠΟΤΑΣΙΑΣ

Βλασφημία ὑπὸ τῶν φιλοπαπικῶν καὶ φιλοοικουμενιστῶν

Τοῦ Ἁγιορείτου Μοναχοῦ Νικολάου

ΣΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ἐποχῇ τῆς ἀποστασίας, ποὺ σχεδὸν καθημερινὰ ψηφίζονται ἀντιχριστιανικὰ νομοσχέδια, καὶ ἔχομε βασιφίτη τὸ πικρὸ σὲ γλυκὸ, καὶ τὸ σκότος σὲ φῶς, καὶ τὸ παράνομο σὲ νόμιμο, σὲ αὐτὴ τὴν ἀποστασίαν ἐντάσσεται καὶ ἡ πρόσφατη συμπεροσυχὴ τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου μὲ τὸν αἰρεσιάρχη Πάπα, καὶ αὐτὴ ὀνομαζέται δογματικὴ ἀποστασία. Ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴ ἀποστασία ἔχομε νὰ ποῦμε τὰ ἑξῆς:

Ὅταν οἱ φύλακες, ποὺ πρέπει νὰ γρηγοροῦν καὶ νὰ κάνουν τὸ καθήκον τους, προλαβαίνοντας καὶ καυτηριάζοντας καθὲς παρανομία, ποὺ εἰσβάλλει μὲσὰ στὸ ποίμνιο τοῦ Θεοῦ, δὲν τὸ κάνουν ἢ τὸ κάνουν μὲ δηλώσεις γενικά καὶ ἀόριστα, καὶ ἐκτός τόπου καὶ χρόνου ἢ κατόπιν ἐορτῆς, τότε βιώνουμε τὰ σημερινὰ θείαν τὸν ἀμαρτιῶν μας.

Ὡς πρὸς τὴν δογματικὴ ἀποστασία ἔχομε νὰ ποῦμε τὰ ἑξῆς:

Ἡ πανορθόδοξος συναχθὲς ἔδωσε ἐνότλη γιὰ θεολογικὸ διάλογον ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ὄχι γὰρ συμπεροσυχῆς, μὲ λειτουργικοὺς ὁπισμοὺς, μὲ ἀπαγγελία τοῦ πάτερ ἡμῶν καὶ μνημόνευσιν σταῖς εἰρηνικὰς τοῦ αἰρεσιάρχου πάπα. Πότε ἐπαυσε τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολὴν τὸ συνοδικὸ σύστημα διοικήσεως στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ; Καὶ τώρα διοικεῖται ἀπὸ Πάπα! Πῶς γίνεται μετὰ χίλια χρόνια διαίρεσεως τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὴν παπικὴν κακοδοξίαν;

Τέτοιος λαός, τέτοιος ἄρχοντας

«Πέθανε κάποτε ὁ ἀρχοντας μιάς πολιτείας κι οἱ κήρυκες καλέσανε τὸ λαὸ νὰ παραστῆ στὴν ἐκλογὴ τοῦ καινούριου. Ἡ ἐκλογὴ γινότανε μὲ ἕνα ἐντελὸς πρωτότυπο τρόπο. Μαζεύονταν οἱ ὑποψήφιοι ὑποψήφιος μισροὺς νὰ ἴπταν ὅποιος ἤθελε, ἀκόμα κι ἀνάριθμοι καὶ κουραλῆς-μισροὺς ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα καὶ περνεύαν. Στὴν ὁριζομένη ὥρα ἔβγαινε ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος στὸν ἐξώστη καὶ πετούσε στὸν πλῆθος τὸν ὑποψήφιον ἕνα μῆλο ποὺ κρατοῦσε στὸ χερὶ του. Ὅποιον χτυποῦσε τὸ μῆλο, αὐτὸς γινόταν ἀρχοντας μὲ ἀπεριόριστα δικαιώματα πάνω σ' ὅλη τὴ χώρα.

Ἀνάμεσα στοὺς ὑποψήφιος, αὐτὴ τὴ φορὰ, ἴπταν καὶ δύο τοσπαναράιοι, ποὺ παρατήσανε τὴν στάνη καὶ τὰ γίδια τους πάνω σταῖς καταβραχὰ κι ἦρθανε στὴν μεγάλη πόλη, γιὰ νὰ δοκιμασθῶν κι αὐτοὶ τὴν τύχη τους στὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου ἀρχοντα. Τὸν ἕνα τὸν λέγανε Γιάννο καὶ τὸν ἄλλο Μῆτρο. Οἱ τοσπαναράιοι αὐτοὶ ἴπταν παιδικὸι φίλοι, μέχρι ποὺ παίξαν καρπῆδες καὶ κἀνε νὰ διάφορα ἄλλα ἀστεία, ποὺ ἔδειχναν τὴν μεγάλη οὐκείτητα, ποὺ εἶχανε μετὰ τὸς. Στὸ δρόμῳ ποὺ ἴπταναινε γιὰ τὴν ἐκλογὴ συζητοῦσανε καὶ λέγανε τὰ σχέδιά τους, γιὰ τὸ τί θὰ ἔκανε καθένας σὲ περιπτώσει ποὺ θὰ τὸν εὐνοῦσε ἡ τύχη καὶ θὰ γινότανε ἀρχοντας.

Λεῖο ὁ Γιάννος: Ἐγὼ, ἐάν ἐκλεγῶ, θὰ καταργήσω ὅλους τοὺς φόρους, θὰ δώσω δικαιοσύνη σ' ὅλο τὸν κόσμῳ, θὰ ἐξελείψω τὴν φτώχεια, θὰ ἀνοίξω σχολεῖα νὰ μαθαίνουν ὅλοι γράμματια δωρεάν, θὰ χτίσω οἷα π' ὅλους, θὰ καταργήσω τὸ στρατιωτικὸ καὶ γενικά θὰ κάνω ὅ, τι εἶναι καλὸ καὶ εὐχάριστο στὸν κόσμῳ.

Λεῖο κι ὁ Μῆτρος: Ἐγὼ, ἐάν ἐκλεγῶ, θὰ κάνω ἐντελὸς τὰ ἀντίθετα. Θὰ κάμω ὅ, τι μπορῶ, γιὰ νὰ καταστρέψω καὶ νὰ ἐξαχρεώσω τοὺς ἀνθρώπους...

Ἐτοὺ συζητῶντας φθάσανε μισροπὰ στὰ Ἀνάκτορα. Ἀνακατευθῆκανε μετὰ τοὺς ἄλλους ὑποψήφιος καὶ περνεύαν. Βγαίνει σὲ λίγο ὁ ὑπάλληλος ἀπὸ τὸ μπλάκιν, πετᾷ τὸ μῆλο, καὶ κἀνε πηγαίνει κατευθεῖνα ἀπὸ τὸ συστημένο, καὶ χτυπιέται, ποῖον νομίζετε; Τὸν Μῆτρο!... Ὅλοι στραφῆκανε καὶ κοίταξαν ζηλόφθονα τὸν ἀγνώστου τοσπανῆ, ποὺ μῆριξε τραγίλα, μὰ ποὺ ὠστόσο ἴπτανε πᾶ ὁ ἀρχοντας τῆς Πολιτείας!

Οἱ δύο φίλοι ἀποχαυρετήθηκαν κι οἱ μὲν Γιάννος γυρίσε στὴν στάνη του, ὁ Μῆτρος γυρίσε στὸν δρόμῳ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Οἱ πρώτοι προεχώρησαν εἰς πολλὰς παρεμβάσεις (Τέμενος, ἀναγνώρισις ὄλων τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτῶν, τμήμα Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν, διαθρησκευτικὸν μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (πλοτικῶς), σύμφωνον ἐλευθέρως συμβιώσεως κ.λπ.), ἐνὼ οἱ δευτέροι θὰ ὀλοκληρῶσουν (ἐνδεχομένως) ὅτι δὲν ἐπραξαν αἱ κεντροδεξιαὶ καὶ κεντροαριστεραὶ κυβερνήσεις (ἀποκαθηλίωσις ἱερῶν εἰκότων ἀπὸ τὰ δημόσια κτήρια καὶ τὰ σχολεῖα, κατάργησις προσευχῆς εἰς τὰ σχολεῖα, κατάργησις μισθοδοσίας ἱερῶν κληρῶν, ἐνοριακὸς φόρος διὰ τὰ λειτουργικὰ ἐξόδα τῶν ἐκκλησιῶν, συγκρίνωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μητροπόλεων, σύμφωνον ἐλευθέρως συμβιώσεως διὰ ὁμοφυλοφίλους κ.λπ.).

Οἱ πρώτοι πολεμοῦν τὸν δευτέρον ὡς τοὺς πλεόν ἐκινδύνους διὰ τὴν ταυτότητα τῆς Ἑλλάδος, ὅταν προεβῶν τὰς ἰδίας ἀξίας (τὴν τελευταίαν στιγμὴν δὲν προώθησαν τὸ νομοσχέδιον διὰ τοὺς «γάμοις» μεταξὺ ὁμοφυλοφίλων), δὲν προσερχοῦνται πλεόν εἰς τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς ἐορτάς (ὅπως διὰ παραδειγμα εἰς τὴν ἑορτὴν διὰ τὴν Μεγαλόχαρην κ.λπ.), ἀντιμετωπίζον τοὺς κληρικοὺς ὡς κοινὸς δημοσίους ὑπάλληλους (καὶ ὄχι ὡς πνευματικὸς τοπικοὺς ποιμένας), ἀπαγορεύοντες τὰς χειροτονίας (ἤρῳσε τὸ μέτρον ἐπὶ κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου καὶ συνεχίζεται ἔως σήμερον) καὶ ἀφήνοντες περισσότερο ἀπὸ χίλια χωρία ἄνευ κληρικῶν. Οἱ πρώτοι ἐπιδιώκουν μὲ ἐμμεσον καὶ μεθοδικὸν τρόπον τὸν ἀπαλακτικὸν τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἐνὼ οἱ δευτέροι ἐνθέως. Οἱ πρώτοι ἐνήφισαν τὸν ἀντιρατσιστικὸν νόμον τὸ θέρος, διὰ νὰ φιμώσουν οἱ δευτέροι (ἐάν ἔλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν) τοὺς Ἱεράρχας μὲ τὸ πατριωτικὸν καὶ τὸ γενναῖον Ὁρθόδοξον φρόνημα.

Ἡ προεχρῆς ἐκλογικὴ ἀναμέτρσις τῆς 25ης Ἰανουαρίου εἶναι ὀμολογημένως κρίσιμος, διότι δὲν ἀναμετρεῖται τὸ «φῶς» μὲ τὸ σκότος» ἢ «ἀνασυγκρότησις μὲ τὴν στασιμότητα», ἀλλὰ οἱ ἐκπρόσωποι πολιτικῶν, οικονομικῶν καὶ ἀποκριφιστικῶν λεσχῶν μὲ τοὺς ἐκπρόσωπους ἄλλων μικροτέρων, κληρικῶν, διπλωματικῶν, στρατιωτικῶν, βιομηχανικῶν κ.λπ.). Ἡ μικρὰ Μπίλντερμπεργκ ἔχει ἀγκαλιὰς καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκπρόσωπους τῆς ἀντιπολιτευσέως (Εἰς τὴν μικρὰν συμμετέχουν καὶ τραπεζικὸ ὄμιλος τῆς Εὐρώπης, ἐκπρόσωποι - «Κλειδιά» τοῦ τραπεζικοῦ οἴκου Γκλόμαν Σάξ κ.λπ.). Ἀπὸ τὴν μεγάλην Λέσχην ἔχει περάσει ὁ σημερινὸς πρωθυπουργός, συμφῶνος πρὸς δημοσιοεὐμία ἐφημερίδων, περιοδικῶν καὶ βιβλίων καὶ ἀπὸ τὴν μικρὰν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτευσέως κ. Τσίπρας, καὶ τὴν διακρίναν τοὺς ἄλλους. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ εἰς ἐντυπωσιάζει τὰ μέλη τῆς μικρᾶς Λέσχης, συμφῶνος πρὸς δηλώσεις ποὺ εἶχε κάνει ὁ συμμετεσχόν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς μικρᾶς Λέσχης πρῶτον Πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας κ. Μόντι (Πρωθυπουργός μετὰ τὴν ἀπο-

Ἡ Ἀρχιερατικὴ εὐδύνη

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάση

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΗ ἐνός Μητροπολίτη ἐνδιαφέρει καὶ συχνὰ συγκινεῖ τοὺς χριστιανούς τῆς περιοχῆς. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄρκετοι ποὺ εἶναι παντελῶς ἀδιάφοροι. Ἐχουν ὅμως καὶ αὐτοὶ τὴν ἰδέαν τους καὶ συμπερινοῦν ἀρνητικὰ. Στὸ χῶρον τῶν χριστιανῶν διατυπώνονται ἐπιπολαίες κρίσεις γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ κοιμηθέντος Μητροπολίτη πῶς τάχα δημιουργήθηκε δυσαναπλήρωτο κενό, πῶς ἡ Ἐκκλησία στερήθηκε ἕνα σπουδαῖο ἄνθρωπο - «κόσμημα» τὸν χαρακτηρίζουν οἱ φίλοι του ἀρχιερεῖς - καὶ ὅτι εἶχε πολλὰς ἀρετὲς, ἐνὼ τὰ πολλὰ του ἀρνητικὰ ἀναφέρονται στὴν ἐνοχὴ οὐσιῆ. Βέβαια «ὁ ἀποθανὼν δεδικαιώται», ἀλλὰ ἡ ἱστορία πρέπει νὰ ἐπισημαίνει τὰ ἀρνητικὰ, γιὰ νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς διαδόχους του.

Προσωπικὰ θεωρῶ ἐνάρετο ἕνα Μητροπολίτη ἀπὸ τὸ τί κληρικὸς ἀρῆνει πίσω του. Πόσο εἶχε πάρει στὰ σοβαρὰ τὸ σπουδαῖο καὶ πρῶτιστο θέμα τῆς χειροτονίας ἀγίων κληρικῶν, γιατί οὐσιαστικὰ αὐτοὶ ἐργάζονται μὲ φόβῳ Θεοῦ καὶ ἱερῶ ζῆλω καὶ οἰκοδομῶν νευματικὰ τὸ λαὸ. Θέλω νὰ τὸ ὑπογραμμίσω αὐτὸ, διότι στὴν ἐποχὴ μὲς παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο νὰ χειροτονοῦνται πρόσωπα ποὺ εἶναι παντελῶς ἀκατάλληλα γιὰ τὴν ἱερωσύνη. Ἀναφέρω ἕνα χτυπητὸ παράδειγμα. Παλιότερος ἐνάς Μητροπολίτης εἶχε χειροτονήσει μέσα σὲ λίγους μῆνες ἐκατὸν πενήντα κληρικοὺς, ζῴντων μόνον τὰ τυπικὰ δικαιολογητικά. Ὅποιος ἤθελε νὰ γίνεαι πάπας, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμὶ τῆς οἰκονομείας του, γινόταν ἀμέσως τὴν ἐπόμενη ἐβδομάδα καὶ τὸν ἔστελνε νὰ διακονῆσι σὲ κάποιο χωριό, χωρὶς νὰ ἔχει τὴν στοιχειώδη κατάρτιση. Ἐτοὶ εἶχε γεμίσει τὴν μητρόπολιν του μὲ κληρικοὺς ἀσχετοῦς, θρασεῖς, μὲ ὅλες τῆς ἀδυναμίας καὶ ὅλα τὰ ἀμαρτήματα. Ἡ κατάσταση ἴπταν δυσάρεστη ἔως ἀπελαπιστική. Οἱ κληρικοὶ αὐτοὶ ἔνωσαν ἄβολα μέσα στὰ ράσα, γι' αὐτὸ συχνὰ τὰ ἐβγάσαν καὶ κυκλοφοροῦσαν σὰν λαῖκοι. Γιὰ καλυμμασίη, γένια καὶ μαλλιά δὲν μιλάμε. Αὐτὰ δὲν τὰ εἶχαν ἀποκτήσει ποτέ. Καὶ δὲν ἔφαταν αὐτὸ. Ἐκῆσαν καὶ τὸ δάσκαλο στοὺς παλαιότερους καὶ εὐδοσιαστικὸς κληρικοὺς, γιατί πίστευαν, οἱ ἄμαθεῖς, ὅτι ἀκολουθοῦν τὸν ἀναγκαῖον νεωτερισμὸ, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἐποχὴ μας. Αὐτοὶ οἱ κληρικοὶ ἀστοιχεῖται ἴπταναν στὸ ράσο καὶ ἀστοιχεῖται ποὺ παρέμειναν εἰς δεκαετίες. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἀκανθάλιζαν ἀπὸ τὴν ἀπαράδεκτη συμπεριφορὰ τους καὶ ζητοῦσε κάτι νὰ γίνεαι. Ὅμως ὁ Μητροπολίτης ποὺ τότε εἶχε χειροτονήσει ἔμενε ἀπαθὴς καὶ ποῖσαν «θεοφιλέως» τὴν μητρόπολιν του γιὰ τέσσαρις δεκαετίες, ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ γέροντός του, ὁ ὁποῖος εἶχε ποιήσανε «θεοφιλέως» τὴν μητρόπολιν γιὰ δύο δεκαετίες.

Καὶ σκέφτεται κάποιος καλοπροαίρετος. Ὅταν εἶναι ἐξήντα χρόνια μὴν μὴτροπὸλιν ἀφέθηκε ἀκαλλιέργητη καὶ διαμορφώθηκε μὴ ἀπαράδεκτη κατάσταση, πῶς ὁ νέος Μητροπολίτης ποὺ θὰ ἐκλεγεί θὰ μὴ μὴ μὴ μὴ ἐργασθεῖ καὶ νὰ βάλει εἰς μὴ αἰετὰ τὸ δυσῆνον ἱερατικὸ προσωπικὸ; Μὲ ποῖο τρόπο; Πῶς ἀντοχὴ πρέπει νὰ ἔχει; Πῶς δύναμιον πρέπει νὰ διαθέτει; Καὶ ὅμως κάτι πρέπει νὰ κάνει. Τὸ πρόβλημα τῶν ἱερῶν εἶναι τὸ πῶς σοβαρὰ καὶ πρέπει νὰ τὸ λύ-

πομητὸν τοῦ κ. Μπερλουσκόνι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἰταλίας). Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μόντι εἶχον γίνεαι εἰς τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινὴ» τονίζων ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὴν ἐναντίον τῆς κρίσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνεφανίσθη ἐκπρόσωπος - ἀξιωματικός τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινο-

Διατὶ τόσο μεγάλῃ παραπλάνησις διὰ τὴν «Κυριακὴν ἀργίαν»;

Οἱ δημοσιογράφοι τῶν τηλεοπτικῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις διὰ τὴν κατάργησιν τῆς «Κυριακῆς ἀργίας» ἐτόνιζον ἐκάστην φορὰν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὰ καταστήματα ἴπταν ἀνοιχτὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς ὅτι οἱ «τῆρος τὸν μεγάλος» καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐπιπέδων βαθεῖα τὴν οικονομικὴν ἄνασιν. Τὸ αὐτὸ ὑπεστήριζον κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν μεγάλων ἐορτῶν. Ὀλίγες ἡμέρας μετὰ τὴν εἰσοδόν τοῦ νέου ἔτους (2015) οἱ ἐπίσημοι περιορισμοὶ τῶν ἐμπορίων ἔδωσαν στοιχειὰ εἰς τὴν δημοσιότητα, συμφῶνος πρὸς τὰ ὅσα ἐνεφανίσθη ὀνηματικὴ πῆσις τοῦ τῆρος κατὰ τὰς προαναφερομένας ἡμέρας καὶ ἐορταστικὰς περιόδους. Τὰ στοιχεῖα ἐδημοσιοῦθησαν εἰς ἐφημερίδας καὶ ἱστοσελίδας προκαλοῦντα εὐλόγους ἀπορίας ἀκόμη καὶ εἰς παραγωγικὰς ἐκπομπὰς ραδιοφώνων. Τὸ ἐρώτημα ὅμως εἶναι ἄλλο: Ἐχουν τὸ δικαίωμα οἱ δημοσιογράφοι, προκειμένου νὰ ἐξυμνεύουν πολιτικὰ παιχνίδια, πολιτικὰ «γυραμὰς» ἢ τὸ συμφέροντα πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν νὰ παραπλανοῦν τὴν κοινὴν γνώμην, μὲ σκοπὸν νὰ καταργηθῇ ἡ «Κυριακὴ ἀργία»;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν Θεολογίαν τῶν Πατέρων ἢ «ἀποδοχὴ» τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου ἐκ μέρους Ὁρθοδόξων θεολόγων

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου (2ον)

ε) Διάφοροι, ὅμως, θεολόγοι ἄρχισαν νὰ ἀποστασιοποιούνται ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψη καὶ ἀνέπτυξαν τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος ὑπάρχει καὶ στοὺς ἑτεροδόξους καὶ παράγει ἐκκλησιαστικὰ ἀποτελέσματα. Ἐτοὶ, προετίμασαν τὸ ἔδαφος ὡστε ἀπὸ τὴν «ἀποκλειστικότητα» τῆς παπικῆς ἐγκυκλίου Mystici Corporis

Χριστὶ νὰ φθάσουν στὴν «περιεκτικότητα» τῶν ἀποφάσεων τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, ἢ ὅποια παρουσίασε μὴ «ἐνωμένη ἐκκλησιολογία καὶ Βαπτιστικὴ θεολογία, ποὺ θὰ συμπεριλαμβανε τοὺς χωρισμένους ἀδελφοὺς», ὁπότε τὸ Βάπτισμα νὰ καθοριζῆ τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν ἐνόησιν ὅτι ὅπου «ὑπάρχει ἐγκύριον Βάπτισμα, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ». Αὐτὸ ἔγινε γιὰ νὰ ὑποστη-

ρική ἢ συμμετοχὴ τοῦ «Ρωμαιοκαθολικισμοῦ» στὴν Οἰκουμενικὴ κίνησιν καὶ νὰ γίνῃ τὸ ἀνομιμα πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους, ὅτι δηλαδὴ οἱ μὴ Ρωμαιοκαθολικοὶ Χριστιανοὶ δύνανται τοῦ Βαπτίσματος τοῦ συμμετέχοντος σὲ διαφορετικὰ ἐπίπεδα στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

στ) Μέσα στὴν προοπτικὴ αὐτὴ συνεχίσθη ἡ Β' Βατικανὴ Σύνοδος, στὴν ὁποία κύριοι πρωταγωνιστῆς ἴπταν ὁ θεολόγος Yves Congar καὶ ὁ καρδινάλιος Augustin Bea, οἱ ὁποῖοι ἴπταν καὶ οἱ κύριοι διαμορφωτῆς τῶν ἀποφάσεων στὴν Β' Βατικανὴ Σύνοδο καὶ τῆς συγκρότησής τῆς νέας θεολογίας καὶ τῆς νέας ἐκκλησιολογίας.

Οἱ ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τίθενται μέσα στὴν προοπτικὴ τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν προοπτικὴν ὅτι ὑπάρχει μετὰ τὸν ὅλον τὸν Χριστιανὸν ἐνότητα, ἔστω καὶ μὲ μὴ ἀπλή μορφή καὶ καλοῦνται νὰ ἀποκτήσουν τὴν

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

Τὴν 19ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Τοιογραφία ἐκ τοῦ Ι. Ν. Αγ. Νικολάου, Κ. Πατησίων, Ἀθηνῶν, ἔργον Φ. Κόντογλου.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΨΗΧ

Ἀνάγκη ψυχικῆς ἡρεμίας

Τοῦ κ. Μιχαῆλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου

Ὁ σύγχρονος ἀνθρώπος εἶναι κουρασμένος καὶ πολυβασανισμένος, κι ἄς μὴ κατανοεῖ τὴς συμπτωτικῆς ἢ τῆς πνευματικῆς τῶν δυνάμεως. Ἡ κοῦρασις τοῦτῆ δὲν ὀφείλεται σ' ἐξωγενεῖς παράγοντες, ὅσο εἰς κάποιες ἐσωτερικὰς ψυχολογικὰς καταστάσεις τῶν ὁσῶν μεγαλυτέρων κομμάτων, Μητροπολίτας, πιστοῦς, ἐκκλησιαστικῶν παράγοντας κ.ἀ. καὶ τὸ ὅποῖον θεωροῦμεν ἀνεπί-

ΜΜΕ, κατέχει τὰ «πρωτεῖα» στὶς αὐτοκίνητες ἀνθρώπων τῆς ἀπόγνωσης, ἀλλ' ὄχι τῆς Μετάνοιας). Ἀνάμεσα στὰ θέματα ποὺ ἀναζητῶ ὁ διάβολος, δὲ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Δραματική έκκλησις διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τοῦ Ἰσλάμ εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν κοινobούλιον

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ἔκκληση ἔκαμε ὁ Ὀλλανδὸς πολιτικὸς Machiel de Graaf, μέλος τοῦ ὀλλανδικοῦ κοινobουλίου, γιὰ τὴν ἀμεση ἀντιμετώπιση τῆς σύγχρονης μάστιγος, τοῦ Ἰσλάμ, ποὺ ταλανίζει καὶ ἀπειλεῖ τὴν Εὐρώπη, ἀπὸ τὸ βῆμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινobουλίου. «Κατὰ τὴ διάρκεια μίας ὀμιλίας στὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινobούλιο, ὁ de Graaf ἀπαρήχησε τὰ προβλήματα ποὺ ἔχει δημιουργήσει τὸ Ἰσλάμ στὴν Ὀλλανδία. Δυστυχῶς ἡ Ὀλλανδία δὲν εἶναι ἡ μόνη εὐρωπαϊκὴ χώρα, ποὺ ἔχει ἀλωθεῖ ἀπὸ τὴς ὀρδές τῶν μουσουλμάνων. Αὐτὰ ποὺ περιγράφει ὁ Ὀλλανδὸς βουλευτὴς συμβαίνουν πλεόν στὴ Γαλλία, τὴ Βρετανία, τὴ Γερμανία, τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅπου ἄλλοι εἰσχώρησαν ἡ θρησκεία τοῦ μίσου». Ὁ κ. Machiel de Graaf ἔκλεισε τὴν βερυσημαντὴ ὀμιλία του μὲ τὴν ἐπισημάνση: «Χωρὶς τὸ Ἰσλάμ ἡ χώρα ποὺ θὰ ἴηταν πανέμορφη» (Ἰστολ. Ἀμεθύστοις)· Καὶ πῶς

Πρωθοῦν τὰ «ἀφύλα» παιχιδία εἰς τὰ παιδιὰ!

ΚΥΡΙΟΣ στόχος τῶν πρωθητῶν τῆς ὀμοφυλοφιλίας εἶναι πλεόν τὰ παιδιὰ. Ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ὀριμῶν ἠλικῶν παραμένει ἀπὸ ἀδιάφορη ἕως ἀντίθετη γιὰ τὴν προώθηση τῶν «δικαιωμάτων» τῶν ὀμοφυλοφίλων, στράφηκαν πρὸς τὰ ἀθά παιδιὰ, γὰρ νὰ τοὺς καλλιεργήσουν, ὄχι ἀπλὰ τὴν ἀνεκτικότητα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴν ροπή πρὸς τὴν ὀμοφυλοφιλία. Κύριο μέσο τὸ παιχιδί, τὸ ὁποῖο μετέβαλεν σὲ «ἀφύλα»! Δεῖτε τὴν σχετικὴ εἰδηση, ὅτι «Ἡ ἐκστρατεία γιὰ τὰ «ἀφύλα» παιχιδία εἶναι πάρε μεγάλες διαστάσεις στὴν Ἅδση» (ἀπὸ ὅπου ὅλα τὰ νέα πολιτικιστὰ «φροῦτα» μᾶς ἔρχονται). Στὴν Βρετανία π.χ. ἔγινε διάσημη μία μαμά ποὺ προκειμένου νὰ «προστατεῦσι» τὴν κόρη της ἀπὸ τὴν «ῥῶξ πανούκλας», ὅπως τὴν ἔλεγε, ἐκβρέψε τὰ ρῶξ παιχιδία της καὶ τὸ ἔβαλε μετὰ «ἀγοριστικῶς» πάνω! Τὸ θῆμα εἶναι ἀρχαῖο τελευταῖα νὰ προβάλεται καὶ στὴν Ἑλλάδα μὲ θετικὸ τρόπο (τὶ ἐκλήθη) ἀπὸ mainstream ἱστοσελίδες. Τὰ «ἐπιχειρήματα» μάλιστα ποὺ ἀκούονται εἶναι περίπου τὰ ἴδια μὲ αὐτὰ ποὺ χρησιμοποιήθηκαν πρὸς τὴν πρόσφατὴ παιχιδιο-«διάμαχη» στὴν Αὐστραλία. Τὴν «ἐκστρατεία» μάλιστα, γιὰ τὰ «ἀφύλα» παιχιδία στὴν χώρα μᾶς κάλυψε τὸ Τμήμα Ἐπιστημῶν Προσχολικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἐκπαίδευσης σὲ συνεργασία μὲ τὴν Παιδαγωγικὴ Σχολή καὶ τὸ Τμήμα Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Α.Π.Θ.) (Πηγή: redskywaming, blogspot.gr)· Καλὰ διαβάσατε: τὰ «ἀφύλα» παιχιδία προωθεῖται καὶ αὐτὸ τὸ Α.Π.Θ.! Τὶ ἄλλο θὰ δοῦν τὰ μάτια μας θὰ ἀκούσουν τὰ αὐτὰ μᾶς! Γονεῖς γρηγορεῖτε!

Νομιμοποίησις (καὶ) τοῦ βδελυροῦ «γᾶμου» τῆς κτηνοβασίας!

Ὁ ΑΓΙΟΣ Νικόλαος Ἀχρίδος, πρὶν ἀπὸ μισὸ αἰῶνα, εἶχε ὀνομάσει τὴν Εὐρώπη «Λευκὴ Δαμονία», λόγω τῆς ἀσχηματικῆς ἀποστασίας της σὲ ὅλους τοὺς τόμους. Διερωτάσατε: πῶς θὰ τὴν ὀνομάσει ἂν ζῶσε στὴς μέρες μας, ὅπου δὲν ὑπάρχει ποδηγήση στὴν ἀμαρτία καὶ τὴ διασθορά; Δεῖτε ἕνα δέγμα τῶν ἀπίστευτων ἐπεσημοῦ: «Τὸ ἄνωστο δικάστηριο τῆς Κοπεγχάγης ἀναγνώρισεν τὸ δικαίωμα 28χρονης ἀκτιβίστριας νὰ παντρευτῆ τὸ ἀλόγο τῆς δημιουργήσαντας δεδαικαμένο καὶ ἀνοήγωνα τὸ δρόμο σὲ γάμους ἀνθρώπων καὶ ζῶων σὲ ὅλη τὴ χώρα... Ἡ δικηγόρος τὸν ἐπάγγελμα, ἐπικεντρώθηκε σὲ ἕνα νομικὸ κενὸ στοὺς εὐέλτικους νόμους τῆς χώρας ποὺ ἀφοροῦν τὸ sex. Ἐπικαλέστηκε ὅτι ἴδια καὶ ὁ «σύζυγος της» Thorger, ἴταν τὰ θύματα τοῦ ὁμοσεξουαλικῆς, μίας προκαταλήψης παρόμοιας μὲ τὸ ρατσισμὸ ἢ τὸ σεξισμό... Ἡ Δανία κατέστη ἡ πρώτη χώρα ποὺ ἀναγνώρισεν ὡς νόμιμο τὸ γάμο ἀνθρώπων-ζῶων, μία θέση ποὺ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ σὲ πολλὰ ἄλλα παρόμοια αὐταιεταῖα στὴ χώρα», παραδέχεται ὁ Dan Jørgensen Ὑπουργὸς γεωργίας τῆς Δανίας» (Ἰστολ. Εὐνηϊστὲ Ρε)! Τὸ μόνο ποὺ μπορούμε νὰ ψελλίσουμε εἶναι φίρκα καὶ ἀποτροπισμασμός, μπερυστὰ δὲ αὐτὸν τὸν ἐξευτελισμὸ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου! Ἀναβίβασε δυστυχῶς ἡ ἐποχὴ τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, οἱ ὁποῖοι «παντρεύονταν» τὰ ζῶα τους, ὅπως ἐκείνο τὸ ἀνθρώπιμοφρο τέρας, ὁ Νέρων, ὁ ὁποῖος «παντρεύτηκε» τὴν... φοράδα του! Τὸ τέλος ἐγγύς!

Ἀγγλικανὸς «ἐπίσκοπος» ζητεῖ νὰ διαβάζονται ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Κοράνιον!

Ἡ ΚΑΤΑΠΤΩΞΗ τῆς Ἀγγλικανικῆς «ἐκκλησίας» δὲν ἔχει ὄριον. Ὅπως δημοσιοποίησε ἡ ἐφημερίδα Times τοῦ Λονδίνου (29-11-2014) «ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος Richard Haines, πρῶην Ὁξφόρδης, ὑποστήριξε στὴ Βουλῆ τῶν Λόρδων, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τακτικὸ μέλος, μὲ τὸν ἐπίτλο τίτλο τοῦ Βασιλέως τοῦ Pen-tregarth, πῶς γιὰ λόγους «φίλοξενίας» ἡ τελετὴ ἐνθρόνισις τοῦ Ἀγγλοῦ μονάρχου θὰ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνει ἀναγνώσματα ἀπὸ τὸ κοράνιον! Ὁ ἴδιος εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἀνθρώπινογενεφία τῆς Βρετανίας ἔχει ἀλλάξει πολὺ. [...] Φαινεταί, δυστυχῶς, πῶς ἡ πολιτικοκοινωνικὴ καὶ ἡ πολυθρησκευτικὴ τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας ἐπιπέδρ καταλυτικὰ στοὺς διανοουμένους καὶ στοὺς πνευματικὸς ἠγῆτορας τῆς χώρας, καὶ τοὺς

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἄλλὰ παρ' ὅλη τὴν τιτάνια ἐπιχειρήση, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς δὲν «μασάει» ἀπὸ παπικοὺς θεατρνισμοῦς. Τὸ «ἔργο τοῦ ἔχει δει πολλὰς φορές». Γνωρίζει πολὺ καλά τὶ σημαίνει παπικὴ δολοφονία καὶ ὑποκρισία. Διερωτάται λοιπὸν: πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ζητᾷ ὁ «ἐπίσκοπος» τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας «εὐλογία» ἀπὸ τὸν προκαθημένο μᾶς «ἄρρωστης» Ἐκκλησίας; Πῶς μπορεῖ νὰ πεισθῇ ὁ «πῶτος» καὶ ὁ «ἀλάθητος» ὅτι δὲν πᾶζει θέατρο, ἀφοῦ ὁ κ. Φραγκίσκος, ὡς ἱουσητῆς, εἶναι «μανούλα» στὴν ὑποκρισία;

Ἀγγλικανὸς «ἐπίσκοπος» ζητεῖ νὰ διαβάζονται ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Κοράνιον!

Ἡ ΚΑΤΑΠΤΩΞΗ τῆς Ἀγγλικανικῆς «ἐκκλησίας» δὲν ἔχει ὄριον. Ὅπως δημοσιοποίησε ἡ ἐφημερίδα Times τοῦ Λονδίνου (29-11-2014) «ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος Richard Haines, πρῶην Ὁξφόρδης, ὑποστήριξε στὴ Βουλῆ τῶν Λόρδων, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τακτικὸ μέλος, μὲ τὸν ἐπίτλο τίτλο τοῦ Βασιλέως τοῦ Pen-tregarth, πῶς γιὰ λόγους «φίλοξενίας» ἡ τελετὴ ἐνθρόνισις τοῦ Ἀγγλοῦ μονάρχου θὰ πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνει ἀναγνώσματα ἀπὸ τὸ κοράνιον! Ὁ ἴδιος εἶπε ἐπίσης ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ἀνθρώπινογενεφία τῆς Βρετανίας ἔχει ἀλλάξει πολὺ. [...] Φαινεταί, δυστυχῶς, πῶς ἡ πολιτικοκοινωνικὴ καὶ ἡ πολυθρησκευτικὴ τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας ἐπιπέδρ καταλυτικὰ στοὺς διανοουμένους καὶ στοὺς πνευματικὸς ἠγῆτορας τῆς χώρας, καὶ τοὺς

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας», ἀλλὰ καὶ στὴς ἄλλες θρησκείες! Ὑπὸ αὐτὸ τὸ πρῶμο οἱ παπικοὶ, ὀργανώνοντας καὶ συμμετεχόντας σὲ τέτοιες συναντήσεις, ἔχουν τὸ «κάλλυμμα» τῆς «οικουμενικῆς» τους «συνόδου»! Τὸ μόνο ποὺ ἐνδιὰφέρει τὸν «πῶτος» καὶ «ἀλάθητος» εἶναι νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τῆς πίστες καὶ θρησκείας ὑπὲρ τὴν ἐξουσία του, ὡς δῖθεν «ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ». Τὸ μόνο ἐλλειμμά τοῦ εἶναι ὅτι δὲν εἶναι ἐνομέως μὲ τὸν «δικαίριό τοῦ Χριστοῦ»! Αὕτη τὴν «ἐκκλησία» τοῦ θρησκευτικοῦ «ἀχατρίμ» ἀποκαλοῦν οἱ «δικοὶ» μᾶς οἰκουμενιστῆς «ἔτερο πνεῦματος» τῆς «Ἐκκλησίας καὶ αὕτη ποσχίζου» νὰ μᾶς ἐνώσουν, παρ' ὅλο ποὺ οἱ παπικοὶ ἀποκαλοῦν τὴν «Ἐκκλησία μᾶς «ἐλλειμματικὴ» καὶ «ἄρρωστη»!

Ἀνίερὸς καὶ φρικώδης διαθρησκειακὴ παπικὴ «λεiturγία»

Ὁ «ΑΛΛΑΘΤΟΣ» φροντίζει νὰ διοργανώσῃ διαθρησκειακὴς συναντήσεις καὶ ἐκτός τοῦ κρητικοῦ τοῦ δειγματος, περιφερειακὰ. Κ' αὐτὸ διότι πιστεύει πᾶς δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ «ἔρβει τὸ ποθούμενον», ἴηαι νὰ ἐνώσει ὅλες τῆς θρησκείας σὲ μία (στὴν ἐπιφατικὴ πανθηρσκεία) καὶ νὰ γίνῃ ὁ ὀμοθυμωθῆτος ἠγῆτης της! Μία τέτοια φρικώδης συνάντηση καὶ αὐλοειτοργία εἶναι πρὶν λίγο καιρὸ στὴν πόλη Ντότρυμοντ τῆς Γερμανίας. Σὲ παπικὸ μὲ τελεσητικὴ ἀνιερὴ «θεσία λεiturγία», τὴν ὁποία τελεσε λουθηρανὴ παστήρια, μὲ τὸ συμμετοχὸ τοῦ ἐπιπεφαλοῦ τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, τοπικοῦ ἱμάμη καὶ τῆς συμμετοχῆ τοῦ τοπικοῦ ἀθλητικοῦ οὐλλόγου (Ἰστολ. Ἀκτινές)! Πρέπει νὰ ξερετε, ἀγαπητοὶ μᾶς ἀναγνώστες, ὅτι τέτοιου εἶδους δαιμονικῆς θρησκειακῆς «λεiturγίας» εἶναι ἐπιτρέπιτες στοὺς παπικοὺς μὲ τὴ θεολογικὴ βούλλα τῆς Β' Βατικανείου «συνόδου». Ἡ «συνόδος» αὕτη θεομοσῆτες τὸν παπικὸ οὐλομενισμό, ἀναγνωρίζοντας ἀσθηρῖα καὶ ἐκτός τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας», στὴς πολυπληθεῖς χριστιανικῆς «ἐκκλησίας

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Τήν πρεμβασιν του Πρωθυπουργού κ. Σαμαρά ἐξήτησεν ἡ ΠΕΘ

Ἐπιστολή ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸ τῆς χώρας κ Ἀντώνη Σαμαρά ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων ζητώντας τὴν ἄμεση παρέμβαση του. Κύριος λόγος γιὰ τὴν αἰτούμενη παρέμβαση ἡ ἄρνηση τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸ

Συμβουλαὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν

Στὶς 19 Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρκου τοῦ Ἐβγενικού, τὸ ἄνταντος τῆς Ὁρθόδοξης ποίης, ὅπως λέει τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ "τὸν ὑπερμαχόντα πατρὸς φρονήματος, καὶ καθαιρουῦντα τὸ σκότους ὑψώματα". Πά νὰ τιμῆσουμε τὸν Ἅγιο ἀλλὰ καὶ τὸν ἀείμνοντο πνευματικὸν πατέρα Μάρκο Μακάριον, πὺ ἔφερε τὸ ὄνομά του, ἡ στήλη τὸν "Πατερικὸν Διδάχων" δὲ παρουσιάζει πνευματικὰς συμβουλάς ἀπὸ τὸν Ἄρχιμ. Κυρίλλου Κεφαλοπούλου "Συμβουλάς γιὰ τὴν Πνευματικὴν Ζωὴν" ἀπὸ τὸν Ἅγιο Μάρκο τὸν Ἐβγενικό, τὸν Ἐκδόσεων "ΥΠΑΚΟΗ".

Νὰ ἐπιζητοῦμε τὴν μέλλουσα ζωὴ καὶ τὴν αἰώνιον ἀγαλλίαση: «Τὰ ἀνθη ἔχουν χάρι, ἀλλὰ γρηγορότερα καὶ ἀπὸ τὸν λόγον μαραίνονται καὶ φθίνουν, ὥστε ἀφοῦ κατανοήσουμε σὲ αὐτὰ τὸ ἄσπαστον καὶ φθαρτὸν, νὰ ἐπιζητοῦμε τὴν ἀληθινὴ καὶ μόνιμη ἀπόλαυση, τὴν μακαρίαν, τὴν διαρκή, τὴν ἀφθαρτὴν, τὴν ὁποία ἀπολαμβάνει ἡ ψυχὴ ἐδὼ ὅταν τρέφεται μὲ τὰ θεῖα λόγια καὶ τὰ θεωρήματα, καὶ ἀπολαμβάνει τὴν τρυφήν τοῦ Κυρίου διὰ παντός, χαίρεται γιὰ τὴν ἐλπίδα τὸν μέλλοντον πραγμάτων, διότι μετὰ τὴν παροῦσα ζωὴ θὰ ἐπιτύχει ὅσα ποδεὶ καὶ θὰ ἀγάλλεται αἰώνιος, δηλαδὴ τὴν ἀγαλλίαση καὶ τὴν σωτηρία στὸν τόπον πὺ κατοικοῦν οἱ δίκαιοι τοῦ Θεοῦ».

Τὰ κακὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀμέλεια καὶ τίς πολλὰς ἀμαρτίες: «Ἀπὸ πὺ προήλθε αὐτὸ τὸ μεγάλο κακὸ καὶ ποία ὑπῆρξε ἡ αἰτία τίς τόσο μεγάλης ἐγκαταλείψεως. Ἡ ραθυμία, θὰ ἔλεγα συνοπτικὰ, καὶ ἡ ἀμέλεια τὸν καθόντων, καὶ προσέχετε πὺς (αὐτὸ συμβαίνει) ὄχι χωρὶς λόγο. Ἐπειδὴ αὐτὴ συνήθειά νὰ κατασκευάζει μέσα στὶς ψυχὰς τίς ἀμαρτίες, στὰ σώματα τίς ἀρρώστιας, στὰ ἔθνη τὸν πόλεμον, στὶς πόλεις τίς πόλεμους ἐξ ἀνδροποδοσιῶν... Αὐτοὺ τοῦ εἶδους ἦταν καὶ τὸ πᾶμμα τῆς πόλεως ἐκείνης ποῦ δημιουργήσαν οἱ πολλὰς ἀμαρτίες καὶ ἡ κακὴ βούλησι καὶ ἡ ἀμέλεια πὺς προηγήθησαν. Τὸν ἀνωτέρω πρόξενος ὑπῆρξε ἡ ραθυμία».

Πὺς νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ραθυμία: «Καὶ αὐτὰ πὺς εἶναι κατὰλληλα πρὸς παρηγορίαν μὲ γιὰ τὰ γεγονότα καί, ἂν δέλομεν, γιὰ τὴν δικὴ μας προφυλάξη, αὐτὰ ἄς συζητοῦμε μετὰ τὴν μὲ καὶ ἄς τὰ ἐκτελοῦμε. Καὶ ὅπως οἱ γιατροὶ ἀποσποῦν τὸ κακὸ ἀπὸ τὴν ρίζα τοῦ καὶ τὴν ἀφορμὴ τοῦ ἡ, ἐφσον δημιουργηθεῖ τὸ νόσημα, τὸ θεραπεύουν αἰσθητικῶς, ἐὰν δὲν πῆραν τὰ κατὰλληλα μέτρα πὺς τῶρα, μὲ τὸν ἴδιον τρόπο ἄς πᾶμε νὰ συναντηθῶμε τὸν ὁργιστὸν τὸν κακὸν τὴν ραθυμία καί, καθὼς εἴμαστε διπλοῖ, ἄς ἐπιδιώξουμε διπλὴ τὴν θεραπεία: Σὲ διὰ ἀφορὰ τὴν ψυχὴ, νὰ φροντισοῦμε καὶ νὰ ἴρησι θίω ὅσο τὸ δυνάτον ἀρμόζοντα στὸν ἀνθρώπον καὶ στὸν Θεὸ ἀγαπᾷ, ἀφοῦ καθαρῶς αὐτὴ τὴν παλιὴ κηλίδα. Ἐνὸ σὲ ὅ, τι ἀφορὰ στὰ πολιτικὰ πράγματα ἄς φροντισοῦμε ὥστε νὰ εἶναι ὅσο τὸ δυνάτον πὺ ἀκίνδυνα καὶ ἀσφαλῆ».

Ὅσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὴν αἰρετικὴν, τόσο πλησιάζομε τὸν Θεὸ: «Εἴμαι πεπεισμένος ἀκριβῶς, ὅτι ὅσον ἀπομακρυνόμε ἀπὸ αὐτὸν καὶ τοὺς ὁμοίους του (ἐνν. τοὺς Λατινῶφρονες), προσεγγίζομε τὸν Θεὸ καὶ σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς καὶ ἁγίους πατέρες, καὶ ὅπως ἀκριβῶς χωρὶς αὐτὸν αἰτούμε, ἔτσι ἐνώνομαι μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ τοὺς ἁγίους πατέρες, τοὺς Θεολόγους τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε ὅπως ἀκριβῶς, ἂν πειθομαί σὲ αὐτοὺς ποῦ συνέδεσαν αὐτὰ, τόσο ἀπομακρυνόμα ἀπὸ τὴν ἀλήθειά καὶ ἀπὸ τοὺς μακαρίους διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὅπως ἀκριβῶς σὲ ἅλη μου τὴν ζωὴ ἦμουν χωρισμένος ἀπὸ αὐτοὺς, ἔτσι νὰ εἶμαι καὶ τὸν καιρὸ τῆς ἐξόδου μου ἀπὸ τὴν ζωὴ. Καὶ ἀκόμα καὶ ἀφοῦ ἀποβίωσω, μὲ ὄρκο δίνω ἐντολή, κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς νὰ μὴ προσεγγίσῃ στὴν κηδεῖα μου ἢ τὰ μνημόσυνά μου. Ἀλλὰ οὐτε κανεὶς ἄλλος ἀπὸ τὴν μεριά του, ὥστε θὰ εἶναι συμφορὰ νὰ ἐπιχειρήσει νὰ συλλειτουργήσει μὲ τοὺς δικαίους μας (ἐνν. τοὺς ὀρθόδοξους). Αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει τὸ νὰ ἀναμνησκόμεν ὅσα δὲν ἀναμνησκόμενται. Πρέπει λοιπὸν διὰ παντός ἐκεῖνο (οἱ Λατινῶφρονες καὶ αἰρετικοὶ) νὰ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ ἐμὰς μέχρι νὰ δώσει ὁ Θεὸς τὴν καλὴ διόρθωση καὶ νὰ ἔλθῃ ἡ εἰρήνη στὴν Ἐκκλησία μας».

Νὰ ἀποφύγομε τοὺς Λατινοὺς ὅς αἰρετικούς καὶ χριστοκάπηλους: «Τὴν αἰτίαν τοῦ σχίσματος αὐτοῖ (οἱ Λατῖνοι) τὴν ἔδωσαν, δάχοντας τὴν προσθήκη (Φιλικὴ) ὀλοφάνερα, ἐνὸ πρὶν τὴν ἔλεγον ἐν κρυπτῶ μέσα ἀπὸ τὰ δόντια τους. Ἐμεῖς λοιπὸν ἤϊδαμε σὲ σχίσμα μὲ αὐτοὺς πρωτίτερα, ἡ πὺ ὡσὸτὰ αὐτοὺς τοὺς σχίσμας καὶ τοὺς ἀποκόψαμε ἀπὸ τὸ κοινὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Παιτὶ Πές μου ποῖὸ ἀπὸ τὰ δύο ἱσχυεῖ, ὅτι εἶχαν ὀρθὴ διδασκαλία, ἡ ὅτι ὀρθὸς ἔκαναν τὴν προσθήκη; Καὶ ποῖὸς θὰ μπορούσε νὰ πεί αὐτὸ, ἐὰν δὲν εἶναι σφόδρα σαλεμένος στὸ μυαλό; ἀλλὰ θεωροῦμε ὅτι αὐτοὶ ἔχουν ἄτοκα καὶ δυσσεβῆ φρονήματα καὶ ἔκαναν αὐτὴν τὴν παράλογη προσθήκη. Ἐπομένως ὅς αἰρετικούς τοὺς ἀποστραφήκαμε καὶ γι' αὐτὸ χωρισθήκαμε ἀπὸ αὐτοὺς».

Ἡ Παναγία καταρθῶν τὸν πιστὸν καὶ προστάτις τοῦ Γένους: «Συνεχίζομεν πᾶντοτε θλίβεσαι καὶ ποικίλους πειρασμοὺς, ἐπὶ σὲ καταφρονέομεν, ἄνθρωπε, τὴν ἐλπίδα τὸν πιστὸν, τὸν Γένους προστάτιν, ρῖσαι δεόμεθα πάσης συμφορᾶς τοὺς σοὺς δούλους».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΟΥ ΣΑΡΦΕ

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΓΡΥΟΣ

Οι ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» στὴ σειρά «Βίαι Ἁγίων» ἐξέδωσαν γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς βίους: α) Τοῦ Ὁσίου Σερφαίμου τοῦ Σάρφου ἐνὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων Ἁγίων τῆς Ρωσίας καὶ β) Τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἐπισκόπου Ἀγρύου.

Καὶ ἐπὶ ὅμο βίοι εἶναι γραμμένοι σὲ ἀπλή γλῶσσα, ἐγχρωμοί, μὲ πολλὰς εἰκόνες τῶν Ἁγίων καὶ πολλὰ ὠφέλιμα πνευματικὸ ὁδηγοὶ γιὰ κάθε πιστὸ.

Ἐπίσης ἐπιμελεσθέντες ἐγχρωμοὶ ὁ βίος τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος καὶ ὁ βίος τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαράς.

Ἀθήνα 23 Δεκεμβρίου 2014
Ἀριθμ. Πρωτ.: 180
Πρὸς
Τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Ἄντωνιν Σαμαρά,
Πρωθυπουργόν τῆς Ἑλλάδος
Μέγαρον Μαξίμου
Ἀθήνα

ΘΕΜΑ: Αἴτημα ἀποκατάστασης ἀδικίας σὲ βάρος τῆς Θεολογίας

Ἐξοχότατε Κύριε Πρωθυπουργέ,

Ἡ Πανελλήνια "Ἐνωσις Θεολόγων, τὸ συνδικαλιστικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ σωματεῖο πὺ ἐκπροσωπεῖ τοὺς Θεολόγους τῆς πατρίδος μας, ἀπευθύνεται σὲ Σας, γιὰ νὰ Σας καταστήσουμε κοινωδὸν τῆς ἀγωνίας μας γιὰ ὅσα παραδόξα συμβαίνουν σχετικὰ μὲ τὴ σχολικὴ θρησκευτικὴ ἀγωγή καὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦμε γιὰ τίς ὀλιγωρίες πὺ παρατηροῦνται στὸ κυβερνητικὸ ἔργο, στὸν προαναφερόμενο τομεα, αἰτούμενοι τὴν προσωπικὴ Σας παρέμβαση καὶ στῆριξη.

Σας ἐνημερώνομε λοιπὸν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀπαντᾷ ἐπι μῆνες, στὸ ἐπιμόνον αἰτήμα μας, νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως μας, ὅταν καθὼς πληροφοροῦμαστε, συναντᾷ πρόθυμα ἐκπροσώπους διάφορων θρησκευτικῶν κοινοτήτων καὶ ὁμολογοῦν καὶ παντὸς εἶδους συνδικαλιστὲς καὶ ἐκπροσώπους φορέων.

Τὸ πρῶτον καὶ βασικὸ αἰτήμα μας εἶναι ἡ ἀπόσυρση τοῦ νέου Πιλοτικῶ Προγράμματος Σπουδῶν στὰ Θρησκευτικὰ πὺ ἔχει εἰσαχθεῖ στὰ σχολεῖα ἀπὸ τὸ 2011, ἐπὶ ὑποκρίσει θητείρας τῆς κ. Διαμαντοπούλου, τὸ ὅποιο ἀποτελεῖ ἔργο μίας μικρῆς ομάδας ἐκσυγχρονιστῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἔχει ἀναστατώσει ὀλοκλήρον τὸν ὀρθόδοξο λαὸ καὶ τὸ σύνολο τῶν Θεολόγων καὶ τῶν κληρικῶν, διότι μετατρέπει τὸ ὀρθόδοξο μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν στὸ Δημοτικὸ καὶ τὸ Γυμνάσιον σὲ πολυθρησκειακὸ, ἐπιβάλλοντας ἐπι μὴ νὰ εἶναι ὀρθόδοξη πνευματικότητα στοὺς νέους μας.

Τὸ δεύτερον αἰτήμα μας ἀφορὰ στὴν ἀδικαιολογητὴ καθυστέρηση τῆς ἔκδοσης διευκρινιστικῆς ἐγκυκλίου ἀπὸ τὸ Υ.ΠΑΙ.Θ, πὺ θὰ εἶναι ὀριστικὰ τὸ ζήτημα τῶν παρόνομων ἀπαλλαγῶν τῶν ὀρθόδοξων μαθητῶν ἀπὸ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μὲ τίς ὁποῖες ἀνααιρεῖται ἡ συνταγματικὴ καταχραζομένη θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν μαθητῶν τῆς πατρίδος μας, ταλαιπωροῦνται, μαθητὲς, γονεῖς καὶ καθηγητὲς καὶ πλήττεται ὁ κλάδος τῶν Θεολόγων.

Τέλος, πληροφορίες πὺ καταφθάνουν στὴν Ἐνωσὴ μας, ἀναφέρονται ἐπὶ ἐτοιμάζεται μὲ τὴν ἴδια πολυθρησκειακὴ δομῇ, πὺ ἔγινε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Δημοτικῶ καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τὸ Πρόγραμμα τῶν Θρησκευτικῶν τοῦ Λυκείου, ὅς ἀντίθετον τὸ Νόμο ὑπ' ἀριθμ. 4186, ἀρθρο 1γ πὺ προβλεπεί τὴν καλλιέργεια τῆς ἐθνικῆς, θρησκευτικῆς καὶ πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς. Ἐπιπλέον, φαίνεται ὅτι μεθοδεύεται ἡ ἐσπευσμένη δημοσίευσις τοῦ σὲ ΦΕΚ, δηλαδὴ ἡ ἄμεση ἐφαρμογὴ τοῦ δὲ τὰ Λύκεια, χωρὶς νὰ γίνῃ ἡ πλοτική του ἐφαρμογή. Τέτοιου εἶδους αἰφνιδιαστικὴς κινήσεις, ἐρήμην τῶν Θεολόγων ἐκπαιδευτικῶν, πὺ μετατρέπουν τὸν ὀρθόδοξον χαρακτήρα καὶ τὸν περιεχόμενον τοῦ μαθησιακοῦ τῶν Θρησκευτικῶν, δὲν προκύπτει ποτὲ νὰ γίνουσαν ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὴν Ἐνωσὴ μας.

Ὡς ἐκ τούτων, παρακαλοῦμε γιὰ τὴν ἄμεση παρέμβασή Σας πρὸς ἀποκατάσταση τῶν παρατηρούμενων ἀδικιών.

Εὐχαριστοῦμε ἐκ τῶν προτέρων θερμὰ γιὰ τὴν στῆριξή Σας καὶ Σας ἐξοχότατε Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐλογημένο τὸ Νέο Ἐτος.

Μὲ τιμὴν
Γιὰ τὸ ΔΣ τῆς ΠΕΘ
Ὁ Πρόεδρος
Κωνσταντῖνος Σπλιώφρας
Δρ Θεολογίας
Ὁ Γενικὸς Γραμματέας
Παναγιώτης Τσαγκάρης
Μρ Θεολογίας

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ)
25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ' 26 – 28, η' 1-2
Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ' 1 – 10
Ἦχος πλ. δ' – Ἐωθινόν: ΙΑ'
ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς

Ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἀρχιερέας τῆς σωτηρίας μας πὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός. Τὰ προσόντα τοῦ αἰώνιου αὐτοῦ Ἀρχιερέως παρουσιάζει στοὺς πιστοὺς ἀναλυτικὰ ὁ θεῖος Ἀπόστολος μὲ τὸ ἀποστολικὸ ἀναγνώσματὸς τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς πὺ θὰ ἀναγνωστῆι στοὺς Ἱερούς μας ναοὺς.

Μὲ κατανύξη καὶ προσοχή ἄς παρακολουθήσουμε τὸν θεοκίνητο συγγραφεῖα.
Γράφει λοιπὸν ὅτι ὁ αἰώνιος αὐτὸς Ἀρχιερεὺς, πὺ μὰς ἔπρεπε εἶναι "ὄσιος, ἀκάκος, ἀμίαντος, κευχρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν". Ὁ Κύριος ὑπῆρξε Ὁσίος, δηλ. ἐξ ὀλοκλήρου ἀφροσιωμένος εἰς τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ ἀπολύτως ἅγιος. Ἐπίσης εἶναι καὶ ὡς ἀνθρώπος ἀκάκος, ἀλλὰ καὶ ἀμίαντος. Ἀπαλλαγμένος δηλ. ἀπὸ τὸν ὀποιοδήποτε μολυσμὸ καὶ τὸ παραμικρὸ ἴχνος ποτηρίας. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν ἐκφράζει καὶ ὁ πρ. Ἰσαίας ὅταν τονίζει ὅτι "οὐδὲ εὐρέθη ὄδλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ" (Ἠσ. νη' 9). Καὶ φυσικὰ ὁ Χριστὸς ὡς ἀναμάρτητος οὐδένα δεσμὸν εἶχε πρὸς τὴν ἀνθρώπινην ἀμαρτωλότητα, γι' αὐτὸ καὶ ἦταν "κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν". Ναι, ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπῆρξε ἀμίαντος ἂν καὶ ἀνέλαβε ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δική μας ἐνοχή. Τὴν ἐνοχὴ ὄλου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς Λυξ.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ. Στὴ συνέχεια ὁ Ἀπόστολος ἐρχεται νὰ μὰς τονίσει τὴν συγκλονιστικὴ ἀλήθειαν ὅτι Αὐτὸς ὁ ἀναμάρτητος Μέγας Ἀρχιερεὺς προσέφερε ἑκουσίως τὸν ἑαυτὸν τὸν θυσίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Τῶρα πλέον δὲν βρισκόμαστε μόνοι στὸν ἀνηφορικὸ καὶ κάποιες φορὲς δύσκολο δρόμο τοῦ ἀγώνους. Ἀποτελοῦμε διὰ τῆς πίστεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, πὺ πορεύεται πίσω ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα τοῦ πρὸς τὸν προορισμὸν ποῦ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀγιότητα. Σύσσωμοι πλέον διὰ τῆς κίβωτου τῆς σωτηρίας, δηλ. τῆς ὀρθοδοξίας μας, πλέομε πρὸς τὸν ἀκίματο ἠμένια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ὅσο καὶ ἀν λυσοῦ ὁ διάβολος, ὅσο καὶ ἀν μὰς κινῶντων οἱ ποικίλοι πειρασμοί, στὶς καρδίαις μας ἔχουν χαραχθεῖ τὰ λόγια τοῦ παρθένου καὶ ἡγαπημένου μαθητοῦ: "Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένωται ὑμῖν ἡ ἀμαρτία διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγγώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Ἐγραψα ὑμῖν, πατὴρ, ὅτι ἐγγώκατε τὸν πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγγώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἔστε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν" (Α' Ἰωάν. Β' 12-14).

Βιώνοντας τὴν Θεῖα Λειτουργία σὲ κάθε εὐχαριστικὴ σύναξη, οἱ πιστοὶ ἀναχωρῶντων τὴν μεγάλην αὐτὴ ἀλήθειαν. Τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ Χριστὸς ὡς Μέγας Ἀρχιερεὺς προσέφερε ὁ ἴδιος ὄχι κάποιο ἄλλο θῦμα, ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ τὸν. Θυσία τὸν ἑαυτοῦ τοῦ γιὰ νὰ ἐξέλθει οἱ ἀμαρτίαις μας, ἀφοῦ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ προσκοιμῶμε τὴν μοναδικὴν Του αὐτὴ θυσίαν πὺ ζοῦμε ὡς ἐκκλησιαστικὸ σῶμα συμμετέχοντας στὴ Θεῖα Λατρεία διὰ τοῦ Ἱεροῦ μυστηρίου τῆς Θεῖας Ἐucharιστίας.

Καὶ θὰ ὀλοκληρώσει ὁ Ἀπόστολος μὲ Ἱερὸ ἐνθουσιασμὸ ὅτι μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀνυπερβλητὴ θυσία Του, ὁ Κύριος "ἐκάθισεν ἐν δεξιῷ τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς". Μετὰ τὸν ὀδυνῶνον θάνατον ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ἐρχεται ὁ θριαμβῶς. Μετὰ τὴν ἀρχιερατικὴν ποῦ προσφορὰ ἐρχεται ὁ αἰώνιος βασιλεία καὶ κυριαρχία. Τῶρα πλέον τὸ ἔργο του συνεχίζει ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Συνεχίζει τὸ ἔργο τῆς ἀρχιερατικῆς μετείρας Του γιὰ τοὺς πιστοὺς, πὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἐκκλησίαν Του. Τῶρα ὁ Κύριος προσβῆται γιὰ ἐμὰς, "ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν" πρὸς τὸν Πατέρα. Παρακαλεῖ γὰ τοὺς ἀγῶνες, τίς ἀγωνίες καὶ τίς θλίψεις, πὺ δοκιμάζομε ὅσο βρισκόμαστε στὸν κόσμον τούτο. Καὶ γιὰ νὰ μὴ τὰ χάνουμε, ὅταν μὰς κινῶντων "αἱ τοῖ βίου ζῆλαι ὡς περ μέλισσαι κηρίον" θὰ τονίσει καὶ πάλι ὁ ἐπιποθῆτος μαθητῆς: "Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτήτε" καὶ ἐάν τίς ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα. Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἰλασμοὸς ἔστι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὄλου τοῦ κόσμου" (Α' Ἰωάν. Β' 1-2).

Ἐνὸ ἡ τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας πιστοὶ προσβλέπομε στὴν ἀρχιερατικὴν μετείρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, βαδίζοντας τὴν στενὴν ἀλλὰ καὶ εὐλογημένην ὁδὸν τῆς πίστεως, ἡ θριαμβεύουσα ἐν οὐρανοῖς ἐκκλησία, ἀντιχεῖ ἕως τῆς γῆς τίς προσεχέες τῶν ἁγίων, οἱ ὅποιοι "ἀδοῦσαν ὄψην καινὴν λευτερέας, ὅτι εἰ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξει τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἔσφαγας καὶ ἠγόρασας τὸ θεῶ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἐθνῶν" (Ἀποκ. Ε' 9).

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν εἶναι ὁ αἰώνιος Ἱερεὺς, πάντοτε ζῶν, γι' αὐτὸ καὶ ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερουργίαν" (Ἐβρ. Σ' 24). Τὸ "ἀπαράβατον" τούτο ὄμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἱερουργία τοῦ Χριστοῦ δὲν μεταδίδεται καὶ σὲ ἄλλα πρόσωτα, ὅπως φρονοῦν καὶ διδάσκουν οἱ κακόδοξοι τοῦ προτεσταντικῶ κόσμου. Τούτο σημαίνει ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει διαδόχους στὴν ἱερουργίαν, ἔχει ὄμως ἀντιπροσώπους στὴν ἱερουργίαν. Πρόσωπα δηλ. τὰ ὅποια μετῶν τῆς ἱερουργίας τοῦ Χριστοῦ μὲ πρώτους ἀπ' ὄλους τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους οἱ ὅποιοι ἀφήνουν διαδόχους καὶ αὐτὸ βεβαίως θὰ συνεχίζεται ἕως τὰ τέλη τῶν αἰώνων. Ὅπως δηλ. οἱ προεβραεῖτες δὲν εἶναι διάδοχοι ἐνὸς βασιλέως ἢ προέδρου δημοκρατίας, ἀλλ' ἀντιπροσώποι αὐτοῦ σὲ διάφορες χώρες, ἔτσι καὶ οἱ Ἱερεῖς δὲν εἶναι διάδοχοι τῆς ἱερουργίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀντιπροσώποι αὐτῆς τῆς ἱερουργίας. Καὶ ὅτι ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα, αὐτὸ θὰ βλέπει κανεὶς σὲ πᾶσιτα ὅσα σημεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ταυτοχρόνως τὸ βιώνουμε στὴν ζωντανὴν Ἀποστολικὴν παράδοσιν, πὺ κατέχει ἀδιασπᾶτως καὶ μοναδικὰ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας.

Ἀλλὰ τὰ δόγματα καὶ οἱ μεγάλες ἀλήθειες συνακολουθοῦνται καὶ ἀπὸ τὸν ὀρθὸ τρόπο ζωῆς. Ἐνα δὲ τέτοιο φαινὸν παράδειγμα μέσα στὴν Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία εἶναι καὶ ὁ σήμερα ἐορταζόμενος καὶ τιμώμενος Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Κατέστη δοχεῖον χρυσοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἀνεδείχθη βαθὺς δογματικὸς, δεινὸς κήρυξ, ἀπολογητῆς, ἐρμηνευτικῶς ποῦδαῖος καὶ ἰδίως Θεολόγος μὲ τὴν ἀπὸλυτη ἐννοία. Ἐπίσης, στυλὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἱεραρχῆς Μένιτος, ὁ ὅποιος διὰ τοῦ "πομηνικοῦ αὐλοῦ τῆς θεολογίας του τὰς τῶν ρητόρων ἐνίκησε ὀσπληγας".

Εἶθε, ἡ ἁγία του μορφή νὰ καθοδηγεῖ τὸ ποίμνιο καὶ ἰδίως τοὺς πομένους στὴν δυσκολὴ ἐποχὴ πὺ διανύομε. Τὸ δὲ χριστιανικὸν πλῆρωμα νὰ δέεται ἐκτενῶς ὥστε σὲ κάθε περιπτώσει ἐκλογῆς νέων ἀρχιερέων, μνηριστοῦ μὲ ἀναπέμπεται ἡ εὐχαριστία "τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς". Ἄμην.
Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνσταντάρης

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Μαραντόνα

Ἐνα φαινόμενον θρησκευτικῆς παρακμῆς
Τοῦ πρwt. π. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Ἐπικ. Καθ. Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ

Βασικὸ γνώρισμα τοῦ ἀρχαίου παγανιστικοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἡ λατρεία ζώντων ἢ νεκρῶν ἀνθρώπων, ὡς θεῶν. Ἀναμφιβόλως, ἡ πρακτικὴ αὐτὴ ἦταν ἕνα φαινόμενον ἀκράϊας θρησκευτικῆς παρακμῆς τοῦ μεταπαιτικῶ ἀνθρώπου, πὺ δὲν εἶχε γνωρίσει τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ θλιβερὸ καὶ παρακμιακὸ αὐτὸ φαινόμενον δυστυχῶς ἐπανεμφάνισθη καὶ στὰ τέλη τοῦ εικοστοῦ αἰῶνα μὲ τὴ λατρεία καὶ τὴ δημιουργία «Ἐκκλησίας» ὡς λατρευτικῆς κινήσεως γιὰ τὴ λατρεία ἐνὸς μεγάλου Ἀργεντινῶ ποδοσφαιριστῆ, τοῦ Ντιέγκο Μαραντόνα.

Κυριακή Άργια ή Όχι

Του **Ανδρέου Θ. Μάντη, Μηχ/γου – Η/λγου Μηχανικού Ε.Μ.Π.**

(10ν)

Παρακολουθώ εδώ και αρκετές ημέρες, τη σχετική αρθρογραφία των εφημερίδων και τις συζητήσεις στα ηλεκτρονικά ΜΜΕ - πάνω στο θέμα του ανομιγματος των καταστημάτων όλες τις Κυριακές του χρόνου, όπως τούτο προβλέπει ο Ν. 4677/2013 - με έκτακτη μνημόνια άρθρα και σχόλια που αποπνεύουν κατά την άποψή μου, υπερβολική σιγουριά και απόλυτη βεβαιότητα για τη θετική απότιση των επιπτώσεων και των αποτελεσμάτων στην Έθνική μας Οικονομία.

Διάβασα επίσης πολλές επιστολές ανανύστασης, οι οποίες είναι εντελώς αντίθετες στο παραπάνω μέτρο και εκφράζουν καθαρά την πλήρη διαφωνία τους, για θρησκευτικούς, ηθικούς, παραδοσιακούς, κοινωνικούς και εθνικούς λόγους (θρησκευτικά καθήκοντα, καταστοφή οικογένειας, σωματική και οικονομική επιβάρυνση των εργαζομένων, σύνθλαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, αλλαγή τρόπου ζωής και συμπεριφοράς κ.λ.π.).

Επειδή δεν γνωρίζω αν αποτελεί, όπως λέγεται, μνημονιακή απαίτηση τών δανειστών μας, στηρίζομαι σε λογικές επεξεργασίες και σκέψεις που μόλις γεννήθηκαν, καθώς βρέθηκα ειλικρινά σε πλήρη αδυναμία να κατανοήσω την οικονομική ανάπτυξη και ωφέλιμότητα του μέτρου, την οποία επικαλούνται ότι θα προκύψει για τη χώρα μας και ως εκ τούτου να δωσω οποιαδήποτε εύλογη έρμηνεια στην πιεσματική υπερβολή και την άκριτα έμμονη της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Θα σταθώ επίσης, σε όσα έχουν αναπτυχθεί και σε όσα έχουν γραφεί σχετικά με το θέμα της Κυριακής άργιας, από πλευράς ιστορικής, θεολογικής, λαοκρατικής, φιλοσοφικής, οικονομικής, νομικής και συνδικαλιστικής-αφού κάποιες αναφορές είναι εκ των πραγμάτων επιβεβλημένες - και θα εκθέσω μερικές προσωπικές περιβαλλοντικές εισηγήσεις και σκέψεις μου.

*Ετσι λοιπόν, ως έρευνησομε το συγκεκριμένο μέτρο.

Α) Από ιστορικής απόψεως:

Μετά την ειρήνη και το διάταγμα των Μεδιολάων (313) ο Μέγας Κων/νος, υπέγραψε τον πρώτο του νόμο με το διάταγμα της 3ης Μαρτίου 321, με τον οποίο εντέλλεται, όπως «όλοι οι δικαστάι, ο λαός της πόλεως και οι λοιποί εργάσιαι οφείλουν να καταλείψουν κατά την άδισεβαστον ημέραν του «Ηλιου» (C 111, 12, 2, in Corpus Juris Civilis τ. II, Codex Justinianus, Berlin 1927),αφού με την φράση-σεβαστή ημέρα του ηλιού» αποκαλούσε την Κυριακή.

Η δε εν Λαοδικεία Σύνοδος της Φρυγίας (364μ.χ.) με τον 29ο Κανόνα της, όρισε «οι δει χριστιανούς ιουδαίειν, την δε Κυριακήν προτιμώμεν σχολάζειν ως χριστιανί» (Omnes iudices urbanaeque pletes et alitum officia cunctiarum venerabilis die solis quiescant) τον οποίο και μάλιστα επικύρωσε και ο διάδοχός του Μ. Θεοδοσίος, με τον κώδ. VIII 8, 3 και XV 5, 2, αλλά και στη συνέχεια μία σειρά από «Νεαρές» και Διατάξεις των Αυτοκράτορων Θεοδοσίου Α', Θεοδοσίου Β', Ιουστινιανού και Λέοντος Γ', όρισαν όπως: «Δικαστάι μὲν και Δήμει τών πόλεων και οι εκ τεχνών βιοτέχνες αργελεύσαν εν Κυριακή, μόνον δε γεωργοί εργαζέσθωναι και η αιτία της λύσεως της τιμής της ημέρας αλλοως. Δοκεί γάρ σωτηρίας τών καρπών, έστι δε αθλήως ούδεν. Ου γάρ το σπουδιώτε της γεωργίας, αλλά του καρποδότης ο έλεος της ευθυβνίας παρέχεται τών καρπών» (NE II COLL.NOVLV).

Η δε ΣΤ Οικουμενική Σύνοδος του 680 μ.χ., που συνεκλήθη στο παλάτι του Τρούλλου της Κωνσταντινουπόλεως, στην Ανατολή, και ο πατέρας της Ευρώπης αυτοκράτορας Καραολόγανος (800μ.χ.), στη Δύση, καθιέρωσαν τελικώς ως πλήρη άργια την Κυριακή, με σκοπό την υπομετοχή των Χριστιανών στη λατρευτική σύνθεση στους Ναούς και την οικογενειακή ανάπαυση και γαλήνη τους.

Και βέβαια, στα νεώτερα χρόνια του Ελληνικού Κράτους, η απόφαση για εφεσφιγή της Κυριακής ως άργιας, ήταν προϊόν πολυχρόνων διαπραγματιών της κυβερνήσεως Κυριακούλη Μαυρομαυλά, που ψήφισε ειδικό Νόμο, ο οποίος δημοσιεύθηκε στα τέλη Δεκεμβρίου 1909 και άρχισε να εφαρμόζεται την πρώτη Κυριακή του νέου χρόνου,4 Ιανουαρίου1910,για να εδραιωθεί άργητορα με απόφασεις της δημοκρατικής κυβερνήσεως του Έλευθερίου Βενιζέλου (1928-1932), αλλά κι αυτής ακόμη της δικτατορικής,του Ιωάννου Μεταξά (1936-1940).

Β) Από θεολογικής πλευράς:

Οι Βιβλικές επιταγές της Αγίας Γραφής, κατά την έκφραση «αυτή η ημέρα, ην έποίησεν ο Κύριος, αγαλλιάσασθε και ευφρανθήσθε εν αυτή» (Ψαλμ. 117,24) και λέγεται «Κυριακή» η ημέρα αυτή, γιατί άκριη στον Κύριο, τον Θεό μας, καθόσον είναι η «ημέρα μια», όπως την λέγει η Γένεση στο πρώτο της κεφάλαιο, που όμιλει για την δημιουργία: «και έκάλεσεν ο Θεός το τρίτον ήμεραν και το σκότος έκαλεσε νύκτα,και έγινετο έσπερα και έγινετο πρωί, ημέρα μια» (Γέν. 1,5).

Κατά την τέταρτη έντολή του Δεκαλόγου «Ξε ημέρας έργα και ηκούσεις πάντα τα έργα σου: τή δε ημέρα τή εβδόμη αβάββα Κυρίω τω Θεώ σου· ου ποιήσεις εν αυτή πάλ έργον.» (ΕΞ, κ [20] 9-11), «φύλαξαι την ήμεραν τών σαββάτων

ανάγειν αυτήν, όν τρόπον εντετέλατο σοι Κύριος ο Θεός σου» (Δευτ. ε/ 12-14), δηλ.επί έξι ημέρας θα εργάζασαι και θα κάνεις όλες τις εργασίες σου, όμως την εβδόμη ημέρα θα διακόπτεις την εργασία σου προς τιμήν Κυρίου του Θεού σου και την ημέρα αυτή δεν θα κάνεις καμιά βιοποριστική εργασία. Για αυτό λοιπόν το λόγο εύλόγησε την εβδόμη ημέρα και την ξεχώρισε, ώστε να είναι αγία και ιερή προς τιμήν Του.

Ο ίδιος ο Κύριος έπεσήμανε στά μέλη της Εκκλησίας Του, όταν εδτάδασε: «Ου δύνασθε Θεώ δουλεύειν και μαμωνά» (Ματθ. ε' 24) δεν μπορείτε δηλ. να είσθε συγχρόνως δούλοι και του Θεού και του μαμωνά, ενώ και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης (67-70 μ.Χ.) αναφέρει στην Αποκάλυψη το όνομα Κυριακή, «Εγενόμην, λέει, εν πνεύματι εν τή Κυριακή ημέρα» (1,10), και μάλιστα νωρίτερα, η Κυριακή προσδιορίζεται ως η μία τών τριών βατών (ΐω 20,1· 19· Α' Κο 16,2), κατά την οποία οι Χριστιανοί ένθυσόμενοι ότι ο Χριστός αναστήθηκε την «μία τών σαββάτων» δηλ.την επομένη ημέρα,και θέλοντας να την τιμήσουν, δεν την ονόμασαν ημέρα άργιας αλλά ήμερα άγιασμου, και κατά την οποία συγκεντρώνονταν για να τελέσουν το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας με την κλάση του άρτου, την ακρόαση του λόγου (Πρξ 20,7), και το Κυριακόν δείπνον φαγείν (Α' Κο 11,20). Η πράξη αυτή έμεινε ως το μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, για πάντα, στην Εκκλησία μας.

Η Κυριακή, λοιπόν είναι αφιερωμένη στον Κύριο, γιατί την ημέρα αυτή αναστήθηκε εκ νεκρών και με τον τρόπο αυτό) μας έκανε γνωστή και βέβαιη την κοινή σε όλους μας, ανάσταση.

Γ) Από κοινωνιολογικής σκοπιάς:

Ός γνωστόν, στην ανθρώπινη κοινωνία γενικά, οι ημέρες της εβδομάδας έχουν καταχωρηθεί με την Κυριακή,ως ήμερα τών Ορθοδόξων, ως δε Σάββατο, ως ή ημέρα τών Έβραίων και τέλος ή Παρασκευή, ως ή ημέρα τών Μουσουλμάνων.

Οι δύο τελευταίες κατηγορίες, δηλ. οι Έβραιοι και οι Μουσουλμάνοι, ητρούν με θρησκευτική ευλάβεια την άργια της θρησκείας τους, ενώ εμείς οι Χριστιανοί καταπατούμε συχνά την άργια της Κυριακής, την ήμερα δηλαδή της Αναστάσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Κατά δε τών Μωσαϊκό Νόμο, καθορίζεται ως άργια για τούς Έβραίους - με την προναφεθεισα τετάρτη έντολη - η ήμερα του Σαββάτου, ως ήμερα ένγνωσησύντης ανθρώπου με τόν Θεό, που τούς έλευθερώσε από τή δουλεία της Αιγύπτου .

Ένα τέλος ή Παρασκευή, όρίζεται από τών Μωσαίων στο Κοράνι, ως ήμερα προσευχής και άργιας για τούς μουσουλμάνους, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και οι άκριαις συναιτικές φονεματαλιστικές κοινωνίες τών Τζιχαντιστών ΙΚΙΛ του Ιρακ και του Λεβάντε (Συρία), της Άλ Κάιντα, των Ταλιμπάν του Αφγανισταν, της Άλ Νουστρα, της Μπόκο γαράμ, της σιιτικής Χεζμπολά του Λιβάνου, της Χαμάς της Γάζας, της Φατάχ της Δυτ. Όχθης και βέβαια, τών κομμουνιστικών σοσιαλιστικών κρατών της Σαουδικής Αραβίας, τών Εμιράτων, του Κατάρ, του Ντουμπάι, της Υεμένης, του σιιτικού Ιραν κ.λ.π.

Δ) Από οικονομικής θεωρήσεως:

Επισημονικές έρευνες δείχνουν ότι το οικονομικό αποτέλεσμα από την κυριακάτικη εργασία, είναι περιχρό εως αρνητικό, εκτός από αλυσιθές πολυκαταστημάτων, που απευθύνονται κυρίως στους τουρίστες. Αυτός είναι και ο λόγος αυτό, παρά το νόμο στη Γαλλία και στα κίνητρα στην Άγγλία και στις ΗΠΑ, λίγα είναι τα καταστήματα που εργάζονται τις Κυριακές.

Έξάλλου σε καμία περίπτωση οι επιχειρηματίκες αυτές κινησιες στην Πατρίδα μας,δεν εξασφαλίζουν οικονομική επιτυχία, αφού είναι γνωστόν ότι σήμερα μία καθαρά Έλληνική αλυσιθές με 110 καταστήματα, που δραστηριοποιείται στο λεκανοπέδιο τών Αθηνών, με άμετάκλητη απόφαση της, όχι μόνον δεν ανοίγει τις Κυριακές, αλλά συνάμα και το προσωπικό της διατηρεί και δεν απολύει, αλλά και το νέο έντυπιασικό μάλιστα, προσλαμβάνει νέο!

Δέ σκεπτόμεται συνεπώς οι ιδιοκτήτες της, την αύξηση τών κερδών της επιχειρησιότης του, μέσα στον άνελοτο και σκληρό ανταγωνισμό της έλευθερης αγοράς:

Έξάλλου οι Χρηματοπιστωτικοί Όργανισμοι και οι Τράπεζες ούδώς συζητούν τη λειτουργία τους κατά τις ήμερες τών Κυριακών, γιατί λοιπόν;

Άς δούμε λοιπόν, τι συμβαίνει με το κράτος του Ισραήλ (τη μοναδική χώρα με δημοκρατικούς θεσμούς στην περιοχή της Μ. Ανατολής).

Όταν λέμε άργια στο Ισραήλ, έννοούμε ότι κατά το προναφεθέν 24ωρο απαγορεύονται 39 κατηγορίες δραστηριοτήτων, με ταξεί τών οποίων το μαγεμένο σε φωτιά ή ή παρασκευή οποιουδήποτε φαγητού με έστια, που να έχει θερμοκρασία άνω τών 40 βαθμών Κελσίου.

Πρακτικά αυτό Ξενοδοχεία δεν λειτουργούν κανονικά οι ανελκυστήρες, φαγητό δεν προσφέρεται παρά κάποιο σάντουιτς, δεν βρίσκει κανείς ούτε φαρμακείο ανοικτό, ούτε περπιτερο. Έξ άλλου

ο έθνικός αερομεταφορέας EL AL, δεν έχει πτήσεις το Σάββατο.

Η άργια του Σαββάτου για τούς Έβραίους είναι ιερή και ούτως μπορεί να την παραβιάσει. Μέχρι και διεθνεις αθλητικές εκδηλώσεις αναβάλλονται, ή το πρόγραμμα τους προσαρμόζεται στην έβραϊκή άργια του Σαββάτου!

Το Ισραήλ, όπως ήδη σημειώθηκε, είναι μέλος του ΟΟΣΑ από το 2010. Είναι κοινοβουλευτική δημοκρατία, χωρίς Σύνταγμα, αφού οι ισχυρότατοι θρησκευτικοί κύκλοι του, έχουν επιβάλλει την άποψη ότι δεν χρειάζεται, αφού υπάρχει ο Μωσαϊκός Νόμος. Το κατα κεφαλήν εισόδημα το 2011 ήταν 29.672 \$ (28η θέση παγκοσμίως). Προς σύγκριση το κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ελλάδος το 2011 ήταν 28.610 \$ (30η θέση). Το 2012 το Ισραήλ είχε ανάπτυξη 3,2% και το δημόσιο χρέος του, την ίδια χρονιά, ήταν 84,2%. Όλα αυτά με την αυστηρή τήρηση της άργιας του Σαββάτου.

Ο τουρισμός αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της κυβερνήσεως του Ισραήλ. Το 2013 στη στενή έκταση του (20.770 τετρ. χλμ. μικρότερη της Στερεάς Ελλάδας - 24.910 τετρ. χλμ) το Ισραήλ δεχόχκε 3.540.000 τουρίστες και προσκυνητές, που άφησαν στη χώρα 11,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Επομένως το Ισραήλ ενδιάφερα τούλαχιστον όσο και η Ελλάδα για την έξυπνέρηση τών τουριστών. Όμως δεν ανταλλάσσει το χρέμα από τών τουρισμό με την ιερότητα της ήμερας του Σαββάτου.

Ε) Από νομικής – συνδικαλιστικής έρμηνείας:

Υπάρχει σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, πολύ πρόσφατη (12.09.2014) μάλιστα , που θεωρεί παράνομη την κατάργηση της άργιας της Κυριακής,αφού το ΣΤΕ αναγνωρίζει πως για λόγους 'οικογενειακής συνοχής' και 'έκτακτισσμού' δεν πρέπει να καταργηθεί ή άργια τών Κυριακών, όπως ζητούσαν με προφυγή τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας οι σύλλογοι τών Εμποροπυληλών. Άς ελιπίσουμε βέβαια ότι και δεν θα υπάρεξε αλλαγή με νεώτερη απόφαση ή σε εικαζόμενη προφυγή της Κυβερνήσεως .

Σημειώνεται ότι στον κατάλογο τών υποστηρίχτες της άργιας της Κυριακής είναι η Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Όμοσπονδία, της οποίας, από την Ελλάδα, είναι μέλος η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Συμμετέχουν ακόμη συνδικάτα από όλες τις χώρες μέλη της ΕΕ. Επίσης υποστηρίζει τη Συμμαχία, η Επιτροπή τών Ρωμαιοκαθολικών Επισκόπων της ΕΕ, η Όμοσπονδία των Καθολικών Οργανώσεων για την Οικονομία και η Προτεσταντική Εκκλησία της Γερμανίας.

Στόν κατάλογο τών μελών της Συμμαχίας περιλαμβάνονται επίσης το Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Εκκλησιών, στο οποίο συμμετέχουν το Οικουμενικό Πατριαρχείο, η Εκκλησία της Ελλάδος, η Εκκλησία της Κύπρου και άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες. Επίσης η μοναχική Γαλλική Έργα-της Χαμάς της Γάζας, της Φατάχ της Δυτ. Όχθης και βέβαια, τών κομμουνιστικών σοσιαλιστικών κρατών της Σαουδικής Αραβίας, τών Εμιράτων, του Κατάρ, του Ντουμπάι, της Υεμένης, του σιιτικού Ιραν κ.λ.π.

Δ) Από οικονομικής θεωρήσεως:

Επισημονικές έρευνες δείχνουν ότι το οικονομικό αποτέλεσμα από την κυριακάτικη εργασία, είναι περιχρό εως αρνητικό, εκτός από αλυσιθές πολυκαταστημάτων, που απευθύνονται κυρίως στους τουρίστες. Αυτός είναι και ο λόγος αυτό, παρά το νόμο στη Γαλλία και στα κίνητρα στην Άγγλία και στις ΗΠΑ, λίγα είναι τα καταστήματα που εργάζονται τις Κυριακές.

Έξάλλου σε καμία περίπτωση οι επιχειρηματίκες αυτές κινησιες στην Πατρίδα μας,δεν εξασφαλίζουν οικονομική επιτυχία, αφού είναι γνωστόν ότι σήμερα μία καθαρά Έλληνική αλυσιθές με 110 καταστήματα, που δραστηριοποιείται στο λεκανοπέδιο τών Αθηνών, με άμετάκλητη απόφαση της, όχι μόνον δεν ανοίγει τις Κυριακές, αλλά συνάμα και το προσωπικό της διατηρεί και δεν απολύει, αλλά και το νέο έντυπιασικό μάλιστα, προσλαμβάνει νέο!

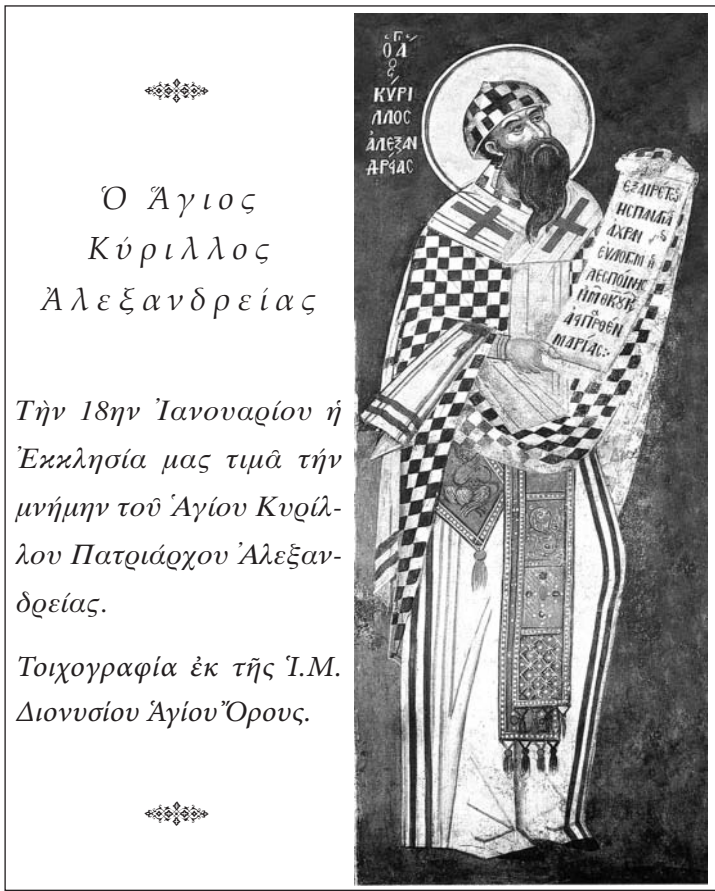
Δέ σκεπτόμεται συνεπώς οι ιδιοκτήτες της, την αύξηση τών κερδών της επιχειρησιότης του, μέσα στον άνελοτο και σκληρό ανταγωνισμό της έλευθερης αγοράς:

Έξάλλου οι Χρηματοπιστωτικοί Όργανισμοι και οι Τράπεζες ούδώς συζητούν τη λειτουργία τους κατά τις ήμερες τών Κυριακών, γιατί λοιπόν;

Άς δούμε λοιπόν, τι συμβαίνει με το κράτος του Ισραήλ (τη μοναδική χώρα με δημοκρατικούς θεσμούς στην περιοχή της Μ. Ανατολής).

Όταν λέμε άργια στο Ισραήλ, έννοούμε ότι κατά το προναφεθέν 24ωρο απαγορεύονται 39 κατηγορίες δραστηριοτήτων, με ταξεί τών οποίων το μαγεμένο σε φωτιά ή ή παρασκευή οποιουδήποτε φαγητού με έστια, που να έχει θερμοκρασία άνω τών 40 βαθμών Κελσίου.

Πρακτικά αυτό Ξενοδοχεία δεν λειτουργούν κανονικά οι ανελκυστήρες, φαγητό δεν προσφέρεται παρά κάποιο σάντουιτς, δεν βρίσκει κανείς ούτε φαρμακείο ανοικτό, ούτε περπιτερο. Έξ άλλου

Ό ενανθρωπήσας Ίησους Χριστός, σωτήρ του πεσόντος ανθρώπου

Του κ. **Δημητρίου Γ. Καραχάλιου, τ. Γυμνασιάρχου - Φιλολόγου**

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ Εκκλησία μας εύρτασε και έφέτος εις όλα τα μέρη της γής την μεγάλην Δεσποτικήν εορτήν και την μητέρα όλων τών άλλων χριστιανικών εορτών, την γεννήσιν του Ιησού Χριστού ως Θεανθρώπου και ως Σωτήρος όλων τών ανθρώπων.

Το περιεχόμενον της εορτής τών Χριστουγέννων σχετίζεται αιτιολογικώς με το προπατορικό άμάρτημα του Αδάμ και της Εύας, που είχαν ως συνέπεια την πώλησιν των. Οι πρωτόπλαστοι όμως, προτιμώμεν, έζων πανευτυχώς και τρισκαμάριοι μέσα εις τών Παράδεισον, επειδή είχαν προικισθή με εξααιρετικά χαρίσματα τών Δημιουργών των. Και εν έξ αυτών ήτο ότι είχαν πλασθή «κατ' εικόνα» Θεού, δηλαδή να είναι λογικά και ελεύθερα όντα. Έτσι λοιπόν άν εφήμερον συνεχώς και την παρορμητικήν περί «του καρπού» έντολήν Του, θα ήμπορούσαν σάν τω χρόνῳ να επιτύχουν και το «καθ' ομοίωσιν» Θεού, κι έτσι από θνητοί, που ήσαν προσωρινώς, να γίνουν αιώνιος άθάνατοι. Οι Πρωτόπλαστοι όμως παρέβησαν με την παρακίνηση του Σατανά την θεϊκήν έντολήν κι έτσι άμάρτησαν. Ύστερα δε από αυτό ο Θεός έτιμώρησε τούς άμάρτησαντες με το να τούς εκδιώξη από τών Παράδεισον και με το να τούς καταδικάσθ εις το να αποθνήσκουν σωματικώς. Έτσι δε χειρότερον άπ' όλα ήτο ότι η έννοχη του προπατορικού άμάρτηματος έβράβουν πλέον κάθε άνθρωπον απέναντι του Θεού. Αλλά οι απόγονοι των Πρωτοπλαστών συνεχισαν να άμάρτανουν, με αποτέλεσμα να άρχισθ όλων και όλων να σκοτίζεαι ο υός των, να γίνεται πλέον ο άνθρωπος εχθρός του Θεού, αλλά και να φθάσθ κάποτε εις το να λημονήσθ έντελώς τών αληθινών Θεόν και αντί Αυτών έλάτρευεν ως Θεόν του τα είδωλα.

Αλλά ο Θεός μέσα εις αυτήν την ζοφεράν από θρησκευτικής πλεύρας προχριστιανικήν έποχην δεν είχαν αφήσει τούς τότε ανθρώπους χωρίς κανένα πνευματικόν φώς. Κι αυτό φαίνεται πρωτίτως από τούς λόγους, που είπεν ο Θεός εις τών Σατανάν μέσα εις τών Παράδεισον: «Θά θέσω δε άρβαστον εχθρότητα μεταξύ σου και της γυναίκης, μεταξύ τών απογόνων του και τών απογόνων απτίς. Ένας δε απόγονος της γυναίκης μόνης, κι αυτός θα σου συντριφεί και ζηται μόνο στην παραγωγή και στην κατανώληση, αλλά επίσης στον έλευθερο χρόνο για τις προσωπικές έπιλώσεις του κάθε πόλητη έργαζόμενου.»

Μεταξύ τών όμηλητών της εορτικής διακοπής, ήταν και ο Γερμανός καθηγητής Ψυχολογίας κ. Friedhelm Nachreiner, ο οποίος έπισήμανε το γεγονός ότι το Γερμανικό Σύνταγματικό Δικαστήριο με πρόσφατη απόφαση του κατήργησε το άνοιγμα των καταστημάτων την Κυριακή στη Χώρα.

Επίσης ο κοινωνικός έρευνητής δρ. Στά Έμπερτ παρουσιάζει το αποτέλεσμα επισημονικής έρευνας, που έδειξε ότι τα άτομα που εργάζονται την Κυριακή, έπηρεάζονται άρνητικά τόσο στον τομέα της υγείας τους, όσο και σ' αυτόν της ασφάλειας στην εργασία τους.

Στις 20 Ιουνίου 2011 έκπρόσωποι (65) Πανερωπαϊκάς Οργανώσεων πολιτών, συνδικάτων, της Ορθόδοξης Εκκλησίας και τών άλλων Χριστιανικών Όμοσπολιών, που όλοι μαζί αποτέλεσαν την «Ευρωπαϊκή Συμμαχία για την άργια της Κυριακής» συναντήθησαν στις Βρυξέλλες, με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Έπιτροπής. Στο τέλος της συναντήσεως υπεγράφη ανακοίνωση, με την οποία δεσμεύονται να άγωνιστούν για την άρτηρηση της υποχρεωτικής 39-κατηγορίας δραστηριοτήτων, με ταξεί τών οποίων το μαγεμένο σε φωτιά ή ή παρασκευή οποιουδήποτε φαγητού με έστια, που να έχει θερμοκρασία άνω τών 40 βαθμών Κελσίου.

Το δε από αιώνων σχέδιον της Αγίας Τριάδος δια την σωτηριαν όλων τών ανθρώπων ήθεε τότε εις την γήν να το πραγματοποιήσθ το δεύτερον πρόσωπον Αυτής, ο Ιησούς Χριστός, ως Θεός και άνθρωπος. Κι αυτό το έπραγματοποιήσε μόνον με το παραδόξο ειμα της ζωής του ως Θεανθρώπου επί

της γής, με την θεϊκήν διδασκαλίαν, με την επί του Γολγοθά σταυρικήν θυσίαν Του και με την κατά την Πεντηκοστήν ίδρυσιν της στρατευομένης Εκκλησίας Του. Δηλαδή ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έρχόμενος εις τών κόσμον μεταξύ τών άλλων μυτηριών, που ίδρυσεν είναι και το βάπτισμα και ή μετάνοια. Και με το δε βάπτισμα απαλείφεται ή κληρονομηθείσα από τούς πρωτοπλαστών έννοχη του προπατορικού άμάρτηματος εις όλους τούς ανθρώπους, ώστε εκείνος που εβαπτισθή να βγαίνει από την κολυμβήθρα με κατέλευσην ψυχής. Κι έτσι κατέλευκος θα παρέμεινε εις όλην την ζωήν του, άν δεν υπήρχε μέσα του ή τάσις εκείνη, ή οποία τών εξωθεί εις το να διαπάρτηθ συνεχώς προσωπικά άμάρτηματα μετά από το βάπτισμα, τα οποία του φράζουν και πάλι την πρόσ σωτηριαν του οδόν. Δι' αυτό ο Ιησούς Χριστός, προκειμένου να ήμνηρη κάθε άνθρωπον να εξαλειφεί διαρκώς και όλα τα μετά από το βάπτισμα του άμάρτηματα, έδωσε και το μυστήριον της μετανοίας και της Ίερης Έξομολογήσεως, με το όποιον να ήμνηρη να άνορθωνάται κάθε άνθρωπος πνευματικώς και έτσι να βαδίξθ πλέον σταθεράς την οδόν εκκίνησης προς την ουράνιον βασιλείαν Του.

Ύστερα λοιπόν άπ' όλα αυτά, κάθε ορθόδοξος χριστιανός ήμνηρεί να συνευδηλοτήσθ ότι μόνον όταν πιστεύει τών τών δι' ημεις Ένανθρωπήσαντα Ιησούν Χριστόν και τον τοποθετήσθ ή μοναδικόν οδοδείκτην της έπιγείου ζωής του τότε και το χωρίς εμποδιστήν ταξείδι του εις την γήν χωρηματίζεται με το νόημα της αιωνιότητος, κι έτσι προευντεία όλα εκείνα, που ποθεί ή καρδιά του: τή θανατάσιαν, την αγάπην, την ήρεμίαν, την χαράν. Αλλά όλα αυτά είναι καθάρως θεϊκά άγαθά δι' αυτό και όταν δεν υπάρχουν, δεν ήμνηρεί ο άνθρωπος να τα άντικαταστήσθ με όλα τα υλικά πράγματα αυτού του κόσμου: με την ανταλλάγη δώρων και καρτών, με συχνά τουριστικά ταξείδια εις το έσωτερικόν και έξωτερικόν, με την εξεσφάλισαν και με την ασυλλόγηστον κατανώλησιν εκλεκτών υλικών αγαθών κ.ά.

Οι άνθρωποι όμως της Δύσεως εις την πλειονότητά των έχουν πρό καιρού χάσει τών αιώνων προναστολισμών των, επειδή προηγουμένως είδωλοποίησαν την ύλην, κι έτσι από τότε συνθηχόντων να ερπάζουν και τα Χριστουγεννα αντίτηρησιανικά και όχι πνευματικά. Τα ερπάζουν δηλαδή όπως οι άθεοι και οι υλιστάι: χωρίς τών Έναθρωπήσαντα Ιησούν Χριστόν. Αλλά, άν προσέξωμεν το πως τα ερπάζουν και αυτοί «όχι κατ' έπιγνώσιν και κατ' αίσθησιν», αλλά μόνον λάτρας προετοιμάσει ψυχικώς με το άμυδρόν φώς της συνειδησεώς των και ακόμη με τάς σοφάς γνώμας πολλών και καλών φιλοσοφών της αρχαιότητος, αλλά και με την ισχυράν έπίδρασιν επάνω εις αυτούς τών Ιουδαίων, οι οποίοι είχαν διασπαρή μέσα εις όλα τα έθνη της γής: εκτός όμως από τούς ειδικολάτρεις και τούς εθνικούς, προπαρεσκευασθ και τούς Ιουδαίους με τών Μωσαϊκών νόμον και τούς Προφήτας της Παλαιάς Διαθήκης, που έτσι «παίδαγωγόν εις Χριστόν» τού λοιού αυτού, όπως τούτο εύστόχως τονίζεαι ο Απόστολος Παύλος (Γαλάτ. γ 24). Και «όταν έβφασεν ο κατάλληλος καιρός, που ειχε πλέον τελειώσει ή πνευματική προετοιμασία των Ιουδαίων και τών ειδωλόλατρων, τότε ο Θεός έστειλεν από τών Ουρανών τόν Υιόν Του, που αύξησθον έστω και κατ' όλιγον πρό να γνωρίσθ άνδρα και ο οποίος μάς έχαρσε την υιοθεσίαν, μάς έκαμε δηλαδή παιδιά του Θεού και εμείς από τότε ήμνηρούμε να απολυσωμα τή αγαθά της υιοθεσίας απτίς» (Γαλάτ. ε 4-5).

Το δε από αιώνων σχέδιον της Αγίας Τριάδος δια την σωτηριαν όλων τών ανθρώπων ήθεε τότε εις την γήν να το πραγματοποιήσθ το δεύτερον πρόσωπον Αυτής, ο Ιησούς Χριστός, ως Θεός και άνθρωπος. Κι αυτό το έπραγματοποιήσε μόνον με το παραδόξο ειμα της ζωής του ως Θεανθρώπου επί

της ζωής, με την θεϊκήν διδασκαλίαν, με την επί του Γολγοθά σταυρικήν θυσίαν Του και με την κατά την Πεντηκοστήν ίδρυσιν της στρατευομένης Εκκλησίας Του. Δηλαδή ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έρχόμενος εις τών κόσμον μεταξύ τών άλλων μυτηριών, που ίδρυσεν είναι και το βάπτισμα και ή μετάνοια. Και με το δε βάπτισμα απαλείφεται ή κληρονομηθείσα από τούς πρωτοπλαστών έννοχη του προπατορικού άμάρτηματος εις όλους τούς ανθρώπους, ώστε εκείνος που εβαπτισθή να βγαίνει από την κολυμβήθρα με κατέλευσην ψυχής. Κι έτσι κατέλευκος θα παρέμεινε εις όλην την ζωήν του, άν δεν υπήρχε μέσα του ή τάσις εκείνη, ή οποία τών εξωθεί εις το να διαπάρτηθ συνεχώς προσωπικά άμάρτηματα μετά από το βάπτισμα, τα οποία του φράζουν και πάλι την πρόσ σωτηριαν του οδόν. Δι' αυτό ο Ιησούς Χριστός, προκειμένου να ήμνηρη κάθε άνθρωπον να εξαλειφεί διαρκώς και όλα τα μετά από το βάπτισμα του άμάρτηματα, έδωσε και το μυστήριον της μετανοίας και της Ίερης Έξομολογήσεως, με το όποιον να ήμνηρη να άνορθωνάται κάθε άνθρωπος πνευματικώς και έτσι να βαδίξθ πλέον σταθεράς την οδόν εκκίνησης προς την ουράνιον βασιλείαν Του.

Ύστερα λοιπόν άπ' όλα αυτά, κάθε ορθόδοξος χριστιανός ήμνηρεί να συνευδηλοτήσθ ότι μόνον όταν πιστεύει τών τών δι' ημεις Ένανθρωπήσαντα Ιησούν Χριστόν και τον τοποθετήσθ ή μοναδικόν οδοδείκτην της έπιγείου ζωής του τότε και το χωρίς εμποδιστήν ταξείδι του εις την γήν χωρηματίζεται με το νόημα της αιωνιότητος, κι έτσι προευντεία όλα εκείνα, που ποθεί ή καρδιά του: τή θανατάσιαν, την αγάπην, την ήρεμίαν, την χαράν. Αλλά όλα αυτά είναι καθάρως θεϊκά άγαθά δι' αυτό και όταν δεν υπάρχουν, δεν ήμνηρεί ο άνθρωπος να τα άντικαταστήσθ με όλα τα υλικά πράγματα αυτού του κόσμου: με την ανταλλάγη δώρων και καρτών, με συχνά τουριστικά ταξείδια εις το έσωτερικόν και έξωτερικόν, με την εξεσφάλισαν και με την ασυλλόγηστον κατανώλησιν εκλεκτών υλικών αγαθών κ.ά.

Νεανικά Ζητήματα

Τί μάς έμποδίζει στο δρόμο μας προς τόν Χριστό;

Ναι, πιστεύομε στον Χριστό! Ναι, είμαστε άπόλυτα πεπεισμένοι πως μονάχα στον Χριστό, που είναι ή όντως ζωή, μπορούμε να ζήσομε πραγματικά. Και αιώνια! Γι' αυτό και θέλομε να κάνομε βίωμα αυτή την πίστη μας, να απολύσομε την έν Χριστώ ζωή. Δηλαδή να ζήσομε όπως Ίεϊνικός θέλει. Όμως, γιατί αυτό δεν το μπορούμε συναντούμε κάθε φορά μπροστά μας σ' αυτό το σκοπό και την επιθυμία μας; Και πως μπορούμε να τα υπερβούμε; Αξίζει να το δούμε...

Κατ' άρχην πρέπει να πούμε πως αυτό είναι ένα πρόβλημα που άφορά τούς πάντες. Σαφώς, όμως, άφορά περισσότερο τούς νέους. Και ποί κατά θα δούμε το γιατί. Άπ' τις απαντήσεις δε που θα δοθούν θα γίνει κατανοητό γιατί, ενώ οι νέοι πιστεύουν στον Χριστό, τελικά λίγο είναι εκείνοι που ζών την χριστιανική ζωή.

Λοιπόν, τρία είναι τα έμποδια, για να ζει κανείς όσιως θέλει ο Χριστός. Ο κόσμος, ο διάβολος και ο (κακός) εαυτός μας. Κι όσα τα υπερβίναι, τόσο και απολαμβάνει την έν Χριστώ ζωή.

Κι άς πάρομε το πρώτο, τόν κόσμο. Όταν λέμε κόσμο, όπως κι άλλες φορές έχομε πει, έννοούμε τούς μακράν του Θεού εύρισκόμενους ανθρώπους. Αυτοί δε, δεν είναι απαραίτητα να βρίσκονται και μακριά μας, μπορεί να βρίσκονται κοντά μας, δίπλα μας ως και στο ίδιο μας το σπίτι ακόμη!

Πρόκειται για τούς συμμαθητές μας, τούς συμφοιτητές μας, τούς καθηγητές, την παρέα μας, τούς συγγενείς μας, κάποτε δε κι αυτούς τούς γονεϊς και τα άδελφάκια μας. Ναι! Όλους εκείνους που με τις ειρωνείες, τις αποδοκιμασίες, τα σαρκαστικά γέλια, τα πικρόχολα σχόλια, αλλά και τις βαρύθυμες «συμβουλές» μπαίνουν στο δρόμο μας, για να μάς οδύνησουν σε άλλες κατευθύνσεις, μακριά άπ' τόν Χριστό όλης τους.

Η κατάσταση αυτή θυμίζει τούτο το λόγο του Άποστ. Παύλου: «Πάντες οι θέλοντες εύσεβώς ζην εν Χριστώ Ιησού διαγωνίζονται» (Β' Τιμ. γ, 12) Δηλαδή, όλοι όσαι θέλουν να ζών, όπως έπιθυμεί ο Χριστός, θα έωχθούν. Ναι, όλοι ανεξαιρέτως. Ώς άλλοι το είδαμε αυτό και στους μαθητές του Χριστού, στο σπιν ίοιο τών Απόστολου Παύλου, σε όλους τούς αγίους και σε όλους τούς πιστούς Του. Το ίδιο έγινε ακόμη και στον ίδιο!

Βλέπτε ότι δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί είναι άναγκαίο να κάνομε κάτι διαφορετικό άπ' ό,τι κάνουν αυτοί! Δεν πρόκειται να άνεχθουν να αποτελούμε την χριστή παραφωνία δίπλα τους! Νά μη «ταϊριάζομε» τού τόσο διαμορφώσαν και πολύ συγκεκριμένους περιβάλλοντες. Τόσο πολύ ύφισται το πρόβλημα αυτό, που δέ λέγαμε πως αποτελεί δείγμα γνησιότητας της έν Χριστώ ζωής του καθενός μας.

Όποτε τι πρέπει να κάνομε εν προκειμένῳ; Μά να τα άνούσομε όλα αυτά τελείως. Και όλους όσους τα υπερασπίζονται! Όποιοι κι άν είναι

Τὰ ἐκκλησιαστικά γεγονότα τοῦ 2014

ΠΟΛΛὰ καί σοβαρά ἦσαν τὰ γεγονότα ποῦ συνέβησαν στήν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί γενικότερα ποῦ ἀντιμέτωποιαν οἱ Χριστιανοί ἐς ἐυρωπαϊκό καί παγκόσμιο ἐπίπεδο κατά τὸ 2014. Θὰ ἀναφερθoύν τά, κατά τήν ἀποψη τοῦ ὑπογράφοντος, πῶ σιματικά. Τά γεγονότα χωρίζονται ἐς τέσσερα μέρη. Τὸ πρῶτο περιέχει τὰ γεγονότα τοῦ 2014 ἐς διαχριστιανικό ἐπίπεδο. Θὰ ἀκολουθήσουν: Τὸ δεύτερο, πῶ θὰ περιλαμβάνει τὰ γεγονότα ποῦ συνέβησαν στούς χριστιανούς ἐς παγκόσμιο ἐπίπεδο, τὸ τρίτο πῶ θὰ περιέχει τίς διορθοδόξες σχέσεις καί σὸ τέταρτο θὰ περιγράφονται γεγονότα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἐρωτήματα πρὸς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην καί αἰ θέσεις τοῦ Σεβ. Μεσσηνίας

Τὰ κυριότερα γεγονότα τοῦ 2014 ἐς διαχριστιανικό ἐπίπεδο ἦσαν οἱ θεολογικοὶ διάλογοι καί ἡ παρουσία τῆς Ὀρθοδόξης Ἐκκλησίας στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιό τῶν Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ). Οἱ θεολογικοὶ διάλογοι τῆς Ὀρθοδόξης Ἐκκλησίας μὲ τoὺς ἐτεροδόξους ἔχουν περιέλθει σὲ ἀδιέξοδο. Εἰδικότερα **στὸν διάλογο μὲ τoὺς Ρωμαιοκαθολικούς** ὑπῆρξαν κινήσεις ἀπὸ τὸ Φανάρι ὑποχώρησης ἐς θέματα Ἀρχῶν καί Κανόνων καί προσχώρησης στήν παπική λογική στὸ θέμα τοῦ Πρωτεύου, ἀλλὰ αὐτές δὲν ἔγιναν δεκτές ἀπὸ τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα καί τίς Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες.

Νεότερες πληροφορίες, πῶ δόθηκαν στὸν ὑπογράφοντα ἐπὶ τῆς εἰσήγησης τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας στήν Ἱεραρχία τοῦ Ὀκτωβρίου 2014, γιὰ τὸ θέμα τῶν διαλόγων, ἀναφέρουν ὅτι ὁ κ. Χρυσόστομος σημείωσε ὅτι ὁ θεολογικός διάλογος μὲ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς «**σκάειται**» τόσο ἀπὸ τὴν **προσωπικὴ δράση τῆς Οὐνίας**, ὅσο καί ἀπὸ **τῆς δυσκολίας κατανοήσεως, λειτουργίας καί ἐφαρμογῆς τοῦ πρωτεύου** στὰ πλαίσια τῆς Συνδοκίτητάς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν δογμῶν. Στὴν ἐκφρασθεῖσα ἀπόψη τοῦ τὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας δὴλωσαν ἰκανοποιημένα καί δὲν θέλησαν νὰ διευρύνουν τὴν συζήτηση στήν καιροσκοπικὴ συμπεριφορά τοῦ Φαναρίου πρὸς τὸ Βατικανό, (Ἐπιμ. Βλέπε συναντήσεις τοῦ Οἰκ. Πατριάχου μὲ τὸν Πάπα κατὰ τὸ 2014 στὴ Ρώμη, στὴ ῤεοδουλία, πάλι στὴ Ρώμη καί στὸ Φανάρι) οὔτε στίς θεολογικά καί ἐκκλησιολογικά ἀπαράδεκτες περὶ Πρωτεύου ἀποψεις τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Φαναρίου καί συμπεροδότης τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὀρθοδόξων Ρωμαιοκαθολικῶν, Μητροπολίτου Περγάμου, κ. Ἰωάννου, ὅπως ἐκφράστηκαν στὸ Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας κατὰ τίς συνεδριάσεις τῆς Ὀλομέλειας τῆς ἐν λόγῃ Ἐπιτροπῆς, ἀπὸ τίς 15 ἕως τίς 23 Σεπτεμβρίου 2014.

Ὁ Πάπας χρησιμοποίησὶ τὸν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο στὴς δημόσιες σχέσεις του καί ὁ αὐτοῦ ἐπιφέρει νὰ προωθήσει τίς πηγίες ἐπιδηξείες τοῦ Βατικανοῦ ἐς βάρος τῶν Ὀρθοδόξων, τὴν ὥρα ποῦ ἔχει νὰ λύσει πολλά καί σοβαρὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα, καί νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν Κούρια, μετὰ τὸν πόλεμο ποῦ στίς 22 Δεκεμβρίου 2014 κήρυξε ἐπισημῶς ἐναντίον τῆς.

Ἐρώτημα παραμένει γιὰτὶ ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης δέχεται νὰ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸν Πάπα καί νὰ προχωρεῖ σὲ ἐνέργειες πέραν αὐτῶν τῆς φιλοφροσύνης, ὅπως ἡ συμπεροσευχή καί ἡ συνευλογία. Ἄν θεωρεῖ οἱ κερδέες ἐς δημοσιότητα κάνει λάθος. Ἐλάχιστοι ἀκολουτοῦντα μὲ τὸ θέμα. Ἄν πάλι νομίζει ὅτι ἔτσι ἰσχυροποιεῖται ἡ θέση του μετετῶ τῶν Ὀρθοδόξων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καί τίς προκαταλαμβάνει στὴ στάση τους ἐναντί τῶν Λατίνων πλανατίαι. Τίποτε δὲν μπορεί νὰ συμβεῖ μνομομερῶς. Ἄν τέλος νομίζει οἱ μὲ τὴν σχέση του μὲ τὸν Πάπα ἀποκτῖ ἕνα ἐπὶ πλέον ἐπιχείρημα, γιὰ νὰ πείσει τὴν τοπικὴν κυβέρνηση περὶ τίς αξίες τοῦ Πατριαρχείου καί περὶ τοῦ ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς νὰ ἀναγνωρίσει τὴν οἰκουμενικότητά του ἐχει ἀποστολή. Ἡ τοπικὴ κυβέρνηση τὴν καί δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ ἐπιχειρήματα θεομῶν, ὅταν μάλιστα τοὺς θεωρεῖ ἀδύναμους, ὡς πρὸς τὴν κοσμική τους ἰσχὺ. Προβαίνει σὲ κάποια ἐνέργεια μόνο ὅταν θεωρεῖ ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς.

Διατὶ ἀπεδυναμωθῆ ὁ διάλογος μὲ τoὺς Ἀγγλικανούς

Ἡ προσωπικὴ Θεολογικὸν **Διάλογου μὲ τoὺς Ἀγγλικανούς** ἔχει πλήρως ἀποδυναμωθεῖ, κατόπιν τίς ἀποφάσεις τους νὰ χειροτονουῖται γυναῖκες «εἰς τὴν ἱερατικήν καί χριστιανικήν ἱερωσύνην» καί στήν πλήρη προσχώρησή τους στήν ἰδεολογία

Εὐχὰ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κονίτης πρὸς τὸν Π.Ο.Ε.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πυγοινιανίτης καί Κονίτης κ. Ἀνδρέας, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε.) καί τὸν Πρόεδρὸν τῆς κ. Κωνσταντίνου Σαμανῶν τὴν ἀκόλουθον εὐχετήριον ἐπιστολήν διὰ τὰ Χριστούγεννα:

«Τὰ Χριστογεννηνα ἔχουν χαρακτηρισθῆ ὡς ἡ “Μητροπολις τῶν Ἐορτῶν”. Καί αὐτό, διότι ἀπὸ αὐτῆς ἔρχονται τὸν ἀρχαῖν τὸν ὅλαι αἱ ἑορταί, κυρίως δὲ αἱ “Ἐσποτική”, αὐταὶ δηλαδή, ποῦ ἀναφέρονταν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Δεσποτοῦ Χριστοῦ.

Μεγάλῃ ἡ εὐρητὴ τῆς Γεννησεως τοῦ Κυρίου μας. Ἄς τὴν ὀρῶμεν μὲ ταπεινότητα, μὲ ἀπόληττα, μὲ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὰ ζωοπά-

τής παγκοσμοποίησης καί τοῦ σικροκρητισμοῦ. Σημειώνεται ὅτι στίς 17 Δεκεμβρίου 2014 οἱ Ἀγγλικανοὶ προχώρησαν καί στήν χειροτονία τῆς πρώτης γυναίκας «Ἐπισκόπου» τῆς Ἀγγλίας. Πρόκειται γιὰ τὴν στήν Λίμνι Λέιν, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ἐπισκοπὴ τοῦ Ἐκκοκρῶν. Ἐπισκοπὲς» ἐτοιμαζονται καί γιὰ τίς περιφέρειες

Τοῦ κ. Γεωργίου Ν. Παπαθανασοπούλου

Γκλόστεστερ, Ὁξφόρδης καί Νιούκασλ. Ἐτοιμάζεται ἐπίσης τροπολογία τοῦ ἰσχύοντος στή Μεγ. Βρετανία Νόμου, ὡστε, ὅπως οἱ Ἐπίσκοποι, ἔτσι καί ἡ ἐπιβλὴ νὰ διαρθεῖσιν καί νὰ κομμάτι τοῦ Κορανίου, πρὸς ἐπιείμεια τῶν μουσουλμάνων…

Ἀνεκτὸν ἐξέλλου ὁ **θεολογικός διάλογος μὲ τoὺς Παλαιοκαθολικούς**, κατόπιν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς χειροτονίας τῶν γυναικῶν ἐς ὀρισμένες τοπικές παλαιοκαθολικές κοινότητες καί τῆς υἰοθέτησης τῆς μυστηριακῆς διακονίας (intercommunion), χωρὶς τὴν προϋποτιθέμενη «κοινωνία ἐν τῇ πίστει».

Μὲ τoὺς Ἀντιχαλκηδονίους

Στὴν πορεία ἀξιολόγησῆς τῶν ποιμαντικῶν καί λειτουργικῶν θεμάτων βρίσκεται ὁ **θεολογικός διάλογος μὲ τίς Ἀντιχαλκηδόνες Ἀρχαίες Ἀνατολικές Ἐκκλησίες**. Κατὰ τὸν ἀείμνηστο πρωτοπρεσβύτερο π. Στέφανο Ἀβραμιδί, ἐπὶ σειρά ἐπὶ τῶν γραμματίαι τῆς Συνοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἐπίσκοπος διάλογος μὲ τoὺς Ἀντιχαλκηδονίους παραμένει ἀνενεργὸς ἀπὸ τὸ 1993. Καί ἐξηγεῖ: «**Αὐτὸ ὀφείλεται πρὸς τὴν ἀπροθυμία τους νὰ τὸν συνεχίσουν, ἐξ αιτίας τοῦ ὅτι, ἐφόσον δέχθηκαν τὸν Ὀρθόδοξο ἔθιμο τῆς θεολογίας τῆς Δ' οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸ ἐπίπεδο βῆμα θα εἶναι νὰ δεχθοῦν καί αὐτὴν τὴν ἰδία τὴν Σύνοδο ὡς Οἰκουμενικήν, κατὰ τὸ ὅποιο θὰ σημειανε ὅτι γιὰ 1563 χρόνια ἐοφάμεθα ἐπέμειναν στὴν ἀπόρησιν αὐτῆς.**»

Οἱ Ἀντιχαλκηδονίους (Αρμενίαι, Κόπτες, Συρορθόδοδοι καί ἄλλοι), εἶναι συμπαθεῖς στούς Ὀρθοδόξους, γιὰτι παρά τίς μεγάλες πένσεις ποῦ δέχθηκαν, ἀντιστάθηκαν καί δὲν ὑπέκυψαν στὸν Πάπα καί δὲν ἔγιναν Οὐνίτες, ὅπως οἱ Μαριωνίτες λ.χ. Εἶναι ἐπίσης συμπαθεῖς γιὰτι, γιὰ τὴν Πίστη τους, ὅπως οἱ Ἕλληνας Ὀρθόδοδοι Χριστιανοί, ὑπέστησαν διωγμούς καί γεννοκτονία ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανούς καί τοὺς Ἀραβες καί πρόσφορα ἀπὸ τοὺς ἰσλαμιστές τοῦ Ἰσλαμικοῦ Κράτους. Ἀλλὰ ἄλλο εἶναι ἡ συμπαθεία καί ἄλλο ἡ συμπροσευχή.

Μὲ τoὺς Λουθηρανούς

Δυσχερῆστατο εἶναι οἱ **θεολογικοὶ διάλογοι μὲ τoὺς Προτεστάντες: Λουθηρανούς, Μεταρρυθμιζόμενους καί Λοπιούς**. Ἡ ἐκ μέρους τους ἀπόριψη τῆς ἱερᾶς Παράδοσης, τῆς «χειροτονία» γυναικῶν καί ὁμοφυλοφιλικῶν ἀπὸ κάποιες προτεσταντικές παραφάδες, ἡ ἀποδοχὴ τοῦ «γῆμοῦ» τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἡ ἐ φθονα χρῆματα ἐπιχείρησι προσλητισμοῦ στήν πλάνη τους τῶν Ὀρθοδόξων καί ἡ ἐπιδίωξι τους ὁ Διάλογος ἀπὸ θεολογικός νὰ καταστεῖ κοινωνιολογικός τὸν καθιστῖ παντελῶς ἄσκοπο. Τὸ ἄσκοπο τοῦ διαλόγου μὲ τoὺς Προτεστάντες ἐπισημανε καί ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας στήν Ἱεραρχία.

Ἡς συμπερασμα τῆς ἀναφορᾶς τοῦ στοὺς Διάλογους ὁ κ. Χρυσόστομος ἀνεφέρει στήν ὁμίλια του, στήν Ἱεραρχία:

«Ἡ μελλοντική συνέχσις ὄλων τῶν προσοφερθέντων διεργᾶν Θεολογικῶν Διαλόγων δὲν ὑπηρετεῖ πλέον οὐδὲν ἔτερον εἰ μὴ μόνον τὴν διατήρησιν τῶν καλῶν σχέσεων καί τὴν διακριτικὴν συνεργασίαν ἐπὶ θεμάτων οὐχὶ θεολογικῶν, ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ θεμάτων ἀκαδημαϊκῶν, συναντησιῶς καί ἀντιμετωπισσεως κοινῶν κοινωνικῶν προβλημάτων.»

Παρόλα αὐτὰ ἀπαντᾶ καταφατικά σὸ ἐρώτημα ἐν ὑπάρξει κατὰ τὸ θετικό ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τῆς Ὀρθοδόξης Ἐκκλησίας στοὺς Θεολογικούς Διαλόγους. Στὴν ἀπάντησή του τὸ δικαιολογεῖ μὲ δύο ἐπιτηρήματα: α) Μὲ τὴν προσφερόμενη δυνατότητα καί διεκκλόνση τῆς ἀκτινοβολίας τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας στὸν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο καί β) Μὲ τὴν ἀναθεώρηση πολλῶν ἀπὸ τίς παραδόσεις τῆς Δύσεως «ὑπὸ τὸ φῶς τῆς μυστηριακῆς παραδόσεως καί τῆς μυστηριακῆς ἐμπειρίας τῆς πρώτης

Χριστογεννηνα, λοιπὸν, μὲ τὸν Χριστόν: μὲ τὴν Ἀγάπην καί τὴν Ἐιρήνην. Καί μαζὶ μὲ τὸν Χριστόν ἀς πορευθοῦμε καί κατὰ τὸν Νέον Ἐυαγγεῖον τῆς χρηστότητός Του. Αἱ πτωχὰ προσευχαῖα μου σὰς συν-οδεύουν.

Μετὰ πολλῆς ἐν Χριστῷ

Γεννηθέντι ἀγάπης

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πυγοινιανίτης καί Κονίτης **ΑΝΔΡΕΑΣ**.

χιλιετίας, τοῦ κοινοῦ δηλαδή ἱστορικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας». Τὰ γεγονότα βεβαίως δὲν δικαιολογοῦν τὴ θετική ἀπάντησή τὸ Σεβασμιωτάτου. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ὀρθοδοξίας στοὺς θεολογικούς διαλόγους, ἐπιχειροῦσάτοιλογοῦν καί ἐμπλεκόνται ἐς ἀτέρμονες καί ἀκαρπες συζητήσεις καί ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἀποσκευάζονται ὅτι δὲν ἐπιτυχῶσαν ὁποιαδήποτε ἐπίδραση

στοὺς ἄλλους χριστιανούς, ποῦ τὸ 2014 ἀπομακρύνθηκαν ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὴν Ἀθήναια καί τὴν Ἐυαγγελικήν διδασκαλία.

Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Π.Σ.Ε.

Ὡς πρὸς τὴν **συμμετοχὴ τῶν Ὀρθοδόξων στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιό τῶν Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ)** ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας εἶπε στήν Ἱεραρχία τὰ αὐτοῦσι: «**Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἂν ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τοῦ ΠΣΕ οὐδέποτε ἀπεδέχθη τὴν ἰδεᾶν «ἰσότητος τῶν Ὀμολογιῶν» καί τὴν ἐνόητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς τινα «διολογιακὴν προσαρμογήν». Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν θεωρεῖ, ὅτι τὸ ΠΣΕ εἶναι, οὔτε δυνατόν νὰ καταστή ἡ Ἐκκλησία ἡ ἡ ὑπερέκκλησία», τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὸ εἶναι ἡ δυνατότης νὰ φέρῃ εἰς ἐπικοινωνίαν τὰς διαφόρους Ὀμολογίας καί Παραδόσεις καί νὰ προὕθῃ τὸν διάλογον μεταξὺ ἡμῶν…».** Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι πέραν τῆς θεωρητικῆς εἰκόνας καί τῶν αὐτονόητων, στήν πράξι συμβαίνουν σὸ ΠΣΕ πολλὰ ἀτοπήματα ἐκ μέρους τῶν εκπροσώπων τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπύλητι οικονομικὴ κυριαρχία τῶν Προτεσταντῶν καί εἰδικότερα τῶν Γερμάνων Λουθηρανῶν τὸ ΠΣΕ καί ἡ ἀπύλητι πλειονοψηφία στίς ψήφους τῶν ὁποῖα διαθετοῦν εἰς διοικητικὰ ὄργανα του καί στὸν ἀριθμὸ τῶν στελεχῶν τῆς γραφειοκρατίας του, καθιστοῦν τὸν ἐν λόγῃ Ὀργανισμό καθαρὰ προτεσταντικῆς ἀντιλήψεως στὸν ὀργανισμό καί στὴν δράση του. Ἐκπρόσωποι Ὀρθοδόξου τοπικῆς Ἐκκλησίας στὸ ΠΣΕ, ποῦ ἦταν καί τὸ Πουσαν τῆς Νότιας Κορέας, ἐκμιστοπρευθήκε στὸν ὑπογράφοντα, ὅτι ἐκεῖνο ποῦ τὸ ἔμενε ἦταν τὸ ταξίδι στὴ μακρινὴ αὐτὴ χώρα, τῆν ὁποία μὲ ἄλλοον τρόπο καί ὤρεαν δὲν θὰ μπορούσε νὰ γνωρίσει…

Ἡ δομὴ καί ἡ λειτουργία τοῦ ΠΣΕ ὑποκεινῶν τὸν περισσότερο Ὀρθόδοξους, κληρικούς καί λαϊκοὺς, ποῦ συμμετέχουν στὰ ὄργανα του, νὰ προσομοιοῦνται στήν προτεσταντικὴ λογική. Ἀκόμη καί Ἀρχιερεῖς Ὀρθόδοξοι συνυπογράφουν κείμενα καθαρὰ προτεσταντικῆς θεολογικῆς ἀντιλήψεως. Οἱ Ὀρθόδοδοι μὲ τῆς συμπεριφορά τους δείχνουν ὅτι ἔχουν ἀποδεχθεῖ τὸ ρόλο τῶν κομπίανων στὸ ΠΣΕ καί τοῦ ἄλλοι γιὰ τοὺς Προτεστάντες νὰ φαίνεται πρὸς τὰ ἔξω ὡς Διαχριστιανικός Ὀργανισμός. Πέντε Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Δρυινοπούλεως Ἀνδρέας, Γλυφάδος Παύλος, Κυθῆρων Σεραφεῖμ, Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Κοσμάς καί Ḫέρτυνας Ἱερεμίας) τὸ 2014 μὲ ὑπόμνημα τους στήν ἱερὰ Σύνοδο ἐπέκριναν ὡς ἐκκλησιολογικά ἀπαράδεκτες τίς θέσεις τοῦ ΠΣΕ, ὅπως διατυπώθηκαν στὸ Γενικὴ τοῦ Συνέλευσι, στὸ Πουσαν.

Εἰδικὸ πρόβλημα τῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ΠΣΕ ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς δὲν ἔχουν ποτε δι-οικητικὴν καί πάντα ἀκόλουθοῦν χωρὶς καμία διαφοροποίηση τῆς στάσεῖ καί τὴν πολιτικὴν τοῦ Φαναρίου. Συνένεια τῆς στάσεώς τους εἶναι νὰ σχολιάζονται ἀρηνητικά ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ὀρθοδόξους καί φυσικά ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες καί νὰ συμβάλλουν στήν πώληση μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων ἐς «ἐλληνοφθονούς» καί «ολαβόφθονους». Ἐπὶ τῶν διαχριστιανικῶν θεμάτων ἡ συνθητικὴ τακτική τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ ἀποφάσεις καί τὰ διάφορα κείμενα τοῦ ΠΣΕ τίθενται στὸ σурτάρι καί δὲν ἔλθουσιν ἀπὸφάσεις εἰς αὐτῶν. Ἐπισην ἐπὶ αὐτῶν ἐλάχιστοι εἶναι ἡ ἐνήμερωση κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Τὸ χειρότερο εἶναι πῶς ὀρισμένες φορές, ἀκολουθώντας τὴν πολιτικὴν τοῦ Φαναρίου ἐνεργουῖν ἐναντίον τὸ Δίκαιο καί στήν Ἀλήθεια. Στὴ 10η Γενική Συνέλευσι τοῦ ΠΣΕ λ.χ., τὸ Πουσαν τῆς Νότιας Κορέας, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπία δὲν ἔθεσε τὸ θέμα τῆς Γεννοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τοῦ Πόντου ἀπὸ τοὺς Τούρκους, κατόπιν συστάσεως τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Φαναρίου, γιὰ νὰ μὲ ἐνοχληθεῖ ἡ Κυβέρνησι Ἐρντογκάν…

Ἄνευ «γραμμῆς»

Εἰδικὸ πρόβλημα τῆς παρουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ ΠΣΕ ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς δὲν ἔχουν ποτε δι-οικητικὴν καί πάντα ἀκόλουθοῦν χωρὶς καμία διαφοροποίηση τῆς στάσεῖ καί τὴν πολιτικὴν τοῦ Φαναρίου. Συνένεια τῆς στάσεώς τους εἶναι νὰ σχολιάζονται ἀρηνητικά ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ὀρθοδόξους καί φυσικά ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες καί νὰ συμβάλλουν στήν πώληση μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων ἐς «ἐλληνοφθονούς» καί «ολαβόφθονους». Ἐπὶ τῶν διαχριστιανικῶν θεμάτων ἡ συνθητικὴ τακτική τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος οἱ ἀποφάσεις καί τὰ διάφορα κείμενα τοῦ ΠΣΕ τίθενται στὸ σурτάρι καί δὲν ἔλθουσιν ἀπὸφάσεις εἰς αὐτῶν. Ἐπισην ἐπὶ αὐτῶν ἐλάχιστοι εἶναι ἡ ἐνήμερωση κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Τὸ χειρότερο εἶναι πῶς ὀρισμένες φορές, ἀκολουθώντας τὴν πολιτικὴν τοῦ Φαναρίου ἐνεργουῖν ἐναντίον τὸ Δίκαιο καί στήν Ἀλήθεια. Στὴ 10η Γενική Συνέλευσι τοῦ ΠΣΕ λ.χ., τὸ Πουσαν τῆς Νότιας Κορέας, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπία δὲν ἔθεσε τὸ θέμα τῆς Γεννοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί τοῦ Πόντου ἀπὸ τοὺς Τούρκους, κατόπιν συστάσεως τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Φαναρίου, γιὰ νὰ μὲ ἐνοχληθεῖ ἡ Κυβέρνησι Ἐρντογκάν…

Οἱ Ἀρμένιοι

Ἀντίθετα τὸ ἔθεσαν οἱ Ἀρμένιοι, οἱ ὁποῖοι πέτυχαν τὸ 2015, ἔτος ποῦ συμπληρώνονται τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῆς Γεννοκτονίας τους ἀπὸ τὴν Τουρκία τῶν Νεοτούρκων καί τοῦ Κεμάλ, νὰ λάβουν χώρα στὸ ΠΣΕ σημαντικές ἐκδηλώσεις γι' αὐτὴν, στὰ πλαίσια ὅσων διοργανωνται ἐς ὅλες τίς χώρες τοῦ κόσμου, φυσικά καί στήν Ἑλλάδα. Σημειώνεται ὅτι τὸ 2014, ποῦ συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῆς Γεννοκτονίας τῶν Ἑλλήνων, ἐλάχιστες ἐκδηλώσεις Μνήμης ἔγιναν στήν Ἑλλάδα ἀπὸ κρατικούς καί ἐκκλησιαστικούς ὀργανισμούς. Αὐτές ποῦ ἔγιναν ἦσαν μὲ πρωτοβουλία πολιτῶν, ἔνῳ καμία δὲν διοργανώθηκε σὸ ἐξωτερικό. Σημειώνεται ἀκόμη πὼς καί οἱ Ἀρμένιοι ἔχουν στήν Κωνσταντινούπολι Πατριαρχεῖο καί κοινότητα, καί αὐτοὶ εἶναι ἐπίσης σὲ πολλὴ δύσκολη θέση, ἔχουν μάλιστα καί θύματα ἀπὸ ἐξτρεμιστές Τούρκους, ἀλλὰ μῶρος ἀπὸ τὴν πολιτικὴ βᾶθρον τὴν Ἀλήθεια, τὴ Μνήμη καί τὸ Δίκαιο.

Παπισμός - Προτεσταντισμός

Τόσο ὁ Νίτσε, ὅσο καί ὀλόκληρη ἡ ἐυρωπαϊκὴ διανοήσι γνώρισε καί γαλουχήθηκε μὲ τὸν παρωθερισμὸ χριστιανισμό, τὴν ἀντικρὶστικὴν παπική καί προτεσταντικὴ ἐκδοχή του. Ἐνα "χριστιανισμὸς" ὕβρη κατὰ τὸ αὐθεντικὸν Χριστιανισμό καί κατὰ τὸ ἰδίον τοῦ Χριστοῦ. Ἀπὸ τὸτε πὸ ἀποστήθημ ἡ δυτικὴ "ἐκκλησία", ἀπὸ τὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, υἰοθέτησε πλήθος ἀρετικῶν κακοδοσιῶν καί μεταβλήθηκε σὲ ἐγκόσμιο ὑπερκράτος καί ὁ ἐπισκοπὸς τῆς σὲ "ἀντιπρόσωπο τοῦ Χριστοῦ στὴ γῆ", "πρῶτος" τῆς οἰκουμένης καί "φορέας καί διαχειριστῆς" ὄλων τῶν ἐξουσιῶν, σφετεριστῆς τῆς ἐξουσίας τοῦ Χριστοῦ (Ματθ. 28,18) καί "ἀλάθητος", σφετε-

Ἀπάντησις εἰς τοὺς ὑπερμάχους τοῦ ἄθεοῦ καὶ πολεμίου τοῦ Χριστιανισμοῦ Νίτσε

Ἐκ τοῦ Γραφείου Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Εἶναι φανερό πὼς οἱ σύγχρονοι πολέμοιο τοῦ Χριστιανισμοῦ "ἀναμασσῖν" κατὰ τρόπο σουλικὸ τίς ἀντιχριστιανικές πρακτικές καί τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀρχαίων ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Τέτοιοι ὑπῆρξαν κυρίως ἀπὸ τὸ χρόνο τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, οἱ ὁποῖοι διακατεχόμενοι ἀπὸ ἕνα ἀπίστευτο ἐγκωεντριισμό καί μία πρωτοφανῆ ἰδεολογικὴ ἀυτάρκεια, "εἶδαν" τὸν εὐρύστο ἀνερχόμενο Χριστιανισμό ὡς τῆς σοβαρότερη ἀπειλή γιὰ τὴν γεραμένην ἀρχαία εἰδωλολατρία καί τὴν παρηκμασμένην στὴ ἑλληνιστικὰ καί ρωμαϊκὰ χρόνια φιλοσοφία. Μία ἀπὸ τίς κατηγορίες καί τοὺς χαρακτηρισμούς ἀπὸ μέρους τῶν ἐθνικῶν φιλοσόφων κατὰ τὸν Χριστιανισμό ἦταν ὅτι θῆθεν ἐμφανίστηκε στίς τάξεις τῶν σοῦλων καί τῶν ἀσημάτων ἀνθρώπων. Ὅτι καλὴν ἱεργηθῆναι καί προωθήθηκε ἀπὸ τὴν φιλοσόφους καί ὡς ἐκ οὗτου ἦταν ἀνάξια πίστη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς "ἀνώτερης τάξεῖς". Κύριοι ἐκφραστῆς αὐτῆς τῆς πρακτικῆς οἱ νεοπλατωνικοὶ φιλόσοφοι Κέλσους καί Πορφύριους, ὅπως καί ὁ βιβλικὸς ἀποκρῶταρος Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης (361-363).

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀνακίνωσιση μας αὐτὴν ἤραμε ἀπὸ ἕνα δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος "Τὸ Ποντίκι" (30-10-2014), μὲ τίτλο: "ΤΑΠΕΙΝΑ ΑΠΟΒΡΑΣΜΑΤΑ ΦΥΕΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΚΡΕΦΑΛΙΑΣ", ὅπου γίνεται παρουσίασι τῆς μετάφρασης τοῦ βιβλίου τοῦ Νίτσε "Ὁ Ἀντίχριστος" στὰ ἑλληνικά. Ὁ παρουσιαστής – σχολιαστής κ. Ξενοφῶν Μπρουντζάκης, ὁ ὁποῖος παραθέτει ἐν συντομίαι καί τὸ "πνεῦμα" τοῦ γεραμνοῦ φιλοσόφου καί δίνει τὸν στίγμα καί

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΚΛΟΓΙΚΑΣ ΣΥΜΠΛΗΓΔΑΣ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τρεπτον πνευματικώς, διότι ὅσοι εἰμεθα μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνίκομεν εἰς τὴν μεγάλην παράδειξιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν Ἅγιον Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο τὸ ἔχομεν ἠλομηθῆσι καὶ προβαίνουμεν εἰς ἀνούσιος κομματικὰς ἀντιπαρθεσίας, αἱ ὁποῖαι καταστρέφουσιν καὶ παραδοσιακὰς φιλίας. Οἱ ἐκπρόσωποι τὸν δύο προαναφερομένων Λεσχῶν μᾶς ἔχουσιν οδηγήσει εἰς ἕνα πρωτοφανή διχασιὸν διὰ τὸ οικονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος, ὅταν πραγματικῶς οἱ ἄνθρωποι ἐπιδοκίμασαν, διότι πολλοὶ ποτεῦσαν ὅτι, ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸ φερόμενον ὡς ἀρι-

στήκειμιν, ὑπεχρέωσε τὴν συγκυβέρνησιν ἀν ἰκανοποίησιν πολλὰ ἀπὸ τὰ αἰτήματα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους.
Ἡ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ τῶν ἐκλογῶν
᾽Ολοὶ οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ διερωτῶνται ποῖα θὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς Ὁρθοδόξου ἐκ Κράτος, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὰς Ἐνόλους Δυνάμεις, εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας κ.λπ. Οἱ προβληματισμοὶ εἰναι δικαιολογημένοι, διότι πολλοὶ ποτεῦσαν ὅτι, ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸ φερόμενον ὡς ἀρι-

ΕΠΕΙΓΟΝ

᾽Ολίγον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἁνὰ χείρας φύλλου τοῦ «Ο.Τ.» ὁ πρῶτοπυθῆκος κ. Α. Σαμαράς, ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, ἐκατηγόρησε τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλ. Τσίπρα ὅτι, ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ καταργῆσὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καὶ θὰ τὰς «ξερβώσῃ» ἀπὸ τὰ δημόσια καταστήματα, τοῦ δημόσιου ὀργανοῖσμος, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὰς Ἐνόλους Δυνάμεις. Ἀπάντησιν εἰς τὸν πρῶτοπυθῆγον ἔδωκεν ὁ πολιτικὸς διευθυντὴς τοῦ κ. Τσίπρα (ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὑποψιφῆς βουλευτῆς κ. Παπᾶς, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ὁ ΣΥΡΙΖΑ δὲν θὰ «ἀγγίξῃ» τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τοῦ λαοῦ.

στερὸν κόμμα τοῦ ΣΥΡΙΖΑ θὰ προχωρήσῃ εἰς ἀλλαγὰς, αἱ ὁποῖαι συζητῶνται ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς διακυβερνήσεως τοῦ κ. Κώστα Σημίτη, ἀποτρέπονται (ἔξ ἀτίας μεγάλων ἀντιρροσῶων) ἐπὶ Ν.Α. Τσίπρα, καὶ ὅχι ὀλοὶ ὡς ἀποδείκνυται τὸ σύμφωνον ἐλευθερίας συμβάσεως (καθιστερεὶ αὐτὸ διὰ τοῦ ὀμοφροσφιλούς) καὶ ἡμετέροις ἀνδραποθῆσιν ἐν μίαν ἄλληλν κυβερνήσων (ἀριστεράν). Τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα «τρομάζουσιν» εἶναι: 1ov) ἡ διακοπὴ τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου 2ov) Ὁ πλήρης ἀπογαλακτισμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ὁ χωρισμὸς Κράτους-Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιτευχθῆ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος με τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας (1977) 3ov) Ἡ κατάργησις τῆς προσευχῆς εἰς τὰ σχολεῖα, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἐξισορροπίαις με μίαν ἄλληλν ἀπόφασιν, αὐτὴν τῆς διακυβερνήσεως τοῦ κ. Κώστα Καραμανλίη, με τὴν ὁποῖαν ἐξεθελείσθῃ ἡ ἐξομολογησις ἀπὸ τὰ σχολεῖα. 4ov) Ἡ ὀριστικὴ ἀλλαγὴ τοῦ μαθητῶσι τὸν Θρησκευτικῶν, ἡ ὁποῖα εἶνε ἀρχαῖσι ἀπὸ τὴν σημερινὴν συγκενθρῶσιν καὶ ἔχει ὑπερμάχους καὶ Σεβ. Μητροπολίτας με τὴν ὀριστικὴν περιθωροποίησιν τὸν πρῶτον θεολόγων, καθ ἣν στήγην τὸ φιλελευθέρων Κράτος φροντίζει διὰ τὴν ἀνέγερσιν - νομομοποίησιν τζαμίων καὶ τὰς ἀθέρους προσηλίεις ἱεροδιδασκάλων. 5ov) Τὴν καυσὴν τὸν νεκρῶν, τὴν ὁποῖαν ἡ παρούσα κυβερνήσις δὲν ἐφαρμῶζει ἐξ αἰτίας τοῦ πολιτικοῦ κόστους, τὴν καθιέρωσιν γάμων μετὰ ὀμοφροσύνης καὶ ἁπέρταρῃ τὴν «τελευταίαν στήγην» ἀπὸ τὴν παρούσαν Κυβερνήσιν, ἡ ὁποῖα ἔχει ὑποσχεθῆ, ἐὰν ἐπανεκληθῆ, σύμφωνον συμβάσεως). 7ov) Τὴν συρρικνώσων τοῦ ἀριθμοῦ τὸν Μητροπόλεων, ὡς εἶχεν εἰσηγηθῆ εἰς 48 Μητροπόλεας) εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς οικονομικῆς κρίσεως ὁ πρῶτὸν ὑπουργὸς τὸν κυβερνήσεως τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Ἀλέξ. Παπαδόπουλος 8ov) Τὴν ἀλλαγὴν (ἐνδεχομένως) τοῦ τρόπου λειτουργίας τὸν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τὸν Ἱερῶν Ναῶν, τὸν ἱδρυμάτων καὶ τὸν ἴ. Μονῶν (ὡς ἀνεγράφη με τὴν Ἰανουαρίου) ἡ ἐβδομαδιαία ἐφημερίδα «Παρασκήνιον». Ὑπενημιζέσθαι ὅτι εἶνε κατατεθῆ, εἰς τὸ παρελθόν, ἡ ἰδέα ὀπως θεσποθῆ εἰδικὸς φόρος διὰ τὰ λειτουργικὰ ἐξοδα τῆς Ἐκκλησίας (ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλας χώρας), ὁ ὁποῖος θὰ ἐπαβαρῖνον μόνον τοὺς πολίτας, ὁ ὁποῖοι θὰ εἶναι ἔγγεγραμμένοι εἰς εἰδικὰ μητρώα ἐκάστῃ ἐνορίας, ἥτοι Ἱεροῦ Ναοῦ. Τὸ τοῦ βεβαίως εἶχε διαφευθεθῆ κατηγορηματικῶς 9ov) Τέλος ὑφίσταται τὸ μεγάλο θέμα με τὰς Νέας Χώ-

ρας, διὰ τὰς ὁποῖας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶχε συμφωνήσῃ με τὴν ὑπουργὸν Παιδείας κ. Ἄναν Διαμαντοπούλου (διακυβερνήσων κ. Γ. Παπανδρέου) καὶ με τὸν διάδοχόν τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον κ. Κων. Ἀρβαντιτοπούλου (διακυβερνήσων τοῦ κ. Ἄντ. Σαμαρά) τὴν αὐτόνομησον καὶ τὴν δημιουργίαν Ἐπαρχικῶν Ἱερῶν Συνόδων με ἰδικὸν τὸν Ἀρχιεπισκοπον (κατὰ τὰ πρότυπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης). Λέγεται ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεῦσεως κ. Τσίπρας ἔχει ἀρίστας σχέσεις με τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ δὲν ἀποκλείεται, ἐὰν ἔκλῃθῃ, ἀν ἰκανοποίησὶ τὰ αἰτήματά του, διὰ νὰ καταστήσῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον «γέφυρα» με τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος, ὡς εἶχε συμβῆθῃ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἔξωτερικῶν κ. Κ. Γεωργίου Παπανδρέου (ἐπὶ διακυβερνήσεως τοῦ κ. Κώστα Σημίτη).

Τὸ δὲ χρέος τῆς Ἐκκλησίας Ἡ Διοικούσα Ἐκκλησία, ἡ ὁποῖα κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτῆ τῆς μεγάλῃς οικονομικῆς κρίσεως συμπεριεῖται με τοῦς πολιτικοῦς ἐξουσιαστικὰς καὶ κατ' ἐπικρασίαν καὶ με τοῦς δαναεστάτους τῆς Χώρας, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῆ καὶ νὰ συσπειρῆσὶ τὸν πιστὸν λαόν. Παραλλήλως ὀφείλει νὰ ἐπιστρατεύσῃ τὰς «φιλοαρχιεπισκοπικὰς» Μητροπολίτας, ὁ ὁποῖοι δικαιολογῶνται πλὴσον ἀπίθανα, τὰ ὁποῖα εἰσηγούνται «ψευδοκοιτουριάρηδες» πολιτικῶ, καλλῆτγνα καὶ διανοσημενοῖ, διὰ νὰ ἀπαρτῶσιν τὰ χειρότερα ἐναντῖον τῆς Ἐκκλησίας. Πολλοὶ εἰσηγῶν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν ἐτοιμότητά τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπισκοπος κυρὸς Σερραφείμ, ὅταν ὁ ὑπουργὸς Παιδείας (Ἀντώνιος Τρίτσης) τῆς Κυβερνήσεως Ἀνδρέου Παπανδρέου προσεπέθηκε νὰ ἀρθεῖ τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν. Τότε ἡ κοινοπήσις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τὸν Μοναχῶν, τὸν Μοναζουσῶν καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἐματώσεως τὴν ἀρπαγήν.

Αἱ διαπροσωπικαὶ σχέσεις καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα
Εἰς τὸ παρασκῖνον λέγεται ὅτι ὁ Ἀρχιεπισκοπος κ. Ἱερώνυμος ἔχει ἀρίστας σχέσεις με τὸν Πρόεδρον τοῦ ΣΥΡΙΖΑ κ. Α. Τσίπρα, καὶ τὸν Συν-ὀδικὸν Μητροπολίτην. Τελευταῖως ἔχουσι ἀπόλυτον τὸν Ἄγιον πνεῦμα, ὅσοι καὶ ἐμεῖς τὰ πνευματικὰ σὸν τέκνα, ἔχομεν ΧΡΕΟΣ νὰ μιμηθῶμεν Ἐσένα. Νὰ γίνουμεθ ἐδηλοθῆ ἄνθρωποι Ἄγιοι, ταπεινοὶ, γερμαῖοι ἀγάπῃ καὶ καλοσύνη καὶ ταῦτοχρονα ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ, πρόθυμοι νὰ δώσουμε καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐπὲρ τῆς παναμήμου ἡμῶν Πίστεως.

Τελεωνόντας, Ἐγαπημένε μου Δάσκαλε καὶ Γέροντα, σὲ θερμῶν παρακαλῶ ἱκέτευσὸν τὸν Χριστὸ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τὴν παναίρεσιν τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀδηγήσει τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο καθὼς καὶ τοῦς ἄλλους Πατριάρχες, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἀρχιερεῖς εἰς ἐπίγηυσιν, ὅτι ΜΟΝΟ στὴν Ὁρθοδοξίᾳ ὑπαρῆχει ἡ πλήρωσις τῆς ΛΑΗΘΕΙΑΣ καὶ ἘΚΤΟΣ ἀπὸ αὐτῆν ἡ ΑΠΛΕΙΑ! ΑΜΗΝ!

Ἀκόμα ἱκέτευσε καὶ γιὰ τὴν λεβοντηνὴν Ἑλλάδα, τὴν Χώραν τὸν μαρτύρων καὶ τὸν Ἱερῶν, ὀπως ὁ Χριστὸς μας, μακροθυμήσει καὶ προστατεύσει αὐτὴν ἀπὸ ἀθεσε, φοβερῆς κυβερνήσεως ἀπὸ μαωσικῆς ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἰολαμοποίησιν τῆς, τὴν ὁποῖα τὸσο τεχνιτώνως προωθεοῦν ὁ σκοτεινὴς δυνάμεις, μῆσφ τῆς ἀνεγέρσεως τζαμιοῦ στὸν Βοτανικὸ καὶ τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶσι τὸν Θεολογικὴ Σχολῆ Ἐσσεαλοκῖνης.

Γέροντα, εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι ἡ εὐχὴ σου μᾶς συνοῦδε, μᾶς συνοδεῖται καὶ θὰ μᾶς συνοδεῖαι πάντοτε. Εὐχομαι ΟΛΟΥΧΑ ὅτι ἀγαπητοὶ συνεργάτες τῆς ἀντικομμενιστικῆς ἐφημεριδος Ὁρθόδοξος Τύπος, νὰ ἐκδώσων τὸν αὐτομῶτερον ἕνα βιβλίον με τὸν ἀγιοσμένο Βίον σου, διότι ὁ λάος τοῦ Θεοῦ τὸ περιμένει πᾶς καὶ πᾶς. Ἀκόμα, εὐχομαι ἐκ βῆθους καρδίας νὰ βρεθοῦν ἀξιοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀγαπήσουν τὸν Χριστὸ ὡς ὀπως καὶ ἡμεῖς τὸν Χριστὸ, καὶ ὀπως καὶ Ἐσοῖ! Εὐχαριστοῦμαι γιὰ ΟΛΑ! Τὴν εὐχὴ σου.

Ἰ.Υ. Ἄγιε Γέροντα, σὲ εὐχαριστῶ γιὰ ὅλα ὅσα με δίδαξες καὶ με δίδαξαι ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ, γιὰ ὅλα ὅσα μοῦ εἶπες, γιὰ ὅλα ὅσα μοῦ ζήμαδες μικρὸ παιδάκι στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, Διονύσου, με λίγα λόγια, σὲ εὐχαριστῶ, ποῦ ὑπῆρχες καὶ ὑπάρχεις! Ἀξίωσε με νὰ σοῦ μιουώσωμε. Ἀμήν!

Γ. ΖΕΡΒΟΣ

Τέτοιος λαός, τέτοιοι ἄρχοντες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

δὲ Μήτρος ἀνέβηκε τὰ σκαλιὰ τοῦ παλατιοῦ καὶ σὲ λίγες ὥρες γίνηκε ἀνώριστος με τὰ χρυσοφάνα φορέματα καὶ τὸ ὀδαμαντοκόλλητον στέμμα τῆς ἐξουσίας. Σωματοφύλακες τὸν παράσταν, γραφιδῶδες στέκαν προσοχῆ καὶ περιμέναν νὰ γράψουν τοὺς καινούριους νόμους καὶ τῆς καινούριεσ διαταγῆς. **Ἐβγαλε λοιπὸν διαταγὰ ὁ νέος ἀρχοντας ποῦ ἔλεγε τὰ ἔλη:** Ἀπὸ σήμερα κλείνουν ὅλα τὰ σχολεῖα, τὰ γράμματια ἀπαγορεύονται εἰς περριτὰ καὶ ἐπιζήμια. Ἀμῶσους νὰ γκρεμισθοῦν ὅλα τὰ γεφύρια σ' ὅλο τὸ κράτος καὶ αἱ ἀνθρώπων νὰ περνᾶνε μεσα ἀπὸ τὸ νερό. Ἀπαγορεύεται νὰ φορτώνωνται τὰ ὑπόζυγια. Ὅποιοι θέλει νὰ μεταφέρει πράγματα, θὰ τὰ μεταφέρει στὴν πλάτη του. Ὅσοι πεθαίνουν ἀπὸ σπῆτι τους, δὲν θὰ πονοιάζων ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀλλὰ θὰ γκρεμίζων τὴ σκεπή καὶ τὰ βύζα βιάζων ἀπὸ ἐκεῖ! Καὶ ὅλα τέτοια παρόμοια διαταγῆ ὁ νέος ἀρχοντας καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὀποῖος παρουσιασθεῖ γιὰ νὰ κάμῃ ὀποιοδήποτε παρᾶπονο, νὰ ἀποφθαλίζεται ὀμοσῶς!

Διαβάσε ὁ λάος αἱ αἰ προύχοντες τῆς νέεσ διαταγῆς καὶ μείνανε κόκκαλο. Ἵρελλῶς ἀρχοντας με βύγη, σκέφτονταν, καὶ ποῖος τολμήσων νὰ πᾶει νὰ κάνει παρᾶπονο; Ἡ φρουρὰ εἶχε ἐντολή νὰ δὲν ἀποκεφαιλεῖται ἄμῶσως. Ἐτοὶ τὰ πράγματια βασιῶκαν σὸ ἀπορχώρητο. Γκρεμίστανε τὰ γεφύρια, καὶ τὰ ποτάμια πνίγανε τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ἀρκεῖ ποῦ ἔχανε κανεὶ τὸν ἀνθρώπου του, τοῦ γκρεμίζων καὶ τὸ σπῆτι του. Ὅλοσ ἀρχισεν νὰ μὴ ὑποφέρει τὴν κατάστροφην. Κάποια λύση ἐπρεπε νὰ βρεθεῖ. Τότε οἱ προύχοντες θυμηθήκανε τὸν Γίαννον, τὸν τοσπάνον, τὸν φίλο τοῦ ἀρχοντα. «Μονάχα αὐτὸς μπορεῖ νὰ πᾶει νὰ πεῖ μὴ κανεὶς

στὸν ἀρχοντα καὶ νὰ μᾶς σώσει, εἶπανε καὶ στείλανε καὶ τὸν φέρανε ἀπὸ τὸ βουνὸ.

Παρουσιάσθηκε ὁ Γίαννος, ὁ τοσπάνος, στὸν φίλο του τὸν Μήτρο, τὸν ἀρχοντα, γνωρίσθηκαν, μίλησαν ἐγκάρδια μετὰξὺ τους καὶ ρώτησαν ὁ ἕνας γιὰ τὰ νέα τοῦ ἄλλου.

«Ἐγὼ, εἶπε ὁ Γίαννος, περνῶ τὸ ἴδιο ὀπως πάντα. Τὰ ξέρεις δὲ τὰ καλά τοῦ χωριοῦ. Πότε οἱ Λῦκοὶ μᾶς τρώνε τὰ πρόβατα, πότε ἡ θηρασία, πότε τὰ χνῖδια, ὀλο καὶ κἀπὶ βρισκεται, γιὰ νὰ μὴ βλέπομεν πρόσωπο Θεοῦ. Ἐσοῦ πᾶς τὰ περνᾶς;

«Ἐγὼ, εἶπε ὁ Μήτρος, εἶμαι μὴ χαρᾶ. Ὅτι εἶθε λέω κὶ ὀ, τί λέω γίνετα. Σκέφτομαι πολλῆς φορῆς, τί κοιτοῦ ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπο! Θεῶμενε κάποιον νὰ τὸν λένε ἀνέντιον, νὰ εἶναι αὐτοῦ δούλο, νὰ ἀνιώσων ἥσους!...

«Καλὸ εἶναι αὐτὰ, τὸν διακόπτεῖ με ἀφέλεια ὁ τοσπάνος, μὴ αὐτῆς ὁ διαταγῆ ποῦ ἔβγαλε εἶναι ὀσωτὸ τρελλοκομοῖ! Ὁ κόσμος βρισκεται σὲ ἀναστροφή...

«Ἐπειδὴ εἶσαι ὁ μόνος φίλος μου, τὸν διακόπτεῖ με αὐτοπρὸ ὕφος ὁ ἀρχοντας, γιὰ πρώτη φορὰ θὰ γλυτώσῃς τὸ κεφάλι σου. Ἐὰν ἄλλη φορὰ ἔλθεις γιὰ παρᾶπονο, κανεὶς δὲ θὰ μπορεῖ νὰ σὲ γλυτώσῃ. Τί λέγω, ὅταν ἐρχόμεσασιν γιὰ τὴν ἐκλογὴν; Ἐσοῦ εἶχες πῆ πᾶς θὰ ἔκανες ὅ, τι μποροσες γιὰ τὸ καλὸ τὸν ἀνθρώπων. Ἐγὼ εἶχα πῆ πᾶς θὰ ἔκανα τὸ ἀντίθετο. Πᾶς θὰ ἔκανα δηλαδὴ ὅ, τι μποροσῃ γιὰ τὸ κακὸ τὸν ἀνθρώπων. Εἶναι ἔτσι ἡ δὲν εἶναι; Γιατὶ λοιπὸν τὸ μῆλο δὲν γνῆσθε σένα, ἀλλὰ χτύπησε μὲνα; Αὐτὸ ὀμοίαις, ἀγαπητέ μου, πᾶς τέτοιος λαὸς, παρᾶπονο καὶ δυσσερήσ, ποῦ λέει κὶ ὁ παπᾶς, τέτοιο ἀρχοντα θέλει. Ἄν ἦταν ἀρχοντα γιὰ καλύτερον ἀρχοντα, νὰ εἶνε βεβαίως πᾶς ὁ Θεὸς θὰ

Ὁρθόδοξος Τύπος

Τιμὴ Ἁγίου, μίμησις Ἁγίου

Ἄγιε Γέροντα, Πατερούλη Μάρκε

Καθὼς πλησιάζει ἡ ὀνομαστικὴ του εορτῆ, δὲν μποροῦσα νὰ σὲ ξεχάσω. Μαζὶ με τὸν Ἄγιο Μάρκο Ευγενικό, εορτάζεις καὶ ἐσοῦ, ὁ Νέος Ἄγιος Μάρκος Ευγενικόσ!

Γέροντα μᾶς λείπεις πολὺ, ὀμως σὲ νοιῶθῶμεν ταῦτοχρονα καὶ πολὺ κοντὰ μας καὶ αὐτὸ διότι μετεῖσεύεις συνεχῶς γι ἐμᾶς. Αὐτὸ ποῦ μᾶς λείπει πῶ πολὺ, εἶναι ἡ μεγάλη σου ἀγάπη, ἡ ἀκόμα πῶ μεγάλη σου ταπεινωσις καὶ ἀκόμα ὁ ἀνώγεις ποῦ εἶδιες μῆσφ τῆς ἀγωνιστικῆς ἐφημεριδος Ὁρθόδοξος Τύπος, ὑπερ τῆς γλυκείας μας Μάνας, τῆς Ὁρθοδοξίας!

Ἐγαπητέ μου Πατέρα, δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ συγχρόνος ὑπερῶχος Ἄγιος Πορφύριος ἔλεγε ὅτι ἀνθρώπου σάν καὶ ἐσένα ἐμφανίζονται κάθε τετρακόσια χρόνια. Ἐπίσης δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὁ μεγάλος σύγχρονος ἀντικομμενιστικὸς Ὁρθόδοξος Ἐπιφάνιος Θεοδωροπούλος, θαυμάζοντας τὴν θηασιατικὴν ἀγάπῃ σου, ρώταγε χαρακτηριστικὰ: Πατέρα Μάρκε αὐτὴν τὴν λέει (ἐννοοῦσε τὸ ὀχι) δὲν τὴν ἐμαθεῖς στὸ Πανεπιστήμιο; Αὐτῆς οἱ δύο μαρτυρεῖς, φανερώνομεν γιὰ ἐσένα πολλὰ...

Γέροντα, ἦσουν πραγματικὰ ἄξιος μμητῆς τοῦ Ἁγίου σου, ἐνὼ ὀδηλαδὴ οικονομοῦσεσ τόσο πολὺ τοῦς μετανωημένους ἀμαρτωλοῦς, στὰ θέματα τῆς πίστεως ἦσουν ἀπόλυτοι. Ἐτοὶ λοιπὸν ἔχομεν ἐμὴ μίμησιν τὸν Ἄγιον σου, ἔτσι καὶ ἐμεῖς τὰ πνευματικὰ σὸν τέκνα, ἔχομεν ΧΡΕΟΣ νὰ μιμηθῶμεν Ἐσένα. Νὰ γίνουμεθ δηλοθῆ ἄνθρωποι Ἄγιοι, ταπεινοὶ, γερμαῖοι ἀγάπῃ καὶ καλοσύνη καὶ ταῦτοχρονα ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ, πρόθυμοι νὰ δώσουμε καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐπὲρ τῆς παναμήμου ἡμῶν Πίστεως.

Εἰς τὸν πολῖτιμον λοιπὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» διαβάθωσ συχνὰ ἐπὶ λέξει ἐντομὴ πᾶσιουο «ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΕ». Ἀνακοινώνεται ἐκεῖ τὴν ἡμέραν καὶ ὠραν τὸν ὀμιλῶν, τοῦς ὀμιλητάς, τὰ θέματα, τὴν αἴθουσα, καὶ παρακαλεῖται τὰ μέλη τῆς ΠΟΕ καὶ τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» νὰ παρακολοθησοσιν αὐτάς. Χαίρω διὰ ταῦτα πάρα πολὺ. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς.

Εἰς τὸν πολῖτιμον λοιπὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ» διαβάθωσ συχνὰ ἐπὶ λέξει ἐντομὴ πᾶσιουο «ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΕ». Ἀνακοινώνεται ἐκεῖ τὴν ἡμέραν καὶ ὠραν τὸν ὀμιλῶν, τοῦς ὀμιλητάς, τὰ θέματα, τὴν αἴθουσα, καὶ παρακαλεῖται τὰ μέλη τῆς ΠΟΕ καὶ τὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» νὰ παρακολοθησοσιν αὐτάς. Χαίρω διὰ ταῦτα πάρα πολὺ. Μάρτυς μου ὁ Θεὸς.

Τυχεροὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ἀττικεῖς. Ὅμως ἐμεῖς οἱ τῆς Ἐπαρχίας τίποτε; Τὸ συλλογισθήκατε αὐτοῖ; Πενάμε καὶ μαθαίνουμε δὲ προσφέρεται τροφὴ πολλὴ καὶ τροφὴ καλὴ στὴν Π.Ο.Ε. κὶ ἐμεῖς τὴν στεροῦμεθα, οἱ πενωτῆς καὶ διωθῶντες Ὁρθόδοξον Χριστιανισμόν. Διαβάζουμε τοὺς ὠραίους τίτλους τὸν ὀμιλιῶν σας καὶ τοὺς ἐκλεκτοῦς ὀρθόδοξους χριστιανούς ὀμιλητάς καὶ ζήλευσομεθ, καὶ πεκρινώμεθα, καὶ λυποῖμεθα καὶ ἀδοκίμομεθα.

Ἐπανερωθῶ, ἐμεῖς τίποτα; Δὲν εἶμεθα ἐμεῖς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ; Δὲν αὐλιζόμεθα εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν αὐλήν τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἀναζητοῦντες ὕδωρ ζῶν δὲν εὐρίσκομε; Χέρουν γὴν ἀνυδρῶν ἔρηρα μόνον. Βοηθήσετε μας.

Θὰ μοῦ πῆτε ὀσως τῆς δημοσιεύσεσις ὀμιλίας στὸν «ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΥΠΟ». Λέγω Να! Ἀλλὰ ὀχι πάντοτε καὶ ὀχι ὀλοῖ. Πλουτίστε τὴν Ἐφημερίδα. Ἐχετε καὶ πολὴν ὁποῖα τὸσο τεχνιτώνως προωθεοῦν ὁ σκοτεινὴς δυνάμεις, μῆσφ τῆς ἀνεγέρσεως τζαμιοῦ στὸν Βοτανικὸ καὶ τμήματος Ἰσλαμικῶν Σπουδῶσι τὸν Θεολογικὴ Σχολῆ Ἐσσεαλοκῖνης.

Ἐπανερωθῶ, ἐμεῖς τίποτα; Δὲν εἶμεθα ἐμεῖς παιδιὰ τοῦ Θεοῦ; Δὲν αὐλιζόμεθα εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν αὐλήν τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἀναζητοῦντες ὕδωρ ζῶν δὲν εὐρίσκομε; Χέρουν γὴν ἀνυδρῶν ἔρηρα μόνον. Βοηθήσετε μας.

Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Παναγιώτης Ἁγίας Συνταξιούχος Δάσκαλος Καλαμάτα

Ἐχομεν ἀνάγκην καλῶν ποίμενων

Κύριε Διευθυντά, Διδαχθήκαμε ὅτι, «Ἐὰν ὁ Πνευματικὸς σου Πατέρες σὲ ὀδηγῶσιν σωστὰ, Ὁρθόδοξα, τοὺς ὀφείλεις τυθεῖν ὑπακοὴ καὶ ἀφῆς τὴν ψυχὴ σου στὰ χεῖρα τους».

Ἐὰν ὀμως σὲ ὀδηγῶσιν σὲ λάθος δρόμους καὶ κινδυνεύεις νὰ βρεθεῖς ἐκτός Ὁρθοδοξίας, τότε ὀχι μόνον δὲν τοὺς ὀφείλεις ὑπακοὴ, ἀλλὰ ἔχεις τὸ δικαίωμα καὶ τὴν υποχρέωσιν νὰ τοὺς κρινεῖς».

Αὐτὸ δὲν εἶναι κατάκρισι οὔτε Ἱεροκατηγορία. Θὰ ἦταν κατάκρισι καὶ Ἱεροκατηγορία, ἐν κρίναμε τὴν προσωπικὴν τὸς ζωὴ. Αὐτὴν θὰ τὴν κρίνει ὁ Θεός! Στὰ τῆς πστειῶς ὀμως ἔχομεν καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ τοὺς κρίνομεν.

Ἐκανα ὀλη αὐτὴ τὴν εἰσαγωγὴν ἔμπροσθεν ἀπὸ τὰ γραφομένα σας στὸν «Ο.Τ.» ὀπου κάποιος «Μεγαλόδοχημο» προσπαθοῦν νὰ «πνιέσων» τίς θαρραλέεσ φωνῆς ἐνόμιον Ἀρχιερέων καὶ Ἱερῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπερασπίζονται τὰ ὀσια καὶ ἱερά τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατριδος μας. Μά, ἐμεῖς ἐτοὶ τοὺς θέλομε τοὺς Δεσποτάδες μας καὶ τοὺς παπάδες μας, μπροστάρῃδες! Λεβέντες με φωνῆ!

Ἐτοὶ τοὺς γνωρίζαμε καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Ἱστορία.

Ὅμως, ἂν κάποιος δὲν ἔχουν τὸ σθένος νὰ ὑψώσων ἀνάστημα καὶ φωνῆ, ἄς μὴ ἐμποδίζων ἡ εκφοβίζων τοὺς ἄλλους, ποῦ

Ο Γέρων Γαβριήλ

‘Ο Γέρων Γαβριήλ του ‘Αγ. ΄Ορους «Ξεσκεπάζει» όλας τὰς αἰρέσεις του παπισμου καὶ ἐξηγεῖ διατὶ ὁ Πάπας εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Καὶ τοὺς εἶπε «*Εἰρήνη ἡμῖν*». Τὰ ὑπέροχα αὐτὰ λόγια, τὴν εἰρήνη αὐτὴν εὐχαίρι κι ἐγὼ σὲ ὀλοῦς.

Εὐχόμεν ἔπισης ὁ Κύριος νὰ ἀναστήσει τὴν Ἑλλαδίτσα μας καὶ νὰ τὴν βγάλει ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀδιέξοδα τὰ πνευματικά καὶ τὰ οικονομικά. Νὰ ἔχουν ὄλοι οἱ Ἕλληνες δουλεῖα καὶ νὰ ζοῦμε μὲ ἀξιοπρέπεια.

Ἀρχηγὸς τῶν αἰρέσεων –Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου

- *Γέροντα ὁ Πάπας τί εἶναι τελικά; Τί ἰσχύει γι' αὐτὸν σύμφωνα μὲ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας;*

Ὁ Πάπας εἶναι ἀρχηγέτης τῶν αἰρέσεων καὶ Πρῦτανος τῶν αἰρετικῶν διδασκαλιῶν.

Πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρες.

Ὁ μεγαλύτερος ἀρχιερασειάρχης καὶ παναιρεσιάρχης ὄλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν.

Ἐπινοητής τῶν μὲ ὀρθοδόξων δογμάτων ἐπιδεξιότατος.

Ἐφευρέτης τῆς διαστροφῆς τῆς ἀλήθειας ἱκανότατος.

Μεγίστος καινοτομὸς καὶ μεταρρυθμιστὴς τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν παραδόσεων.

Ἀρχηγὸς καὶ θεμελιωτὴς τῶν παντοίων κακοδοσιῶν.

Νοθευτὴς τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τὸ παντάπαν ἀουναγνώστου.

Νοθευτὴς τῶν ὀρθῶν δογμάτων πᾶντη ἀμίμητος.

Διαστροφεὺς τῆς ὑγιαίνουσης διδασκαλίας ἀπαντάπει ἀπαράβλητος.

Ὁ Πάπας εἶναι ἡ τελεῖα προσωποποίησης τῆς πλάνης καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς αἰρέσεως.

Ἄριστος ἰθυντὴρ τῆς διαβρώσεως καὶ ἀλλοτριώσεως τῆς ἀλήθειας.

Εἰσηγητὴς καὶ πρωταγωνιστὴς τῶν ἀντικανονικῶν καὶ ἀντιπαραδοσιακῶν πρωτοβουλιῶν ὀλωσιόλου ἀσύμβλητος.

Ἐπινοητὴς καὶ καταστροφεὺς τοῦ ἀνωθεν ὑφαντοῦ χιτῶνος τῆς Ἐκκλησίας τὸ παράπαν ἀπαράμυλος.

Πλήρης ἐωφορικοῦ καὶ ἄκρατου ἐγνισμού, ἀφοῦ ἀνακηρύττει τὸν ἑαυτὸ τὸν ἀλάθητο καὶ τὸν τοποθετεῖ ἐπάνω ἀπὸ τὶς Τοπικὲς καὶ Οἰκουμενικὲς Συνόδους.

Ὁβνυστάσιον εὐρετῆς τῶν καινοτομιῶν καὶ τῶν ἡμερατημένων διδασκαλιῶν.

Εἶναι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας ἄσπονδος, καὶ φίλος τοῦ διαβόλου παμφίλτατος.

Ἀπὸ τοὺς Ἀρειανοὺς εἰς τοὺς Παπικοὺς Φορεὺς μονώτατος τῶν αἰρετικῶν φρονιμῶν καὶ κακοδοσιῶν.

Καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστὴς τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν Παραδόσεων ποὺ δὲν ἔχει ἰσομῆλο τοῦ εἰς τὴν ἀνθρώπινη καθόλου ἱστορία.

Ἔργον μονοδικὸν καὶ ἀποκλειστικὸν τοῦ Πάπα εἶναι αἱ παντοίαι καινοτομίαι καὶ κακοδοσίαι ποὺ εἰσάγαγε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὸ νὰ μὴ ἀκολουθεῖ τὰ δογματα τῶν Ἀποστόλων, τῶν Διδασκάλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Εἰσηγητὴς πολύτροπος τῶν μυρίων καινοτομιῶν εἰς τὴν πίστιν, τὴν ζωὴν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν.

Πρωτοστὰς εἰς πᾶν κακὸν καὶ ὀλέθριον διὰ σύνολον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Πατέρων μας ὁ Πάπας εἶναι ψευδοχρίστος καὶ ἀντίχριστος, ὁ μεγαλύτερος αἰρετικὸς ὄλων τῶν αἰώνων καὶ τῶν ἐποχῶν.

Ὅτι ἦταν οἱ ἀρειανοὶ τὸν 4ο αἰώνα εἶναι καὶ τώρα οἱ παπκοί.

Ὁ γέροντας Φιλόθεος Ζεβράκος, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους συγχρονίους πολεμίους τοῦ παπισμοῦ καὶ τῶν παπολατρῶν, ἔλεγε πῶς ὁ παπισμὸς εἶναι πρόδρομος τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς, ὁ φλογερὸς ἰσαπόστολος καὶ ἐθνομάρτυρας κήρυττε «*Τὸν Πάπα νὰ καταρᾶσθε, διότι αὐτὸς θὰ εἶναι ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ*» (90ῆ Προφητεία).

Ὁ ὁσιος Ἰουστίνος Πόποβιτς, αὐτὸς ὁ μεγάλος σύγχρονος Σέρβου ἁγίου, μὲς διδάξε πῶς «*Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρωπίνων γένους υπάρχουν τρεῖς κυρίως πτώσεις: Τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Πάπα*» (Ἀνθρώπος καὶ Θεάνθρωπος).

- *Γέροντα Γαβριήλ ἡ Παπικὴ ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία;*
Ἡ Παπικὴ ἐκκλησία δὲν εἶναι Ἐκκλησία. Δὲν ἔχει Μυστήρια.

Ὁ Χριστὸς πᾶνω στὸν πλανῆτὴ τῆς Γῆς ἱδρυσε μίαν Ἐκκλησία. Ὅταν λέμε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως τί ὁμολογοῦμε; Ὅτι πιστεύομε «*Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν*».

Δὲν ἱδρυσε ὁ Χριστὸς πολλὰς Ἐκκλησίας.

Δὲν εἶναι Ἐκκλησία ὁ Πάπας. Δὲν ἔχουν Μυστήρια οἱ παπκοί.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης λέει μὲσα στὸ Πηδάλιο ὅτι οἱ παπκοὶ εἶναι παμῆλατοι αἰρετικοί, εἶναι ἀβάπτιστοι (Ἐρμηνεῖα ΜΖ΄ Ἀποστολικοῦ Κανόνος).

Τὰ ἐγκλήματα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παπισμοῦ τὸ διαπραχθέντα εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος -Γέροντα γιὰ τοὺς παπικούς τί ἰσχύει στὴν πραγματικότηα;

Οἱ παπκοὶ εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας.

Στὸ θαῦμα μὲ τὸν ἄγιορείτη Ζωγραφίτη μοναχὸ πὸυ ζῶσε σὲ ἕνα κελλί στὴν ἐποχὴ ποὺ ἤρθαν ἐδῶ οἱ Λατινοὶ νὰ πείσουν τοὺς πατέρες νὰ κάνουν τὴν ἔνωσι ἐπὶ Μιχαὴλ Η΄ καὶ Βασιλίου Πατριάρχου, ἡ ἴδια ἡ Παναγία λέει τί εἶναι στὴν πραγματικότητα οἱ παπκοί.

Τότε τὸν Ἅγιο Πρῶτο τὸν ἀπαχονίσανε, τὸν ἅγιο Κοσμά, τοὺς ἄλλους Καραεῖτες μοναχοὺς τοὺς καρατομῆσανε. Τοὺς ἴβριπτες τοὺς πνίξανε.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἐξῶ ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸ τὸ μοναστήρι σὲ ἕνα κελλί ἦταν ἕνα γερωντάκι. Καὶ ἕνα βράδι ποὺ ἔλεγε μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ εἶψαε καὶ εἶπε «*Χαίρε, νύμφη ἀνύμφευτε*», τοῦ μίλησε καὶ ἡ Παναγία μὲ καὶ τοὺ λέει: *Χαίρε κι εὖστὸ γέρων τὸ Θεοῦ.*

Τὸ γερωντάκι φοβήθηκε καὶ τοὺ λέει ἡ Παναγία:

Μὴ φοβάσαι. Τρέξε στὸ μοναστήρι καὶ πές στους πατέρες πῶς οἱ ἐχθροὶ μου καὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Υἱοῦ μου ἔρχονται. Κι ὅσοι θέλουσ ἀ φύγουν στὰ δάση νὰ γλυτώσουν. Ὅσοι θέλουσ ἀς μέινουν νὰ ἀγωνιστοῦν.

Τότε τὸ γερωντάκι ἐτρέξε στὸ μοναστήρι καὶ εἶπε στοὺς πατέρες αὐτὰ ποὺ τοὺ εἶπε ἡ Παναγία. Μερικοὶ πατέρες φύγαν στὰ δάση. Εἰκοσιεφῆ πατέρες μὲ τὸν ἠγούμενο κλειστήκαν στὸν πύργο, καὶ ἡ Παναγία πῆγε ἐκεῖ μόνῃ τῆς νὰ τοὺς ἐμψυχώσῃ. Πῆγαν οἱ Λατινοὶ καὶ τοὺς εἶπαν νὰ ἀναγνωρίσουν γιὰ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Πάπα. Ἀρνήθησαν καὶ εἶπαν ἐμεῖς μόνο τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ἀναγνωρίζομε γιὰ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τοὺς κάψαν. Τὰ ὀνόματά τοὺς εἶναι στὰ βουλγαρικά ὀρολόγια καταγραμμένα.

Ἀναφέρεται ἀκόμη ὅτι ἕνας ἀσκητὴς εἶδε ἐξῶ ἀπὸ τὸ κελλί του ἕνα βράδι τὴν Παναγία μὲς μὲ δυὸ ἱεροπρεπεῖς ἀνδρες. Ἐτρέφε ἔβαλε μετάνοια καὶ λέει: *Παναγία νὰ ῥθεις νὰ εὐλογήσεις τὸ κελλί μου.*

Καὶ ἡ Παναγία τοὺ λέει: *Δὲν ἔρχομαι γιατί ἔχεις μέσα τὸν ἐχθρὸ μου.*

Ὁ γέροντας στεναχωρήθηκε. Δὲν εἶχε κανένα μέσα. Μπροστὰ ἀπὸ καιρὸ εἶπε δανειστέο ἕνα βιβλίο ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἀσκητὴ. Καὶ διαβάζοντας στὸ τέλος εἶχε δυὸ λόγους τοῦ Νεστορίου κατὰ τῆς Παναγίας καὶ ὅχι τῆς ἀποκαλοῦσε Χριστοκόκο καὶ ἀνθρώποκόκο καὶ οὐχ Θεοκόκο.

Αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία ποὺ ἡ Παναγία μας εἶπε δὲν ἔρχομαι, γιατί ἔχεις μέσα τὸν ἐχθρὸ μου.

Ὅποιος ἔχει φίλιες μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας γίνεται αὐτάματα καὶ αὐτὸς ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ θὰ χαθεῖ μαζί τους.

Ὁ ἱερὸς Χρυσοστόμος λέει: «*ὸ τίος ἐχθροῖς τοῦ βασιλέως συμφιλιάζων, οὐ δυναται τοῦ βασιλέως φίλος εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ζωῆς ἀξιοῦται, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἐχθροῖς ἀπολείται*».

Πότε δικαιολογεῖται ἡ ἀνυπακοὴ εἰς τοὺς πνευματικούς - Παλλοὶ Πατριάρχες καὶ Δεσποτὲς γέροντα ἀκούμε νὰ λένε πῶς ὁ Πάπας εἶναι ὄντως Ἐκκλησία. Ἐμεῖς τί πρέπει νὰ κάνουμε; Πρέπει νὰ κάνουμε ὑπακοὴ σὲ αὐτούς;

Ὁφείλομε ὑπακοὴ στοὺς Δεσποτάδες μας, στοὺς πνευματικούς μας, ὅταν ὀρθοτομοῦν τὸν λόγο τῆς ἀληθείας. Ὅταν ὁμως δὲν ὀρθοτομοῦν τὸ λόγο τῆς ἀληθείας καὶ λένε αἰρετικά πράγματα, ὄχι μόνο σὲ αὐτοὺς δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ὑπακοὴ, ἀλλὰ καὶ σὲ ἕνα Ἄγγελο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀν κατέβει καὶ μᾶς τί ἀντίθετα μὲ αὐτὰ ποὺ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ὑπακοὴ.

Ἐχομε καθήκοντα πρὸς τοὺς πνευματικούς μας Πατέρες καὶ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸ. Τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι ὑπέρτερα τῶν καθηκόντων πρὸς τοὺς πνευματικούς μας Πατέρες. Ἄν ἕνα καθήκον πρὸς τοὺς πνευματικούς μας Πατέρες συγκρούεται μὲ τὸ καθήκον μὲς πρὸς τὸν Θεὸν, τότε παύει νὰ ἰσχύει, καταργεῖται.

Παράδειγμα ἔχομε τὴν Ἁγία Γραφή. Τί διαβάζομε στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων; Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, οἱ Ἰουδαῖοι ἀρχιερεῖς ἦτανε οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες στὴν ἐποχὴ τοῦ Κυρίου μας, Πιάσαν τοὺς Ἀποστόλους, τοὺς βάλαν φυλακὴ καὶ τοὺς εἶπαν νὰ μὴ κηρύττουν. Πῆγε Ἄγγελος Κυρίου καὶ τοὺς ἐβγάλε καὶ τοὺς εἶπε νὰ κηρύξουν. Τοὺς ξαναπάσαν καὶ τοὺς εἶπαν: Τί σὰς εἶπαμε; Γιατὶ δὲν κάνετε ὑπακοὴ; Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες!

Τότε ἀπολογήθηκε ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «*Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*» (Πράξ. 5, 29).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τί λέει πρὸς τοὺς Γαλάτας (1, 8) «*ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἐυαγγελιζῆται ἡμῖν παρ' ὁ εὐηγγελισμαμεθα ἡμῖν, ἀνθεμα ἔστω*».

Ἦταν δυνατὸν ποτὲ ἕνας Ἄγγελος νὰ πάει στοὺς Γαλάτας καὶ νὰ κηρύξει ἀντίθετα ἀπὸ αὐτὸ ποὺ διδάξε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος; Ὅχι βέβαια! Ἐ, τότε γιατί τὸ γράφει ὁ Ἀπόστολος αὐτὸ; Ἀσκοπο εἶναι; Περιττὸ εἶναι; Ἄστοχο εἶναι; Ἐτοῖ εἰκὴ κι ὡς ἐτύχε τὸ βέλαι;

Τὸ βέλαιε γιὰ νὰ μὴ παρασυρθοῦμε καὶ ποῦμε ὁ Δεσπότης μας εἶναι Ἅγιος. Μὲ τὴν προσευχὴ τοῦ ἀναστήσει νεκρούς, ἀνορθεῖ παρὰλυτοὺς, ἀνοίγει τὰ μάτια ἀπὸ τυφλοὺς, μετακλιθεῖ ὄρη μὲ ἕνα πρόσταγμα τοῦ. Ὅλα νὰ τὰ κάνει αὐτὸ, ἐφόσον λέει κάτι ποὺ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία, δὲν πρέπει νὰ τὸν κάνουμε ὑπακοὴ.

Διαβάστε στὸ βίο τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου:

Ὁ Ἅγιος θέλει νὰ φύγει ἀπὸ ἡγούμενος καὶ καλεῖ τὸν νεὸ ἡγούμενο καὶ ὅλη τὴν ἀδελφότητα καὶ τοὺς δίνει συμβουλές. Στὸ τέλος τὶ τοὺς λέει;

Ἄν καὶ αὐτὸς ἀνὸν ἀνθρώπος κάνει κάτι ποὺ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία, μὲ αὐτὰ ποὺ διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, τότε προσαρνῶ νὰ κάνετε ὑπακοὴ καὶ οἱ γερωντότεροι νὰ πᾶνε νὰ τὸν πούνε νὰ κάνει διόρθωση. Καὶ ἂν δὲν κάνει διόρθωση, ὄχι μόνο σὲ αὐτὸν νὰ μὴ κάνετε ὑπακοὴ ἀλλὰ οὐτε καὶ σὲ Ἄγγελο ἐξ οὐρανοῦ, ἂν ἔρθε νὰ σὰς τὸ πει.

Αὐτὰ εἶναι λόγια τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου.

Ἐρχονται μερικοὶ ἱερεῖς στὸ κελλί καὶ μοῦ λένε:

Μοῦ εἶπε ὁ Δεσπότης νὰ στεφανώσω ἕνα ὀρθόδοξο μὲ ἕνα ἑτερόδοξο.

Καὶ ὅταν τοὺ λέω ὅτι αὐτὸ ἀπαγορεύεται, οἱ κανόνες, ὁ Ἅγιος Νικόδημος στὸ Πηδάλιο.

Λέει δὲν εἶναι Ἅγιον. Ἐμεῖς εἴμαστε! Θὰ κάνεις ὑπακοὴ σὲ μᾶς. Τί λέει ὁ Ἀπόστολος; «*Πειθεσθε τοῖς ἠγουμένους ἡμῶν καὶ ὑπέκτετε...*» (Ἐβρ. 13:17).

Καὶ ἀπαίτουνε ἐπὶ αὐτοὺς ἱερεῖς νὰ κάνουν ὑπακοὴ καὶ σὲ πράγματα ποὺ εἶναι ἀντίθετα μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Πῶς ἐρμηνεύει ὁ ἱερὸς Χρυσοστόμος τὸ «*Πειθεσθε τοῖς ἠγουμένοις ἡμῶν καὶ ὑπέκτετε...*»;

Ρωτάει ὁ Ἅγιος: *Τί οὖν, φησίν, ὅταν πονήρως, ἦ, καὶ μὴ πειθώμεθα;*

Καὶ ρωτᾷει καὶ προτρέπει τοὺς ἐξῆς: *Πονήρως, πῶς λέγεις; εἰ μὲν πίστεως ἔνεκεν, φεύγε αὐτὸν καὶ παραιτήσαι, μὴ μόνον ἂν ἄνθρωπος, ἦ, ἀλλὰ κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατῶν.*

Διδάσκουν καὶ τὴν ἀνυπακοὴν οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας

Λένε μερικοὶ χριστιανοί; Ἀφοῦ τὸ εἶπε ὁ Δεσπότης πρέπει νὰ τὸν κάνουμε ὑπακοὴ!

Κι ἐμεῖς ρωτᾶμε: Ἄν ὁ Δεσπότης σου ἔλεγε νὰ μὴ φᾶς γιὰ ἕνα ἐξάμηνο θὰ ἔκανες ὑπακοὴ;

- **Ὅχι! Σὲ αὐτὸ δὲν κάνουμε ὑπακοὴ!**

Στὴν ὕλική τροφὴ λοιπὸν δὲν κάνουμε ὑπακοὴ, γιατί μᾶς βλάπτει αὐτὸ ποὺ λέει ὁ Δεσπότης. Στὰ πνευματικά ποὺ μᾶς βλάπτουν καὶ ἀφαιροῦν τὴν αἰωνιότητα πῶς κάνουμε ὑπακοὴ;

Ὅταν λέει κάτι ὁ Δεσπότης ποὺ εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν Ἐκκλησία δὴ κάνουμε ὑπακοὴ. Ἄλλα, ὅταν λέει κάτι ποὺ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία, πῶς θὰ κάνουμε ὑπακοὴ;

Σὲ αὐτοὺς ποὺ λένε πῶς πρέπει νὰ κάνουμε ἀδιάκριτη ὑπακοὴ, ἕνας ἅγιος μακαριστὸς γέροντας ἀγιορείτης ἔλεγε:

Αὐτοὶ εἶναι εὐλαβεῖς βλαμμένοι!

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ὁ στύλος τῆς ὀρθοδοξίας, λέει στὰ συγγράμματά του:

«Ἐὰν ὁ ἐπίσκοπος ἦ ὁ πρᾶσιβύτερος, οἱ ὄντες ὀφθαλμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, κακῶς ἀναστρέφονται καὶ σκανδαλίζουσι τὸν λαόν, χρὴ αὐτοὺς ἐκβάλλεσθαι. Συμφέρον γὰρ ἄνευ αὐτῶν συναρθώσεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι ἐς μετ' ἄννα καὶ Καϊάφα εἰς τὴν γέννησαν τοῦ πυρός». (Ρ.Γ. 35, 33-ΒΕΠΕΣ 33, 199).

Ἐκεῖ θὰ πᾶς μὲ τὸν Ἄννα καὶ τὸν Καϊάφα στὴν γέννηνα τοῦ πυρός, ἀν ἀκολουθήσομε τοὺς Δεσποτάδες μας, ποὺ λένε ὅτι ὁ Πάπας εἶναι Ἐκκλησία καὶ ἔχει Μυστήρια καὶ πρέπει νὰ ἐνωθοῦμε.

Ἄν ἕνας, Πατριάρχης εἶναι αὐτὸς, Ἀρχιεπίσκοπος, ἐπίσκοπος, ὁ,τι καὶ εἶναι δὲν σέβεται τοὺς Ἀποστολικούς Κανόνες, δὲν σέβεται τοὺς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν συνόδων, δὲν τηρεῖ αὐτὰ ποὺ διδασκῶν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸς δὲν εἶναι ποιμένας. Τί εἶναι;

Μᾶς τὸ λέει ἕνας μεγάλος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας τοῦ τοῦ αἰῶνος.

«Πᾶς ὁ λέγων παρὰ τὰ διατεταγμένα ἢ πράσων, κἂν ἀξιώσῃτος ἦ, κἂν νησιεὺς, κἂν παρθενεὺς, κἂν σμῆται ποιεῖ, λυκὸς οὖν φαίνεσθω ἐν προβάτοιο δορῇ φθορᾶν προβάτοιο κστεραζόμενος.» (Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος Ρ.Γ. 5, 912).

Αὐτὸς ὁ Πατριάρχης, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Ἐπίσκοπος, ὅποιος καὶ νὰ εἶναι, ποὺ λέει πράγματα ποὺ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὴν Ἐκκλησία, μὲ αὐτὰ ποὺ διδασκῶν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ποιμένας, εἶναι λυκοπιμένας καὶ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας. Τί εἶναι;

Λένε πολλοί:

Ἀφοῦ εἶναι ἐπίσκοπος καὶ τὸ λέει αὐτὸ, θὰ κάνουμε ὑπακοὴ.

Τότε ὅταν ὁ **Νεστόριος,** ποὺ ἦταν **Πατριάρχης,** ἔλεγε γιὰ τὴν Παναγία ὅτι ἦταν ἀνθρώποκόκος καὶ Χριστοκόκος ἔπρεπε οἱ χριστιανοὶ νὰ κάνουν ὑπακοὴ σὲ αὐτὸν; Ἐπειδὴ τὴν Πατριάρχης; Καὶ νὰ πένον ἀφοῦ τὸ λέει ὁ Πατριάρχης θὰ κάνουμε ὑπακοὴ;

Τὶ θὰ γίνονταν ἔτσι; Θὰ γίνονταν ὄλοι αἰρετικοὶ καὶ θὰ γάνονταν. Δὲν θὰ σοῦζόνταν κανέννας, ἂν τὸν ἀκολουθοῦσαν. Ἐρχονται τὸ κελλί μου μερικοὶ ὑποψήφιοι ἱερεῖς καὶ μοῦ λένε: ἔχει εὐλογία νὰ γίνω ἱερέας;

Τοὺς ρωτᾶω: Ἐχες σχέση ὀλοκληρωτικὴ μὲ γυναῖκα ἢ ἄνδρα πρῖν...;

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ μέσα στὸ γάμο σου μήπως μοίχευσε;

‘Εκπομπή έσαυτίριζε τήν Παναγίαν, τόν Χριστόν και τούς Άγίους μέ αίσχροους - άπαξιωτικούς χαρακτήρισμούς

Προσφάτως ή αστυμηκή έκπομπή «Ράδιο άρβύλα» ηχολόγησε μέ τήν Παναγίαν μέ άπαξιωτικούς έως αίσχροους χαρακτήρισμούς. Τό γεγονός σχολιάζεται άρνητικώς διά τήν έκπομπήν από διαφόρους ιστοσελί-δας τού διαδικτίου (ντεναρετ) αλλά και πολλούς αναγνώστες και φί-λους τού «Ο.Τ.». Η έκπομπή μετε-δόθη τήν 28ην Δεκεμβρίου. Όμως τώρα πού πρόκειται για τά πρόσφατα τής ‘Ορθόδοξης πίστης δεν δίνει κανείς ημοσμία.

Η Παναγία, τήν όποία όλοι έπικα-λούμαστε σε δύσκολες και μη στι-γμές, δεν είναι πάν τά μούτρα τους και πρέπει να τό καταλάβουν αυτό και τά τους δοθεί ένα μάθημα. Άν αυτοί είναι άθεοι, είναι δικαίωμά τους. Όμως δεν έχουν δικαίωμα να ύβρίζουν μέ αυτόν τόν τρόπο τά πρόσωπα, πού ό κόσμος εύλαβεταί.

Από τήν άλλη πλευρά τό άλλο ηη-λεστικό σκευιδί, πού παράγει ή Άνιτα Πάνια, πού εφακνικά νομίζει ότι κάνει κοινωνική έκπομπή, είχε επανέντι ής, στόν καναπέ ένα ιερομύναχο και κορόιδευε όλα όσα τίς έξήγούσε για τίς πρεσβείες τής Παναγίας . Όπως και να τά έλεγε και όπως και άν τά εξήγούσε όθειλε να ασβαστεί τό γεγονός ότι μι-λούσε για τήν Παναγία και όχι να σφίγγεται έπιδεικτικά, για να δείξει στους ηηθεατές ότι θέλει να γε-λάσει μέ αυτά πού άκούει.

Έχετε εφεύγει όλοι έσείς πού νομίζετε ότι κάνετε ηηλεόραση, ενώ παράγате ακουσιβία και προσ-βάλετε τά θεία και τήν ‘Ορθόδοξη Πίστη.

Άς παρέμβουν λοιπόν οι άρμόδι-οι...όποιο κι άν είναι αυτοί.

Μ. Γ.»

Δέν σεβάστηκαν ούτε τους αγί-

Τήν εκπομπήν κατασχεθέντων ‘Ιερών Ναών υπό τής Τουρκίας έζήτησεν ό Οίκουμ. Πατριάρχης

Συμφώνος πρós ανταπόκρινιν του κ. Νικολάου Μαγγίνα πρós τόν διαδικτυϊκόν ένημερωτικόν ιστό-τόπον «kamen» υπό ήμερομηνίαν 4ην ‘Ιανουαρίου:

«Τήν έπιτροφήν υπό Πατριαρ-χείο και τήν Όμογένεια των τριών ‘Ορθοδόξων Ναών, πού βρισκον-ται στην περιοχή τού Γαλατά της Κωνσταντινούπολης και κατασχέ-θηκαν παράνομα πριν 50 και πλέον χρόνια από τόν σχισματικό και αφορισμένο παπά-Ευθύμ, ζήτησε ό Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρ-λολαΐος από τόν Πρωθυπουργό τής Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτ-ογλου, κατά τήν συνάντηση πού είχαν τήν περασμένη Παρασκευή.

«Τά διεκδικούμε διότι μάς άνή-κουν», είπε ό Οικουμενικός Πα-τριάρχης σε όμιλία του, τό από-γεμα τού Σεββάτου, σε έκδήλω-ση τού Συνδέσμου Υποστηρίξεως Ρωμικών Κοινοτικών ‘Ιδρυμάτων (Σ.Υ.Ρ.Κ.), κάνοντας γνωστό ότι τό ζήτημα έχει πάρει και τή δικα-στική όδό.

Πιο συγκεκριμένα, μετά τό τέ-λος τής προσφώνησης του και έκτός κειμένου ό Πατριάρχης, λαμβάνοντας άφορημό από τήν Αστική Σχολή τού Γαλατά στους χώρους τής οποίας έγινε ή εκδή-λωση, θέλησε να πληροφορήσει τή Ρωμοσύνην τής Πόλεως πως οι από δεκαετιών αγώνες διεκδική-σης τών καταπατηθέντων τριών Ναών τού Γαλατά ένισχύεται τώ-ρα διά τών ένδοκων μέσων. ‘Ο Πα-τριάρχης Βαρθολομαΐος έπισημα-νως κατά τή διάρκεια του γεύ-ματος, τό όποίο παρέθεσε προχθές ό Πρωθυπουργός τής Τουρκίας πρós τους έπικεφαλής τών θρησκευτικών μειονοτήτων, έβесе εκ νέου τό ζήτημα τών Ναών στόν κ.Νταβούττογλου, ό όποίος έπέδειξε ιδιαίτερο ένδια-φέρον.

Τό μήνυμα τού Πατριάρχου Ρωσίας διά τά Χριστούγεννα

‘Ο Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλ-λος εις μήνυμά του διά τά Χριστού-γεννα (Παλαιόν ήμερολόγιον) έτό-νευσε:

«Η ‘Εκκλησία δε έξ όνόματος τού Θεού έν άόκνυ διακονία αυτής ευαγγελιζόμενη τούς άνθρωπούς “χαράν μεγάλην” (Λκ. 2.10) τής Γεν-ησεως τού Σωτήρος, καλεί πάντα γηγενή να πιστεύσει και να βελτιω-

Τά Σκόπα άποφυλακίζουν τόν Αρχιεπίσκοπον Αχρίδος;

Δημοσιογραφικά πληροφορία ύποστηρίζουν ότι τήν Δευτέρα 19η ‘Ιανουαρίου άποφυλακίζεται ό Αρχιεπίσκοπος Αχρίδος κ. ‘Ιωάν-νης, ό όποιος κρατείται άδικως, επί τρία και πλέον έτη, εις σωφρο-νιστικόν κατάστημα τών Σκόπων. Η εξέλιξις αυτή άποδίδεται εις πέσιεις, τας οποίας ήκησεν ό «ύπουργός Εξωτερικών» τού Πα-τριαρχείου τής Μόσχας, Μητρο-πολίτης Βολοκολάμσκ κ. ‘Ιλαρίων, κατά τήν πρόσφατον έπίσκεψίν του εις τά Σκόπα. ‘Ο φυλακισμέ-νος Αχρίδος έχειροτονήθη Αρχιε-πίσκοπος τό 2005 από τόν Πα-τριάρχην Σεργίας και ηρήνηθη να αναγνωρίση τήν αυτοαποκαλου-μένην «Μακεδονικήν» ‘Ορθόδο-ξον ‘Εκκλησίαν. Διά τήν στάση του αυτήν έφωλιόασθη.

«ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΟΥΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΜΗ ΜΕ ΧΡΥΣΟΧΑΡΤΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΥΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΒΡΩΜΙΑ ΤΗΣ»

Σφοδράν επίθεσιν έναντίον του συμφώνου έλευθερίας συμβιώσεως ό Σεβ. Μητροπολίτης Σιατίστης κ. Παύλος

• ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ

Σφοδράν επίθεσιν εις τό σύμφω-νον ελευθερίας συμβιώσεως εξαπέ-λυσεν ό Σεβ. Μητροπολίτης Σιατί-στης κ. Παύλος εις τό μήνυμά του διά τά Θεοφάνεια. Μέ τό ίδιο μήρυ-μα εξαπολύει επίθεσιν έναντίον τών δανοιστών τής Χώρας μας. τούς όποιους χαρακτηρίζει τυράννους. Τό πλήρες κείμενον τού μηνύματος έχει ως ακολούθως:

«Πρός τόν ‘Ιερό Κλήρο και τόν Έπισεβή Λαό τής καθ’ ήμάς ‘Ιεράς Μητροπό-λεως:

Άγαπητό μου Αδελφεί,

«Έν ‘Ιορδάνη Βαπτίζόμενου Σου Κύριε, ή τής Τριάδος έφανερώθη προσκύνησις” ψάλλει ή ‘Εκκλησία τους. Όμως δεν έχουν δικαίωμα να ύβρίζουν μέ αυτόν τόν τρόπο τά πρόσωπα, πού ό κόσμος εύλαβεταί.
Από τήν άλλη πλευρά τό άλλο ηη-λεστικό σκευιδί, πού παράγει ή Άνιτα Πάνια, πού εφακνικά νομίζει ότι κάνει κοινωνική έκπομπή, είχε επανέντι ής, στόν καναπέ ένα ιερομύναχο και κορόιδευε όλα όσα τίς εξήγούσε για τίς πρεσβείες τής Παναγίας . Όπως και να τά έλεγε και όπως και άν τά εξήγούσε όθειλε να ασβαστεί τό γεγονός ότι μι-λούσε για τήν Παναγία και όχι να σφίγγεται έπιδεικτικά, για να δείξει στους ηηθεατές ότι θέλει να γε-λάσει μέ αυτά πού άκούει.

Έχετε εφεύγει όλοι έσείς πού νομίζετε ότι κάνετε ηηλεόραση, ενώ παράγате ακουσιβία και προσ-βάλετε τά θεία και τήν ‘Ορθόδοξη Πίστη.

Άς παρέμβουν λοιπόν οι άρμόδι-οι...όποιο κι άν είναι αυτοί.

Τό τροπάριο συνεχίζει: “τού γάρ γεννιότορος ή φωνή προσηματύρι-σει σου, αγαπητόν σε Υιόν ονομά-ζουσα και τό Πνεύμα έν ειδοει περι-στεράς έβεβαίον τού Λόγου τής άσφαλξς”. Στην Βάπτιση τού Χρι-στού στόν ‘Ιορδάνη ποταμό ό Πατήρ είναι παρών και βεβαίον ότι ό ‘Ιησούς Χριστός είναι ό Μονο-γενής Υιός και Λόγος τού Θεού, ό αγαπητός Υιός και τήν φωνή τού ‘Οπατέρα τήν έπιμαρτυρεί τό Πνεύμα τό ‘Άγιο, τό όποιο έν ειδοει περι-στεράς επικάθηται επί τών Υιόν.

Είναι στό σημείο αυτό εκπληκ-τική ή Μαρτυρία τού Προδρόμου και Βαπτιστού. “Έγώ μάς λέγει, δεν ήξερα ποίος είναι ό Υιός. Αλλά ‘Εκείνος πού μέ έστειλε να Βαπτί-ζω μού ειπε ότι σ’ Αυτόν πού θα δείς να κατέρχεται τό Πνεύμα τό ‘Άγιον έν ειδοει περιστεράς. Αυτός είναι ό

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 50ΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ «ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ»

Πώς τά ΜΜΕ βοηθούν μέ τήν προβολήν νέων προτύπων εις τήν εξάπλωσιν ιδεών, αι όποίαί άπειλούν μέ άνατροπήν τήν ιεράρχησιν τών αξιών

Προσφάτως διεξήχθη τό 55ον Παίδαγωγικόν Συνέδριον τού Συλλό-γου ‘Ορθοδόξου ‘Ιεραποστολικής Δράσεως «Ό Μέγας Βασίλειος» μέ θέμα: «Αναζήτηση τής ωραιότητος σε καιρούς βαρβαρότητας». Εις τά πορίσματα τού συνεδρίου ύπογραμ-μίζονται τά ακόλουθα:

«Ό πρώτος λόγος για τήν όμορ-φία άκούγεται στην όλοκλήρωση τής δημιουργίας: “και είδεν ό Θεός ότι καλόν”, και μετά τήν πλάση τού ανθρώπου: “πάντα καλά λίαν”. Η ωραιότης τού ανθρώπινου προσώ-που εγκεται στη θεομορδεία του.

‘Ο σύγχρονος πολιτισμός προ-βάλλει ένα μοντέλο ανθρώπου εντελώς έπίπεδο και μονοδιάστατο, δίχως Θεό, δίχως αίώνα προοπτική, δίχως ψυχή, δίχως ήθική. “Ένα έν ζωώδες, ύλικό, μηχανικό, εφήμερο, πού για λίγο ύπάρχει αλλά δεν ζει. Η άπαξίωση τού φυσικού κάλλους τής δημιουργίας καθώς και τής όμορφιάς τής ‘Εκκλησίας εκ μέ-ρους τού σύγχρονου ανθρώπου

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

'Η καηγήτρια κ. Έ. Κουτουραδή υιοθέτησε τήν ήθσιν του κ. Έρντογάν ότι τά ‘Οθωμανικά είναι «γλώσσα τής φιλοσοφίας και του πολιτισμού»

Συμφώνος πρός τήν εφημερίδα «δημοκρατία» τής 27ης Δεκεμβρί-ου:

«Τά βήματα τής Μ. Ρεπούση άκολουθεί έτερη ‘Ελληνίδα καθη-γήτρια, ή ‘Ελένη Κουτουραδή, δι-ευθύντρια τού Κέντρου Ανθρωπι-νων Δικαιωμάτων τού Πανεπιστη-μίου τού Μάλτερε. Η καθηγήτρια υιοθέτησε άποψη τού Τ. Έρντο-γάν, ότι τά όθωμανικά-τουρκικά είναι “γλώσσα τής φιλοσοφίας και του πολιτισμού” και ότι διαβέθων τόν απαραίτητο πλάτυμό, ώστε να μπορούν να διατυπώσουν ικανο-ποιητικά πολλάςόσες φιλοσοφικές, έπιστημονικές έννοιες! Η καθηγή-τρια προεβάλει τίς άπόψεις τής σε συνέντευξη στόν τουρκικό Τύπο, προκλώντας ένθουσιάζουσα όχλοία σε “φίλους” τής Τούρκικης επιστή-μονες. Οι δηλώσεις έγιναν μέ άφορημό τόν έντονο διάλογο, πού

“Εκκλησις υπό τού Πατριάρχου Σεργίας

‘Ο Πατριάρχης τής ‘Ορθοδόξου ‘Εκκλησίας τής Σεργίας κ. Ειρη-νός, εις μήνυμά του διά τά Χρι-στούγεννα (παλαιόν ήμερολό-γιον), εζήτησεν από τών ηερών κλήρον και τόν πιστών λαόν τού Κοσόβου να παραμεινουν εις τούς ‘Ιερούς τόπους των. ‘Ο Πα-τριάρχης υπεόθετησεν ότι θα προε-τύχεται δια «Λιγότερη άνάταρη και περισσότερη ειρήνη, λιγότερο μίσος και περισσότερη αγάπη, λι-γότερες διαφωνίες και περισσότερη άρμονία».

Όρθόδοξος Τύπος

Η σημερινή εορτή και ήμέρα άποκαλύπτει μέσα από τή όμορφιά τής αγαπητικής κοινωνίας τού Πατρός και τού Υιού και τού Αγίου Πνεύματος τήν άσχημία τής άνερα-στης συνάθροισης ατομικών ύπαρ-ξεων και κατά συνέπεια τής άπισυ-χίας τής δικής μας ζωής.

Δέν είναι, λοιπόν, άλλο τά Θεο-φάνεια και άλλο ή καθημερινή μας ζωή. Τά Θεοφάνεια πού λέγονται και Φάτα, έρχονται ακριβώς για να φωτίσουν τήν καθημερινότητά μας, για να μη είναι ή κόλαση πού φτιά-ξαμε, ζώντας μακριά από τόν Χρι-στό. Άν είχαμε μάθει να άλληλοπε-ριχωρούμεθα, όπως τά πρόσωπα τής Αγίας Τριάδος, στό Σώμα τού Χριστού, πού είναι ή ‘Εκκλησία Του, και είμασταν ένωμένοι στην αγάπη Του, θα είχαμε δώσει πρό πολλού αυτούς πού μάς πνίγουν, καθώς μέ-ρα μέ τή μέρα μάς άφαιρούν τό όξυγόνο, πού αναπνέουμε. Δέν θα περιεμάνατε τά δάνεια τών τυράν-νων μας, για να ζήσουμε, αλλά θα ζούσαμε από τόν πλουτισμό τής αγάπης μας και θα είμασταν ελευ-θεροι.

Σήμερα, όμως, πού ό Χριστός μπαίνει στόν ‘Ιορδάνη ποταμό, “τών ύδάτων αγιάζεται ή φύσις και ριγνύ-οται ό ‘Ιορδάνης”. Καθώς ό Χριστός μπαίνει στόν ποταμό, ό ‘Ιορδάνης “έστράφη εις τό όπισω, όρών τόν άστρατον οραθέντα, Τον δεσπότην έν δούλο μορφή”. Συγκλονιστικό τό γεγονός, να βλέπει κανείς τόν ‘Ιορδάνη ποταμό να αλλάξει πορεία και να στρέφεται εις τά όπισω.

‘Εμείς σήμερα τοκοιμέν τον Με-γάλο Άγιασμό, προκειμένου να αγιάσουμε τά σπίτια μας, τά χωρά-φια μας, τά κτήματά μας, να πούμε από αυτόν και να τόν κρατήσουμε στά σπίτια μας, για κάθε δύσκολη ώρα. ‘Ο Άγιος ‘Ιωάννης ό Χρυσό-στομος μάς λέγει ότι, παλαιά, τήν ήμερά τών Θεοφανεών οι χριστιαν-οί ζητούσαν νύκτα και ηγχαναν στις πηγές και έπιαιρναν νερό, πού τό θεωρούσαν αγιασμένο, γιατί πί-στευαν ότι τήν ήμέρα τών Θεοφα-νεών όλα τά νερά αγιάζονται. Τό νερό τού αγιασμού πού φυλάμε στά σπίτια μας, είναι ένα διαρκές θαύμα καθώς δεν χαλάει, αλλά πάντοτε μάς αγιάζει.

Από καρδιάς, εύχομαι σε όλους Σας να ζήτε πάντα μέσα στό φώς τού Χριστού και ή ζωή σας να είναι άγιασμένη από τήν Χάρη Του».

Μ. Γ.»

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 50ΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ «ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ»

Πώς τά ΜΜΕ βοηθούν μέ τήν προβολήν νέων προτύπων εις τήν εξάπλωσιν ιδεών, αι όποίαί άπειλούν μέ άνατροπήν τήν ιεράρχησιν τών αξιών

Προσφάτως διεξήχθη τό 55ον Παίδαγωγικόν Συνέδριον τού Συλλό-γου ‘Ορθοδόξου ‘Ιεραποστολικής Δράσεως «Ό Μέγας Βασίλειος» μέ θέμα: «Αναζήτηση τής ωραιότητος σε καιρούς βαρβαρότητας». Εις τά πορίσματα τού συνεδρίου ύπογραμ-μίζονται τά ακόλουθα:

«Ό πρώτος λόγος για τήν όμορ-φία άκούγεται στην όλοκλήρωση τής δημιουργίας: “και είδεν ό Θεός ότι καλόν”, και μετά τήν πλάση τού ανθρώπου: “πάντα καλά λίαν”. Η ωραιότης τού ανθρώπινου προσώ-που εγκεται στη θεομορδεία του.

‘Ο σύγχρονος πολιτισμός προ-βάλλει ένα μοντέλο ανθρώπου εντελώς έπίπεδο και μονοδιάστατο, δίχως Θεό, δίχως αίώνα προοπτική, δίχως ψυχή, δίχως ήθική. “Ένα έν ζωώδες, ύλικό, μηχανικό, εφήμερο, πού για λίγο ύπάρχει αλλά δεν ζει. Η άπαξίωση τού φυσικού κάλλους τής δημιουργίας καθώς και τής όμορφιάς τής ‘Εκκλησίας εκ μέ-ρους τού σύγχρονου ανθρώπου

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

'Η καηγήτρια κ. Έ. Κουτουραδή υιοθέτησε τήν ήθσιν του κ. Έρντογάν ότι τά ‘Οθωμανικά είναι «γλώσσα τής φιλοσοφίας και του πολιτισμού»

Συμφώνος πρός τήν εφημερίδα «δημοκρατία» τής 27ης Δεκεμβρί-ου:

«Τά βήματα τής Μ. Ρεπούση άκολουθεί έτερη ‘Ελληνίδα καθη-γήτρια, ή ‘Ελένη Κουτουραδή, δι-ευθύντρια τού Κέντρου Ανθρωπι-νων Δικαιωμάτων τού Πανεπιστη-μίου τού Μάλτερε. Η καθηγήτρια υιοθέτησε άποψη τού Τ. Έρντο-γάν, ότι τά όθωμανικά-τουρκικά είναι “γλώσσα τής φιλοσοφίας και του πολιτισμού” και ότι διαβέθων τόν απαραίτητο πλάτυμό, ώστε να μπορούν να διατυπώσουν ικανο-ποιητικά πολλάςόσες φιλοσοφικές, έπιστημονικές έννοιες! Η καθηγή-τρια προεβάλει τίς άπόψεις τής σε συνέντευξη στόν τουρκικό Τύπο, προκλώντας ένθουσιάζουσα όχλοία σε “φίλους” τής Τούρκικης επιστή-μονες. Οι δηλώσεις έγιναν μέ άφορημό τόν έντονο διάλογο, πού

ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 50ΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ «ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ»

‘Εκοιμήθ ό πρών Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κυρός Κύριλλος

‘Εκοιμήθη έν Κυρίω τό άπόγευμα τού Σεββάτου τής 12ης ‘Ιανουαρίου ό πρών Μητροπολίτης Φαναριο-φρακίας και Θεσσαλιώτιδος κυ-ρός Κύριλλος. Τό σκήνυμά του έτέ-θη εις Λαϊκόν προκύνημα. Η εξό-διος άκολουθεί έμάλη τήν 12ην με-σημβρινήν, τής 12ης ‘Ιανουαρίου, εις τόν ‘Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Αγίου Κωνσταντίνου και ‘Ελενης Καρότζης.

‘Ο μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Κύριλλος τά τελευταία έτη άντιμετώπιζε σεβαρώτατα προβλή-ματα υγείας. Προσφάτως είχαν άντικα-ταστή από τήν ‘Ιεράν Σύνοδον. Τήν άπόφασιν τής 1. Συνοδού είχε προ-βάλει εις τό Συμβούλιον ‘Επαρκώς ως παράνομον και άντικανονική και δέν τήν άπέσυρε, παρά τό γε-γονός ότι ό αντικανονιάτης τού Μη-τροπολίτου Θεσσαλιώτιδος τόν άντι-μετώπιζε και τόν εφρόνιζε ως πραγ-ματικόν πατέρα. ‘Ο μακαριστός Μη-τροπολίτης κυρός Κύριλλος είχε με-ταβιθεί από τήν ‘Ιεράν Μητρόπολην ‘Υδρας και Σπετσών μετά τήν παραι-τήσιν τού πρών Μητροπολίτου και νυν Βρεσθένης κ. Θεολόγου από τών θρόνον ύπερα από καταγγελίας τού μακαριστού Μητροπολίτου κυ-ρός Κωνσταντίνου περί μεγάλου σκανδαλισμού τού πιστού λαού. Ο-τότε Μητροπολίτης έβесе εις τήν διά-θεσιν τής ‘Ιεράς Συνοδού τήν παραι-τήσιν του, αλλά μετά τήν δικαίωσιν του δεν έπληρώσε εις τών θρόνον.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΖΑΚΥΝΘΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Διατί ό Θεός έβαπτίσθη δίδων τό παράδειγμα εις τόν άνθρωπον

Παραδέτομεν κατωτέρω τήν όμιλίαν, τήν όποίαν έπραγματοποι-ησε τήν παραμονή τών Θεοφανεΐ-ων ό Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύν-θου κ. Διονύσιος. Συμφώνος πρός τόν διαδικτυϊκόν ιστότοπον: «npxthimeron.com» τής θης ‘Ιανουαρίου:

«Η άρχή τής εορτής τών Θεο-φανεών, φιλοετόνι άδεόφωτο, ση-λαίνει χρονικά πολύ πίσω, στό πρώτα χρονικά χρόνια και το-ποθετείται μάλλον στην Άίγυπτο. ‘Εκει, άλλες μη χριστιανικές θρη-σκείες και ομάδες γιόρταζάν τή φανέρωση τού θεού τους πάνω στό ύδατα τού ποταμού, καθώς τό νερό είναι λίγο και πολύτιμο σε όλη τήν Ανατολική Μεσόγειο.

Πώς όμως εμφανίζεται εκεί ό Θεός; Και στόν Άίγυπτιακό πολυ-θεισμό αλλά και στους Εβραϊούς ό Θεός εμφανίζεται, για να σώσει αλλά και να καταπλήξει, να έλεή-σει αλλά και να επβληθεί σε άνθρωπους και φυσικό κόσμο: “φωνή τής βροντής σου έν τώ τροπώ, έφθαν αι άστραπί αι σου τή οικογένει”, λέει ό ψαλμωδός.

Οι χριστιανοί, λοιπόν, από τήν πλευρά τους, ευαγγελιζόμενοι τόν λόγο τού Κυρίου, έδειξαν πώς εκείνοι βλέπουν τήν φανέρωση τού Θεού στό ύδατα. Είναι ή βά-πτιση τού ίδιου τού Σωτήρα, πού έρχεται να δηλώσει τήν ταπεινώ-ση Του, ως συνέπεια τής ανάνθρω-πησέως Του και ως προσημείω-ση τού σταυρικού θανάτου Του, για να σώσει τόν άνθρωπο. Κι έτσι έρμηνεύουν και τίς προφητικές φωνές τής Παλαιάς Διαθήκης. Αυτός είναι ό λόγος πού ή “βαλσα-σα είδε και έφυγε και ό ‘Ιορδάνης έστράφη εις τά όπισω”.

Γιατί ό Θεός Βαπτίζεται ό ‘Ιδιος δίνοντας τό παράδειγμα για τόν άνθρωπο. Δέν είναι τυχαίο ότι για τόν άπόστολο Παύλο τό βάπτισμα τού ανθρώπου στό όνομα τού Χρι-στού συνδέεται μέ τό θάνατο τού Χριστού: “όσοι εις Χριστόν έβαπτί-σθητε, ως τόν θάνατον Αύτου έβαπτίσθητε”.

Σε αυτήν τήν πρωτοφανή άνα-τροπή τού Θεού, από από εξου-σιαστής γίνεται διάκονος, φανε-ρώνεται και ή πλήρης γνώση μας για τόν Θεό, πού είναι τριαδικός και όριζει τήν ύπαρξη Του ως κοι-νωνία αγάπης. ‘Ο Πατέρας ακού-γεται εκεί, στό ρείθρο τού ‘Ιορδά-νου, να δηλώνει τήν αγάπη Του πρós τόν Υιόν Του, “Συ ει ό Υιός μου ό αγαπητός, έν ώ ή ψήδοχησα”, και τό ‘Άγιο Πνεύμα άποκαλύπτει, για να όλοκληρώσει τήν κοι-νωνία αγάπης.

Τί σημαίνει αυτή ή θεία κοινω-νία αγάπης για τόν άνθρωπο; Πρώτα ότ όλα ότι ή αγάπη κινεί και καινούργιόν τόν κόσμο. Η τρια-δική κοινωνία αγάπης έρχεται να θεραπεύσει, να μεταμορφώσει και να άπελευθερώσει. ‘Επειτα, ή έπίδραση τής αλλάξει τόν άνθρω-πο, ώστε μέ τή σειρά του να δημι-ουργεί και εκείνος κοινωνία αγά-πης. Πράγματι, όταν ό άπόστολος Παύλος βάπτισε νέους πιστούς στην ‘Εφεσο στό όνομα τού ‘Ιησού Χριστού και έβесе τά χέρια τού επάνω τους “ήλθε τό πνεύμα τό ‘Άγιον επί αυτούς, έλλάτουν τή γλώσσας και προεφήτησαν”. Τό

Τί σημαίνει αυτή ή θεία κοινω-νία αγάπης για τόν άνθρωπο; Πρώτα ότ όλα ότι ή αγάπη κινεί και καινούργιόν τόν κόσμο. Η τρια-δική κοινωνία αγάπης έρχεται να θεραπεύσει, να μεταμορφώσει και να άπελευθερώσει. ‘Επειτα, ή έπίδραση τής αλλάξει τόν άνθρω-πο, ώστε μέ τή σειρά του να δημι-ουργεί και εκείνος κοινωνία αγά-πης. Πράγματι, όταν ό άπόστολος Παύλος βάπτισε νέους πιστούς στην ‘Εφεσο στό όνομα τού ‘Ιησού Χριστού και έβесе τά χέρια τού επάνω τους “ήλθε τό πνεύμα τό ‘Άγιον επί αυτούς, έλλάτουν τή γλώσσας και προεφήτησαν”. Τό

Νέος κανονισμός διά τόν τρόπον έπιλογής και λειτουργίας τών Μητροπολιτικών Συμβουλίων

Η ‘Ιερά Σύνοδος τής ‘Εκκλησίας τής ‘Ελλάδος εξέδωσεν ένγκύκλιον, μέ τήν όποίαν γνωστοποιείται ό νέος κανονισμός τών Μητροπολι-τικών Συμβουλίων. Συμφώνος πρός τόν διαδικτυϊκόν ιστότοπον «efimeris.gr» τής θης ‘Ιανουαρί-ου:

«Όλα τά Μητροπολιτικά Συμ-βούλια πρέπει να ανασυγκροτη-θούν μέ ήθετα έως τό τέλος του 2016 (κατ’ εξαίρεση) και από εκεί και έπειτα θα έχουν τριετή ή-θετα.

Τά Μητροπολιτικά Συμβούλια άποτελούνται από τόν Μητροπο-λίτη ή τόν νόμιμο αναπληρωτή του, ένα δικηγόρο τού Δικηγορι-κού Συλλόγου τής περιοχής, ένα κάτοχο οικονομικού πτυχίου ΑΕΙ ή ΤΕΙ, δύο εφημέριους, δύο εκκλησιαστικούς συμβούλους από οποιαδήποτε Ένορία (όχι απαραίτητα τής έδρας) τής ‘Ιεράς Μητροπόλεως, όλοκληρί και έπταμελές.

Δέν απαγορεύεται κάποιο από τά μέλη να είναι δημόσιος υπάλ-ληλος ή δημόσιος λειτουργός. ‘Επομένως μπορεί να εξακολου-θήσει να συμμετέχει και ό Προ-ϊστάμενος τής τοπικής Δ.Ο.Υ., αλλά δεν είναι υποχρεωτικός ό διορισμός του ως μέλους τού Μη-τροπολιτικού Συμβουλίου, όπως συνέβαινε μέχρι τώρα.

Οι εφημέριοι και οι εκκλησια-στικοί σύμβουλοι επιλέγονται από τόν Μητροπολίτη και δέν διενερ-γείται κλήρωση πλέον.

Απαγορεύεται οι εκκλησιαστι-κοί σύμβουλοι να είναι μεταξύ τους συγγενείς έως τέταρτου βαθμού εξ αίματος (πρώτα εξα-τόδελφια) ή τρίτου βαθμού εξ άχι-στοιείας (πχ. ό γονεάς τής συζύγου και ό γαμπρός του).

Επιτρέπεται ή συνεδρίαση τών μελών Μητροπολιτικού Συμβού-λιου μέ ηηλεκτρονική.

Έάν μέλος τού Συμβουλίου

χάρισμα λοιπόν, άκολουθεί τόν δεσμό τού Βαπτίσματος, πού ό Κύριός μας τόν προτάσσει ως στοιχείο δικαίης χρήσης τού κό-σμου: “ούτως γάρ πρέπει έστίν ήμιν πληρώσαι πάσαν δικαιοσύ-νην”, είπε στόν Βαπτιστή, όταν τού έμφανίσθηκε.

Όμως, άς αναλογισθούμε τί έχει να πει τήν δική μας ζωή ή-μερα ή φανέρωση αυτή τής Τριά-δος κατά τήν βάπτιση τού Κυρίου.

Σήμερα, στις περισσότερες κοι-νωνίες τού κόσμου, τό κέντρο και ή θεμελιωδέστερη αξία είναι τό άτομο και ή ευημερία του. ‘Ο,τ τό έμποδίζει να ανέβει, να κερδι-σει σε ίσχύ και πλούτο, είναι κακό και πρέπει να ξεριζωθεί από τίς αξίες τής κοινωνίας. ‘Εται ή φιλο-δοξία, ή έξουσιομανία, ή ματαιο-δοξία να άνήκει κάποιος στους πλούσιους και ισχυρούς, θεωρή-θησαν κινήτηριοι μοχλοί για τήν πρόοδο τής κοινωνίας. Αντίθετα, ό φτώχως, ό άποκλησιμένος και ό συντηρητισμένος δρέπουν τους καρπούς τής άρνησης ή τής άπισ-τευτικής τους να είναι αρκετά έγω-κεντρικοί, φιλοδοξοί και έπιτήθει-οι στό να έπικρατούν πάνω στους ύπολοίπους και γι αυτό δίκαια τι-μαζονται. Σε αυτή τή λογική τού παρόντος αιώνος δεν ύπάρχει χώρος για τόν φτώχό ή τόν αδύ-ναμο. Έδώ έρχεται ή άποκαλύψη τού Τριαδικού Θεού και ή πραγ-μάτωση τής θείας αγάπης μέσα από τή θυσία.

‘Ο Υιός και Λόγος τού Θεού μπαίνει στόν ‘Ιορδάνη ηήσαστο τό είναι ‘Ισα Θεώ», όπως λέγει ό άπόστο-λος Παύλος, δεν φανέρωσε μέ τήν ίσχύ τή θεότητα Του, “άλλ’ έκένωνσεν εαυτόν μορφήν δού-λου λαβών». Και ή κένωση, τό άδειασμα αυτό, ξεκινά από τήν βάπτιση του από τόν καταπληκ-τό ‘Ιωάννη τόν Βαπτιστή, πού και ύπόλοις περιμενε τό βάπτισμα «έν πνευματί αγίω και πύρι», αλλά τώρα βλέπει ότι τό πνεύμα χαρίζεται μέσα από τήν ταπεινωση και τήν έκένωση θανάτου τού εγω.

Η κοινωνία τού Ευάγγελιου κα-λεί τούς φτωχούς, τούς άποτυχη-μένους σε μία απελευθέρωση πού είναι όχι βίαιη κατακτήση όσων είναι στερηθεί από αυτούς πού έχουν, αλλά μία άπελευθέρω-ση από τήν άπαξίωση τών άπο-κλεισμού τής κοινωνίας, πού έπι-βάλλει ή κοσμική άτομοκρατία. Είναι ή οικοδόμησις μιας άλλης νέας κοινωνίας, πού ποτίζεται από τά νάματα τού ‘Ιορδάνου, ως τόπου ταπεινώσης τού Θεού για χάρη τού ανθρώπου. Η πραγμα-τική εκδίωξη και ό εξορκισμός τού κακού και ό αγιασμός τού κό-σμου είναι εξαγιασμός αυτής τής νέας κοινωνίας και του νέου ήθους, πού δε φοβάται τήν τυ-ραννία του θανάτου και τής φτώ-χειας, για τίς άδυναμίες πού άπο-κλείει, γιατί πιστεύει στη νέα τριαδική ύπαρξη.

Αυτή τήν ύπαρξη, τήν νέα κοι-νωνία καλούμαστε να κάνουμε πράξη στις σχέσεις μας, στις οικο-γενείες μας και στην ευρύτερη κοινωνία πού αντιμετώπιζομε τόν επάνω καταρμενούς, ώστε έπα-ξίως να εορτάσουμε τόν Άγιασμό όλης τής οικουμένης και τήν με-ταρπήση τής σε πρόβλημα τής Βασιλείας τού Θεού».